

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la U.C.I.P.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"El qui vulgui ser
escollat quan demana,
que escolti ell també
quan algú li prega
alguna cosa; el qui no
clou la seva oïda a la veu
del suplicant, s'obre per
a ell mateix l'oïda de
Déu."

Sant Pere Crisòleg

Any IV N.º 181

Setmana del 13 al 19 de març del 1983

40 Ptes.

afinant

Embolicar la troca

Un col·lega diari ens as-sabenta que "els metges catalans són més liberals que els de la resta de l'Estat, envers l'avortament". Després precisa que "la majoria de metges de Barcelona es manifesten respectuosos amb les persones partidàries de l'avortament, però són contraris que aquesta pràctica es converteixi en un mètode anticonceptiu més". Ultra l'atribuir —no sabem pas amb quin dret— als "metges catalans" les opinions dels "del col·legi de Barcelona", les conclusions del sondeig d'opinió entre metges (de Barcelona o de Catalunya?), tal com les presenta, i les titula el diari en qüestió no fan més que contribuir a embolicar la troca. Que potser és el que es busca. ¿Qui no és respectuós amb les persones facin el que facin i pensin com pensin? I qui parla aquí i ara de mètodes anticonceptius? El que preocupa als ciutadans és si els tres casos d'avortament legal que es discuteixen són èticament lícits pels metges (i si sí, per quins, serà bo saber-ho) i si la llei que ens volen engaltar és la que convé al nostre poble. La resta és... ja ho hem dit: embolicar la troca.

Joan E. Jarque i Jutglar

sumari

6

MARE I MESTRA
Joan Pau II, a l'Amèrica Central: "Només l'humanisme pot superar la violència entre els homes".

9 i 11

CATALUNYA
Girona: Les parròquies fan un programa comú de Quaresma.
Urgell: El monestir de Gerri de la Sal serà restaurat íntegrament.

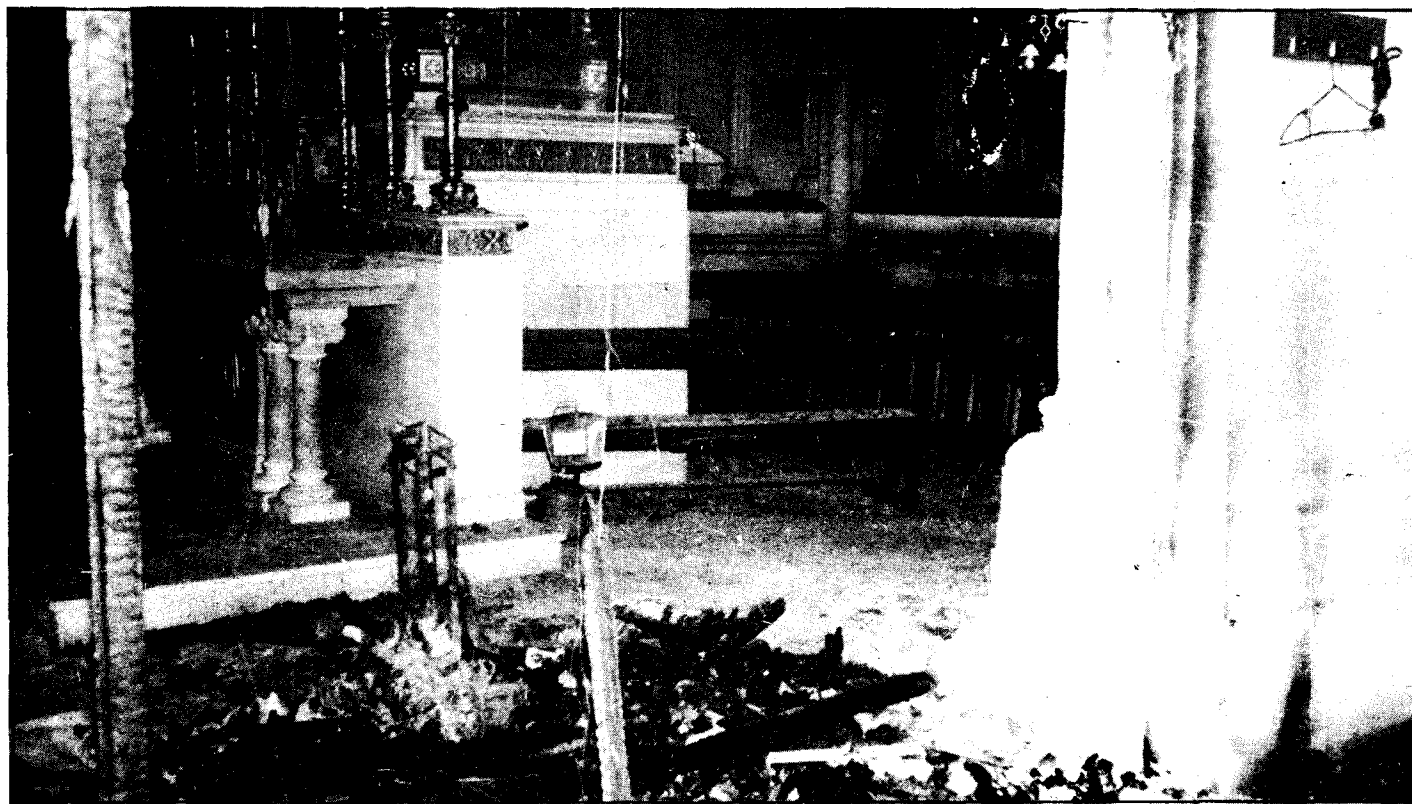
JOVENTUT

Activitats estiuenques per a 3.000 joves.

CENTRALS

Divendres Sant es representarà la Passió a Olesa.

INCENDI PROVOCAT A L'ESGLÉSIA DE SANT FRANCESC DE SALES

BARCELONA.— L'incendi que es produí diumenge passat a l'església de la parròquia de Sant Francesc de Sales destruï totalment la sagristia i danyà seriosament altres dependències. La pèrdua més important és la de l'orgue, instal·lat entre la sagristia i l'altar major, els ornaments litúrgics i els utensilis del culte.

El foc va ser provocat. Sembla que els autors entraren a l'església amb la intenció de robar. L'incendi va ser detectat a dos quarts de sis de la matinada. Els bombers varen treballar de valent fins un quart de set.

L'església pertany als Maristes. Les pèrdues que fan referència a l'edifici se'an cobertes per l'assegurança. Els ornaments litúrgics, els utensilis de culte i l'orgue són les

pèrdues que té la parròquia. Diversos tècnics estan treballant per fer una avaluació del cost del sinistre.

Fonts de la parròquia han comentat a CATALUNYA CRISTIANA que mai no havien rebut cap amenaça i que, contràriament al que digueren alguns mitjans de comunicació, no ha caigut cap sostre. Les mateixes fonts informaren que els autors entraren per l'edifici dels Maristes que comunica amb l'Església.

Diumenge passat hi havia un cartell a l'entrada de l'església que deia que no era possible dir missa a causa de l'incendi i que si algú no podia anar a un altre lloc quedava dispensat. Les esglésies que queden més a la vora són les de Sant Oleguer, les Dominiques i la Concepció. No se sap encara quan es podrà tornar a celebrar el culte, però es pretén que sigui com més aviat millor.

El Papa a l'Amèrica Central

Un viatge que,
com es
preveia, ha
estat difícil

(Àmplia informació a les pàgines 6 i 7.)

cadeca

VIU I DIRECTE

L'advocat és home de lleis, és, això diuen, intercessor o mitjancer. Ambdues virtuts, molt pròpies, pel qui dirigeix un Club de Futbol, que no és una cosa qualsevol fer-ho, ja que es produeixen mil petiteses que a vegades, si no hi ha visió de conjunt i el tacte adequat, porten a una mena d'irresponsabilitat. ¿De qui parlem? Del navarrès JAVIER IRISARRI SOLA. L'Agrupació de Futbolistes Veterans de Catalunya, es conduïda per ell. Fa temps que figura a CADECA.

La primera cosa que li preguntem és:

—En futbol, les rivalitats entre equips són bones, ben enteses, però a vegades degeneren en enfrontaments verbals que han d'aturar-se". ¿La seva professió l'ajuda a resoldre aquestes qüestions?

—Evidentment t'ajuda molt i principalment en situacions difícils.

—La seva energia i el seu tracte amable es conjuguen. ¿Ho aprecien els altres?

—Generalment s'aprecien, però hi ha circumstàncies en les quals les persones s'ofus-

quen i no saben conjugar-les.

—¿Valen la pena tantes hores de dedicació al futbol dels "nanos"?

—Sí que val la pena, i fins i tot caldria dedicar-hi més hores ja que per moltes que s'hi dediquin no n'hi ha prou.

—CADECA ha incorporat el sectorial cultural al seu quefer esportiu. ¿"Vale", com es diu ara?

—Crec que és molt important la seva incorporació, perquè no podem limitar la forma-

Comunicat

La nit del 22 de febrer se celebrà l'acte de lliurament de la primera edició dels premis "Pedro Rovira" concedits per la Chaîne des Rotisseurs, als salons de l'Hotel Ritz, on simultàniament es reuní el Jurat.

Als premis han concursat 74 aspirants, dels quals, el Jurat decidí concedir, a més del 12 premis estipulats a les bases, quatre Premis d'Honor que recaigueren en el Congrés Català de la Cuina, Escola d'Hosteleria i Turisme de Sant Pol de Mar, Gremi de Restauració de Barcelona i Prosema, organitzadora d'Alimentària.

Els premis "Pedro Rovira" foren atorgats a:

- Ramon Cabau, Restaurant Agut d'Avinyó de Barcelona
- Jaume Castell, Periodista
- Josep Maria Clúa, Hotel Cluamarsol de Lloret de Mar
- Maria, Conxita i Josep Forrellat, Restaurant Airesol de Castellar del Vallès
- Francesc i Albino Fortí, Restaurant Racó d'en Binu d'Argentona
- Javier García Ruano i Rosa Maria Grau, Restaurant Florian de Barcelona
- Jaume Guillén i Lola Pijoan, Restaurant Can Borrell de Meranges
- Angel Moncusí, Restaurant Molí de la Nòra, de Vilanova de la Barca

- Maria Teresa Nolla, Restaurant La Fitorra de Vilanova i la Geltrú
- Santiago Soterias, Restaurant La Pèrgola de Barcelona
- Rubén Subirà, Restaurant Tip Top de Barcelona
- Andrés Fernández Cuesta, Restaurant Els Fogons de Badalona

La Chaîne des Rotisseurs, és una entitat creada a París l'any 1248 a favor de la gastronomia, l'activitat de la qual es veié perjudicada per la Revolució Francesa, i prosseguí la seva activitat l'any 1950 impulsada per Mr. Valvy, lligant-la amb el procés cultural de tots els pobles i estenent-la per tot el món.

La iniciativa de promoció gastronòmica que la Chaîne des Rotisseurs desenvolupa, ha trobat en la creació de Premis Gastronòmics, el suport que necessitaven per part de l'endleg Pedro Rovira.

A l'acte assistí el Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat, Sr. Agustí Carol, acompanyat del Sr. Francesc Granell. Director General de Promoció Comercial i diverses personalitats del sector, fins un total d'uns dos-cents assistents.

Barcelona, 23 de febrer de 1983

ció dels nens només a la qüestió esportiva, sinó que ha d'ampliar-se la seva formació en l'aspecte cultural.

—¿Què creu vostè que CADECA podria afegir a l'esbarjiment juvenil?

—Dins l'aspecte esportiu el ping-pong, atletisme, dames, escacs, etc. En l'aspecte cultural, obres de teatre senzilles dins els grups esportius.

Gràcies senyor Irisarri. La seva tasca és molt coneguda al barri de Les Corts, però, a través d'aquestes pàgines, ho serà també a d'altres llocs de la ciutat. Que creixi el seu treball, que és dels bons i que el seu plantejament esportiu faci adeptes. El felicitem.

CARVAL

PRIMER CLASSIFICAT A MITJA LLIGA
DELS NOSTRES CAMPIONATS

AFECCIONATS	UNIVERSAL
JUVENILS	CASANOVAS
INFANTILS	JÚPITER
ALEVINS GRUP 1r.	P. BLANQUIAZUL, CONGRESO
ALEVINS GRUP 2n.	MUNDIAL
BENJAMINS-A-Barcelona	TRAJANA
BENJAMINS-B-Barcelona	AT. SAN GABRIEL
BENJAMINS Maresme	C.D. PREMIA
BENJAMINS Baix Llobregat	TERLENKA "A"
BENJAMINS VALLÈS	SABADELL
BENJAMINS VALLÈS B	MERCANTIL

Novetat interessant!

EL CAMI DEL CALVARI
SIS VIACRUCIS COMUNITARIS I CANTS APROPIATS

de Josep Riera, C.D.
Preu: 150 Ptes.

Els textos reflexius d'aquests Viacrucis són tots segons l'esperit del Vaticà II, i fidels a les normes actuals de l'església. A l'última estació es fa la reflexió sobre la Resurrecció de Jesús.

S'ha inclòs en el llibret diverses aclamacions i cants, per a intercalar entre les estacions i al final del viacrucis, ja que és molt útil tenir-ho a mà.

Distribuidora Balmes: Duran i Bas, 11. Barcelona-2
Si no el trobeu a la llibreria, podeu demanar-lo a l'autor:
Oratori de Sant Felip Neri. VIC (Barcelona) - Tel. 886 06 28
Podeu abonar amb taló. Despeses de la tramesa certificada: 30 Ptes.

editorial

Els riscos d'un viatge difícil

La visita apostòlica del Papa a l'Amèrica Central ha estat arriscada tal com tothom —i el Papa el primer— preveia, i ha tingut moments dramàtics com els afusellaments de Guatemala i la “confestació” durant l'homilia de la plaça “19 de Julio” a Managua.

Alguns observadors havien fet notar que el Sant Pare no sols arriscava la seva vida amb aquest viatge sinó que també posava en perill el seu prestigi com a pacificador —si la violència continuava igualment encesa després del pas del Papa— i la seva autoritat com a cap i ferment d'unitat en l'Església —si amb les seves exhortacions no assolí superar les divisions entre els catòlics d'aquelles terres—. L'enfoc del problema ens sembla encertat diríem “des de fora” de l'Església. (Visió ben justa, per cert, i que no sols hem d'acceptar que es faci sinó que ens ha de servir per a treure'n lliçons ben profitoses a l'hora de plantejar-nos la nostra presència evangelitzadora en el món.) Però l'Església, talment com els vitralls gòtics, no s'entén ben bé sinó “des de dins”.

Ja el mateix arriscar la vida té un sentit ben relatiu per aquell que l'ha lliurat totalment al servei de Déu en Jesucrist. Ara bé, pel que fa a la missió pacificadora del Papa, és cert que fóra un triomf esclatant si després del seu viatge, i com a conseqüència de les seves paraules, s'establís una pau justa i durable en aquells països però seria un resultat més aviat “miraculós” i no pas “humà”. La missió de l'Església —i per tant la del Papa— no és pas la de resoldre els nostres problemes arran de terra d'una manera taumatúrgica sinó la d'assenyalar-nos amb claretat i fermesa el camí de la veritable pau i felicitat humanes per què el seguim lliurement. I això sí que ho ha fet Joan Pau II a l'Amèrica Central, com ho va fer fa anys a Irlanda i a tot arreu on els homes, i malhauradament també els cristians, emprenen el camí de la violència per mirar d'establir la justícia. La doctrina de l'Església en aquest nostre segle XX tan convulsionat per les guerres i tan assedegat d'una pau i una justícia que no acaba de trobar ha estat i és clara i rectilínia: la pau és obra de la justícia i la justícia sols s'assoleix en l'amor-respecte a tot home i a la totalitat de l'home. Dit amb altres paraules: la violència engendra més injustícies de les que pretén resoldre, puix que conculca allò pel qual hauria de lluitar: algun home o quelcom de l'home; i en el clima irrespirable d'injustícies recíproques i imponderables (fan escriure els impossibles balanços de morts d'una banda o de l'altra per a concloure insensatament de quina part està “la justa causa”!) no pot sinó pulular-hi la més bruta i embrutidora de les guerres. Heus ací el que l'Església ha dit i diu a qui la vulgui escoltar. En la plena llibertat de fer-ho o no rau tota la grandesa i la misèria de l'home.

I pel que fa a la unitat de l'Església ens sembla que és molt més senzill malgrat pugui ser molt dolorós en més d'un cas. Sense haver de recórrer al “Roma locuta...” els “fidels” saben prou bé que “el que siguin u” del Mestre és fonamental i ineludible per a l'Església i que aquesta unitat en la comunió sols es pot fer al voltant dels Pastors units entre ells i amb el Pastor de tots. “...i les ovelles coneixen la seva veu.”

col.laboració

Sardines amb xocolata

Sé molt bé que si comencés aquest article dient que les angoixes que en moltes llars es passen actualment tenen la contrapartida positiva que els nens s'acostumaran a conèixer en la seva infància l'aspror del món, algú sortiria tot seguit dient que sóc un salvatge. ¿Cóm pot ésser bo que els menuts ho passin malament en els seus primers anys?

Tanmateix, em permetreu que escrigui que durant anys passats jo sempre sentia compassió per tots aquests nens que mai no podien tenir esperança perquè els seus pares els ho concedien tot, fins i tot abans que ho demanessin. Aquests noiets pels quals no se sabia quina joguina comprar perquè les tenien totes. Aquests petits déus als quals mai no es negava un caprici. Aquests menuts, educats com a plàtans, o com caixons en els que es transporta una cristalleria que pogués trencar-se al primer cop. Moltes vegades m'he preguntat què seria d'ells el dia que arribessin les primeres estretors, educats com estaven en una total incapacitat de dolor. Perquè, ¿hi ha algú que cregui que el dolor no arribarà abans o després?

He parlat moltes vegades de la meua felicitat infantesa. Però no em plauria que confonguessiu felicitat amb facilitat, o alegria amb manca d'asprors. Això, en la família del modest funcionari que era el meu pare i a l'Espanya dels anys quaranta, hauria estat un absolut impossible. El gran do dels meus pares no fou, en realitat, impedir que jo sofrís, sinó assolir que les meves ganes de viure fossin sempre superiors als meus problemes i que jo tendís, des de menut, a col·locar el dolor en el seu corresponent i secundari lloc, sobretot perquè sempre vaig saber que no em trobaria mai sol a l'hora de sofrir i que sempre comptaria amb més motius de goig que d'amarguesa.

De vegades, quan recordo certes escenes de la meua infantesa, em sorprèn que jo les prenguéssim tan esportivament i alegrement: que mai no arribessin a amargar-me: que jo hi trobés fins i tot més motius per a superar-me que per a acomplexar-me.

Recordo, per exemple, la fam i fred que passàvem al meu seminari. Si jo ara fos un escriptor “d'ulleres negres” podria escriure sobre aquells anys una novel·la de Dickens. Alguns que visqueren situacions molt semblants han escrit ferotges llibres sobre els seus

mestres i els seus centres d'estudi. Naturalment, tinc alguns negres records, però crec que mentiria si digués que el conjunt dels meus professors foren “domines Cabra” o enemics de la meua alegria. El meu seminari estava lluny, objectivament, d'ésser un paradís. Però, ¿com negar que, per a mi, o bé ho fou o que almenys l'alegria era abundant?

Ens preniem a broma els nostres penellons, aquell espantós fred que passàvem. El seminari d'Astorga, amb les seves parets de dos metres i la temperatura d'una ciutat a molts metres d'altura, era literalment una nevera. Recordo que, durant els hiverns ens rentàvem cada dia després de trencar el gruix de gel que hi havia en els nostres gerros d'aigua, ja que allí ni l'aigua corrent ni la calefacció eren conegudes.

I, ¿què direm de la fam? Avui sento veneració per aquell majordom que cada dia havia de trobar aliment —en aquells anys de racionament i escassetat de tot— per a quatre-cents estudiants. El que aconseguia era una pobra gasòfia. Però a nosaltres ens semblava menja celestial.

Encara recordo la cara de la meua mare aquell matí que va preguntar-me què havia desdijunat. “Sardines amb xocolata”, vaig respondre. “¿Què has dit?”. Vaig explicar-li que a la xocolata amb aigua i trenta grams de pa que ens donaven cada matí (Astorga és la ciutat de la xocolata) li havien afegit una sardina amb oli per cada u, ja que algú havia obsequiat el Seminari amb uns centenars de llaunes i amb elles reforçaven aquell únic desdijuni que havia d'aguantar-nos fins el dinar de les dues. ¿Què feiem nosaltres aleshores? Ho preniem a broma i posàvem les sardines dins la xocolata fent apostes sobre els temps que tardaria en reliscar la xocolata sobre la pell ollosa de la sardina. Amb tot això ens alimentàvem poc, però ens feiem grans panxons de riure.

Però ja he dit que el millor era saber que no se sofria mai sol. Jo vaig fer extern els tres primers anys de seminari i recordo que teníem la missa cada matí a dos quarts de set, la qual cosa volia dir que aquell noieta de deu anys que jo era, havia d'enfrontar-se amb el gelat fred de les sis del matí astorgà. I, com que allí hi nevava un dia sí i l'altre també, em tocava a mi estrenar gairebé cada dia el llençol nevat del meu carrer.

Però la meua mare no aguantava que jo me n'anés tot sol a aquelles hores pels carrers, i m'acompanyava, anant ella a missa de sis, fins a una església propera al seminari.

Recordo que sortíem tots dos, ben embolicats amb bufandes, i la mare aleshores em deia: “Tu posa els peus on jo trepitgi. Així tindràs menys fred”. I així anàvem posant jo la meua bota on ella havia posat les seves sabates i deixant pels menys matiners el resoldre la incògnita de qui hauria fet aquell estranya empremta amb tatxes de bota de noi i taló de dona. Avui sé que el fet que la meua mare trepitgés abans no treia ni un àtom de fred als meus peus. Però el meu cor s'escalfava amb aquella absurda i meravellosa idea de la meua mare.

Tal vegada per això, encara avui, quan camino per la vida, continuo sentint que algú trepitja davant meu, i em va traient el fred d'aquest món. Tal vegada per això mai no he estat sol.

J.L. Martin Descalzo
(De l'“ABC”)

Catalunya
Cristiana

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i administració: C/. València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Subscripció: Anual, 2.000 ptes. Semestral, 1.000 ptes.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.

Catalunya

DEMANEN QUE NO ES FUMI EN ELS ACTES OFICIALS

Els Consellers de Sanitat i Personal de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès (Alt Penedès), Jordi Biosca i Joan Arnabat demanaren al conjunt del Consistori de Vilafranca que, per respecte a la campanya de la Generalitat de Catalunya contra el tabac, no fumessin en els actes de representació oficial del Consistori. Aquest prec fou realitzat en el darrer ple ordinari, amb la finalitat d'aconseguir que les institucions oficials siguin coherents amb les normes i campanyes que s'estan realitzant des de les institucions de govern, de l'Estat i la Generalitat i com a exemple de l'acceptació d'aquestes.

MIG MILIÓ DE VISITANTS, A LA SETMANA DEL LLIBRE

En més de mig milió de persones han avaluat els organitzadors la xifra de visitants que han anat a la primera Setmana del Llibre en Català al vestíbul de l'estació ferroviària de Sants.

Segons Josep M. Blasi, coordinador de la llibreria, els exemplars venuts es poden comptar en moltes desenes de milers, sense que encara es pugui concretar la xifra total. La llibreria de la Setmana ha ofert al comprador la possibilitat d'adquirir exemplars d'edicions antigues, cosa que normalment no poden oferir les llibreries. Els organitzadors consideren que la Setmana ha acostat el llibre en català a un públic ampli.

BOICOT ALS IMPOSTOS AGRÍCOLES

Seixanta alcaldes de les comarques de Lleida faran un boicot a les contribucions rústica i pecuària, segons acord pres a Torregrossa pels representants de diversos municipis. En principi elevaran un document a tots els ajuntament catalans perquè se sumin a la campanya. Segons aquest document, hi ha dos punts especialment importants, l'existència de les juntes locals, encarregades de revisar el cadastre, pràcticament inexistents, i després les diferències de cotització que existeixen en finques de semblant rendibilitat "i que són conseqüència dels favoritismes i privilegis que gaudien certs propietaris a l'hora de realitzar-se el cadastre".

La campanya de bloqueig s'inicia de seguida. S'ha demanat als alcaldes que donin ordres als secretaris que no cursin la certificació d'exposició al públic de les taules avaluatòries. Tots els alcaldes que estan d'acord amb aquest boicot, reunits a Torregrossa estan vinculats a la Unió de Pagesos.

ELS VEÏNS DE SANTA COLOMA DEMANEN MÉS VIGILÀNCIA CONTRA ELS ROBATORIS

Representants dels veïns i comerciants dels barris Les Oliveres, Singlerín i la Ginardera, de Santa Coloma de Gramenet han expressat la seva preocupació davant els responsables municipals de la Guàrdia Urbana per la manca de seguretat que es registra en algunes zones de la ciutat.

En els darrers temps, els barris aïllats del casc urbà són escenari de nombrosos robatoris a vives i comerços, on delinqüents, habitualment molt

joves s'enduen no solament joies i diners, sinó fins i tot electrodomèstics. Una variant d'aquests actes delictius és el vandalisme que es registra a les escoles públiques on, a vegades, després del cap de setmana apareixen aules i despatxos destrossats.

Els assalts als pisos es realitzen, sobretot, durant el dia, quan els seus habitants són fora de casa. Contràriament, els robatoris a comerços i establiments públics tenen les seves hores més perilloses de 2/4 de 2 a 4 de la matinada. En aquest sentit, els veïns manifestaren davant els representants municipals les seves queixes per la manca de vigilància ja que hi ha determinades zones en les quals les patrulles de la Guàrdia Urbana no arriben o ho fan d'una forma tan espaiada que permeten als lladres fer de les seves.

MOLTS DIES NO SE SACRIFICA CAP CAP DE BESTIAR A L'ESCORXADOR DE TARRAGONA

Hi ha molts dies que els treballadors de l'Escorxador de Tarragona han d'estar plegats de braços perquè no hi ha cap cap de bestiar per sacrificar. Els proveïdors es queixen dels desorbitats augmentos de les tarifes —per alguna cosa el de Tarragona és l'escorxador més car de Catalunya— i opten per sacrificar als escorxadors industrials. Una possible alternativa a aquesta situació seria la creació d'un servei comarcal, a l'estil dels escorxadors mancomunats que propugna la Generalitat.

Espanya

UN 70 PER CENT D'ANCIANS VEU LA TV CADA DIA, PERÒ NO LLEGEIX MAI LLIBRES

Un 72'9 per cent dels espanyols majors de seixanta anys no llegeixen llibres mai o gairebé mai, segons un informe publicat en el número 13 de la revista "Análisis e investigaciones Culturales" que edita el Ministeri de Cultura. Significativament, el percentatge de persones de la tercera edat que veuen la televisió cada dia és pràcticament simètric: un 70'5 per cent.

El treball es féu sobre una mostra de 1.600 habitants majors de 60 anys, rurals i urbans. Anteriorment, la Secretaria General Tècnica del Ministeri de Cultura havia realitzat una altra enquesta en la qual s'indagava la mateixa temàtica, denominada "Demanda cultural en España" i que es repartí i fou contestada per 599 municipis, 13.518 vivendes i 31.385 individus.

L'estudi remarca així mateix un grau elevat d'acceptació del mitjà radiofònic "fins un 63 per cent" i una atenció pels diaris i revistes molt superior a l'experimentat cap els llibres (fins un 27 per cent de lectura diària de premsa en el cas masculí i un 17'3 per cent en el femení).

NEGUEN UNA PROPOSICIÓ A MINORIA CATALANA

El Govern ha comunicat a la presidència del Congrés que s'oposa a la tramitació de la proposició de llei relativa a la igualtat de la dona treballadora presentada per la Minoria Catalana.

Aquesta proposició de llei demanava la igualtat de la dona treballadora davant les prestacions a la Seguretat Social. A l'escrit remès a la Cambra es diu que el Govern és conscient que la llei no permet a la

dona causar pensió de viduitat a favor del seu marit en les mateixes condicions que un home.

Malgrat que el Govern considera que és indiscutible la necessitat de procedir a les reformes legislatives oportunes perquè cessi aquesta discriminació, s'oposa a aquesta proposició perquè suposaria un augment considerable del Pressupost.

Món

EL PARLAMENT EUROPEU DEMANA UNA CARTA DE DRETS PER A LES MINORIES LINGÜÍSTIQUES

El Parlament Europeu demana als 10 països de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) l'elaboració d'una carta sobre els drets de les minories lingüístiques i ètniques.

Trenta milions de persones a la CEE posseeixen, com a llengua materna, un idioma regional o de menor difusió i aquesta xifra augmentarà considerablement després de l'adhesió d'Espanya al Mercat Comú.

La resolució preconitza l'ensenyament de les llengües i cultures regionals des de l'escola maternal.

Al mateix, les escoles i universitats hauran d'impartir l'ensenyament de la història i literatura de les comunitats minoritàries en l'idioma de la regió.

També es demana el lliure accés als programes de ràdio i televisió locals i la formació d'especialistes d'informació cultural de la regió.

El text recomana que es garanteixi a les minories la possibilitat d'expressar-se en el seu propi idioma davant l'Administració Pública i Tribunals de Justícia.

Per altra banda, invita a la Comissió Executiva, a través del Fons Regional, a finançar projectes-pilot encaminats al desenvolupament cultural de les minories lingüístiques i ètniques.

Per al Parlament Europeu, el renaixement d'idiomes i cultures regionals constitueix un símptoma de la vitalitat i de l'enriquiment de la civilització europea.

RETROCÉS DE L'ESQUERRA A ALEMANYA I FRANÇA

Les eleccions legislatives alemanyes han estat una clara derrota dels socialistes que durant quasi tres quinquennis han detestat el poder de la República Federal. Els demòcrata-cristians han aconseguit el 49% dels vots. Malgrat haver perdut molts vots els liberals, coaligats durant la major part del temps amb els socialistes han mantingut la seva presència en el Parlament i s'ha produït per primera vegada l'entrada dels "verds", aquests són els ecologistes marcadament esquerrans.

Pel que fa a França encara que aquest diumenge se celebra la segona volta, a la primera ja es va demostrar el rebuig als actuals governants, molts dels quals han perdut, o poden perdre les seves respectives alcaldies en benefici dels candidats de centre-dreta. Cal recordar que tradicionalment a les eleccions municipals són guanyadores les candidatures d'esquerreres. Però aquesta vegada, com una seriosa advertència al Govern presidit pel socialista Mauroy, serà l'oposició que es faci càrrec de la majoria d'alcaldies de ciutats de més de 30.000 habitants, o sigui de 221 municipis.

"MÚSICA PER A TOTHOM"

Organitzat per la Universitat Catalana d'Estiu i per l'Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya de l'Orfeó Laudate, fins el 16 de maig se celebrarà un curs musical sota l'epígraf "Música per a tothom".

Les matèries del programa són: L'orquestra de percussió, Pràctiques d'instruments de percussió i conjunt, Estil i caràcter de diversos compositors, Programes i sistemes didàctics. La direcció del curs és a càrrec del mestre Angel Colomer del Romero.

Informació: Amics de la Univesitat Catalana d'Estiu (Passatge de la Mercè, 3, 1r, 2ª. B. Telèfon 254 56 98) i Orquestra Joventut Percussionista de Catalunya (Enric Granados, 135, 2n. 2ª. Telèfon 218 25 85).

Catalunya Cristiana

Un anunci a equival
a 6 dies de
publicitat
efectiva

C/. València, 244, 2on.
Tels. 215/2739 - 2784
Barcelona-7.

31 març - 1,2,3,4 abril 1983

Setmana Santa 5 dies

Interessant i detallat viatge...

—CORNISA CANTÀBRICA
—SANTUARI DE COVADONGA
—LLACS D'ENOL I ERCINA
—PICS D'EUROPA

Recorregut: Saragossa, Sòria, Valladolid, León, Oviedo, Santander, Bilbao.

Bons hotels, bons restaurants

Preu immillorable: 21.500 ptes.

Per a informació: JOAN COSTA I FERRER.
Tel. 313 15 49.

Amb el cap baix, però amb atenció, Joan Pau II escolta el discurs del coordinador de la Junta de Govern de Nicaragua, Daniel Ortega.

A l'Amèrica Central, el Papa condemnà els mètodes del col·lectivisme i els del capitalisme

'Només l'humanisme pot fer superar la violència entre els homes'

"La meua paraula és de pau, de concòrdia i d'esperança. Vinc a parlar-vos amb amor envers tothom i a exhortar-vos a la fraternitat i a entendre-us com a fills de Déu."

Amb aquestes paraules Joan Pau II va saludar els costa-riquenys en el moment de baixar de l'avió que va dur-lo al país. Era a migdia el dimecres, 2 de març.

Costa Rica

"Imploro reconciliació, desterrant les divisions i l'odi"

El Papa fou rebut a l'aeroport pel president d'aquesta nació, Luis A. Monge, i pel president de la Conferència episcopal, monsenyor Arrieta Villalobos.

Després de les paraules de ben-vinguda del president, Joan Pau II digué, entre altres coses: "He emprès aquest viatge mogut pel deure que sento de revifar la llum de la fe en el poble que ha creuen en

Jesucrist, per tal que aquesta llum il·lumini i inspire cada vegada més la seva vida".

En altre moment afirmà que "és el dolor dels pobles el què vinc a compartir, a mirar de comprendre més d'aprop, per a deixar una paraula d'esperança i d'ànim, fonamentada en un necessari canvi d'actituds".

Finalment, Joan Pau II va condemnar per un igual "els mètodes de violència" com són els sistemes de col·lectivisme que poden resultar no menys opressors de la dignitat de l'home que un capitalisme purament econòmic. És l'humanisme proclamat per l'Església el que pot superar lamentables situacions".

Des de l'aeroport, Joan Pau II a dirigir-se al seminari central de San José de Costa Rica, on tingué lloc l'encontre amb seixanta sis bisbes de Centre Amèrica i Pana-

mà. En el seu discurs als prelats, després d'assenyalar quina era la seva específica missió i la missió de la teologia, acabà dient: "Hi ha, desgraciadament, factors de divisió que planen perillosament damunt dels vostres països. Abunden enfrontaments i tensions que amenacen amb greus conflictes i s'han obert els torrents desoladors de la violència en totes les seves formes. Quantes persones honestes i treballadors han perdut la tranquil·litat i la seguretat!".

Nicaragua

"L'Església és la primera que vol la pau"

L'acte culminant a Nicaragua fou la celebració de l'Eucaristia a la plaça "19 de Julio", el divendres dia 4. Tingué lloc a la tarda, davant d'una immensa multitud.

El Papa fou interromput en la seva homília. Els crits de grups sandinistes eren: "Entre cristianisme i revolució no hi ha contradicció" i "Volem una Església al costat dels pobres". Els crits pujaron de to: "Volem la pau". Fou aquí quan el Papa amb veu solemne va contestar improvisant: "L'Església és la primera que vol la pau i la pau la tindreu amb la unitat de l'Església".

Els informadors que han cobert els desplaçaments de Joan Pau II restaren atònits en veure com una part dels assistents a l'Eucaristia a la plaça "19 de Julio" contestaven el Sant Pare, i ni tan sols guardaven silenci quan se'ls demanà que abandonessin la seva actitud.

Els sandinistes en el poder se sentiren frustrats perquè el Papa no va fer al·lusió a la situació de violència del país i si al tema de la unió de l'Església i la necessitat de comunió amb els bisbes.

Per altra part persones que estaven presents a l'acte manifestaren que els crits els proferia només el sector més proper a l'altar ja que en el si de la gran multitud no es vivia aquella pugna ideològica-religiosa.

Al vespre, el Papa va retirar-se a la Nunciatura de San José de Costa Rica per a descansar.

Panamà

"No seguieu els qui us indueixen a la violència"

El Papa es traslladà amb helicòpter fins la capital i amb el "papa-mòbil" va recórrer la ciutat fins la Nunciatura, on esmorzà amb els deu bisbes de Panamà. Després, a la capella de la Nunciatura, resà el sant rosari com fa cada primer dissabte de mes, i que fou transmès a tot el món per la Ràdio Vaticana.

"No us deixeu arrossegat per la temptació de la violència de la «guerrilla» armada o de la lluita egoista de classes" digué el Papa als camperols, uns cinquanta mil, que l'escoltaven a l'estadi Revolució, de la capital de Panamà. "Aquest no és el camí de Jesucrist ni de la seva Església, ni de la vostra fe cristiana." "Hi ha els qui estan interessats —els advertí— en què abandoneu el vostre treball per empunyar les armes de l'odi i de la lluita contra altres germans vostres; a aquests no els heu de seguir. A què condueix aquest camí de violència?, preguntà. El seu fruit és el creixement de l'odi i les distàncies entre els grups socials. Es farà més profunda la crisi social del vostre poble, augmentaran les tensions i els conflictes, arribant fins a l'inacceptable vessament de sang, com de fet ja ha succeït. Amb aquests mitjans contraris a l'amor de Déu, i a l'Evangeli, i a l'Església, faríeu impossible la realització de les vostres nobles aspiracions. I

Aquesta fotografia és segurament una de les que quedaran per a la història d'aquest viatge del Papa a l'Amèrica Central. Ernesto Cardenal, sacerdot, poeta i ministre de Cultura de la Junta Sandinista de Nicaragua, no estava segur de si el Papa el saludaria o no. Gairebé no ho estava ningú, però Joan Pau II, segons es veié, sí. Aquí queda, per a la història, el noble gest del sacerdot, genoll en terra, la boina "de combat" a la mà i els ulls fixos en el Papa. Entre els dos un mateix somriure —en el fons d'esperança— i el dit índex de Joan Pau II, que dialoga amb el sacerdot, encara que no aprova la seva militància política. Algú va sentir part del diàleg: "Estimat pare Cardenal —li digué el Papa— vostè ha d'arranjar la seva situació amb l'Església".

Acaba de sortir la tercera edició de l'interessant llibre de butxaca
LA MEVA ORACIÓ
Vademècum del cristià

Amb un índex analític dels 556 punts bíblics.
176 pàg. en paper bíblia i a dues tintes.
Enquadernat en plàstic: 300 Ptes.

Conté pregàries i devocions diverses, populars i litúrgiques, per a cada dia i de circumstàncies. Salms per temes. Punts escollits de l'Evangeli i de les Cartes dels Apòstols.

Distribuïdora: Balmes: Duran i Bas, 11 - Barcelona-2
Si no el trobeu en la llibreria, demaneu-lo a l'autor: Josep Riera.
C.O. - Oratori de Sant Felip Neri. VIC (Barcelona). Tel. 886 06 28.
Podeu abonar amb taló. Despeses de la tramesa certificada: 30 Ptes.

es produirien nous mals de descomposició social i moral amb la pèrdua dels valors cristians més preuats."

Joan Pau II els parlà de la dignitat que tenen com a homes i com a treballadors. El seu discurs, el catorzè d'aquest viatge, és clau en el seu magisteri centre-americà. En l'origen de les violències, misèries i injustícies que les gents d'aquesta regió han sofert des de sempre hi ha la bandera de la reforma agrària.

El Papa ha defensat els drets d'aquests homes, de la població camperola, "freqüentment abandonada a un innoble nivell de vida, i no rarament tractada i explotada durament".

Recordà que l'Església està amb els camperols sud-americans, esmentant els encontres de Pau VI a Bogotà i els seus a Mèxic, on afirmà que "sobre tota propietat privada gravita sempre una hipoteca social", així com a Recife (Brasil).

Parlà amb claredat: "No vinc amb les solucions tècniques o materials, que no estan a les mans de l'Església". Els animà en l'aspiració d'una "distribució més justa dels béns i un millor reconeixement de la importància que mereixen i del lloc que us correspon en una nova societat participativa". El Papa expressà la seva "preocupació i la seva commoció per les situacions tràgiques", exhortant a una "recuperació del temps perdut"; "a actuar aviat i en profunditat", exhortació que va adreçada als polítics i dirigents d'aquest i d'altres països.

La jornada panamenya, totalment feliç, acabà al vespre, després de la visita al palau presidencial, on el Papa va reunir-se amb el president Escribana, l'home que avui dirigeix els destins d'aquest país, que, juntament amb Costa Rica, constitueixen una excepció de no violència, encara que ambdós s'enfrontin a grans problemes econòmico-socials.

F. G.

Vaticà dia a dia

HA SORTIT L'ANUARI PONTIFICI 1983

El cardenal Casaroli lliurà al Papa el primer exemplar de l'Anuari Pontifici 1983. Una breu anàlisi del nou Anuari indica que els membres del col·legi cardenalici són 120, als quals cal afegir els 18 nous cardenals. Les seus residencials són 2.406 (31 més que no pas l'any anterior), de les que són titulars 1.987. Hi han 73 prelatures, 19 Abadies nullius, 8 Administracions apostòliques, 22 Exarcats apostòlics i ordinaris, 72 vicariats apostòlics, 56 Prefectures apostòliques, 4 Missions sui juris, 27 Vicariats castrenses. A aquests caldrà afegir la prelatura personal de l'"Opus Dei". Durant l'any 1982 el Papa va crear 147 arquebisbes i bisbes, obrí relacions diplomàtiques amb Gran Bretanya, Dinamarca, Noruega i Suècia, creà nous instituts pontificis com el Consell per a la Cultura, la Comissió Disciplinària de la Cúria Romana, la Comissió dels Episcopats de la Comunitat Europea.

HELDER CAMARA GUARDONAT

L'arquebisbe brasiler Helder Câmara ha estat guardonat amb el premi Niwano de la Pau 1983, concedit per la fundació japonesa del mateix nom, s'ha informat recentment a Tokio.

El premi, que consisteix en una medalla i 20 milions d'iens (quasi uns onze milions de pessetes) en efectiu, serà recollit pel propi arquebisbe a Tokio durant la visita que farà al Japó entre els dies 15 i 17 del vinent mes d'abril.

CLAUSTRES CONTEMPLATIUS A ESPANYA

Segons un portaveu de la Santa Seu, Espanya és el país del món amb major nombre de claustrs contemplatius.

El nombre de convents de monges de clausura a Espanya és actualment de 914, amb un total de 15.422 monges pro-

fesses i 369 novícies i postulants. Aquests convents corresponen a 33 ordes religioses diferents: clarises, amb més de 200; carmelites descalces, entre 150 i 200, concepcionistes i dominiques, entre 80 i 90; tercenques entre 50 o 60, agustines entre 40 i 50, agustines recoletes, caputxines i carmelites calçades, entre 30 i 40; benedictines i visitació entre 20 i 30; jerònimes i trinitàries entre 10 i 20. Amb menys de 10 monestirs les altres ordes. La província amb més monestirs és Madrid, amb 50, seguida de València i Toledo, entre 40 i 50; Sevilla, Barcelona, Burgos, Valladolid i Navarra tenen entre 30 i 40. El nombre de religioses contemplatives ha disminuït des de l'any 1966 en 3.799, el que equival a un 19,87 per cent; el nombre de novícies en 316, que és un 46 per cent menys. No obstant això, la crisi vocacional ha afectat menys les monges de clausura que altres congregacions.

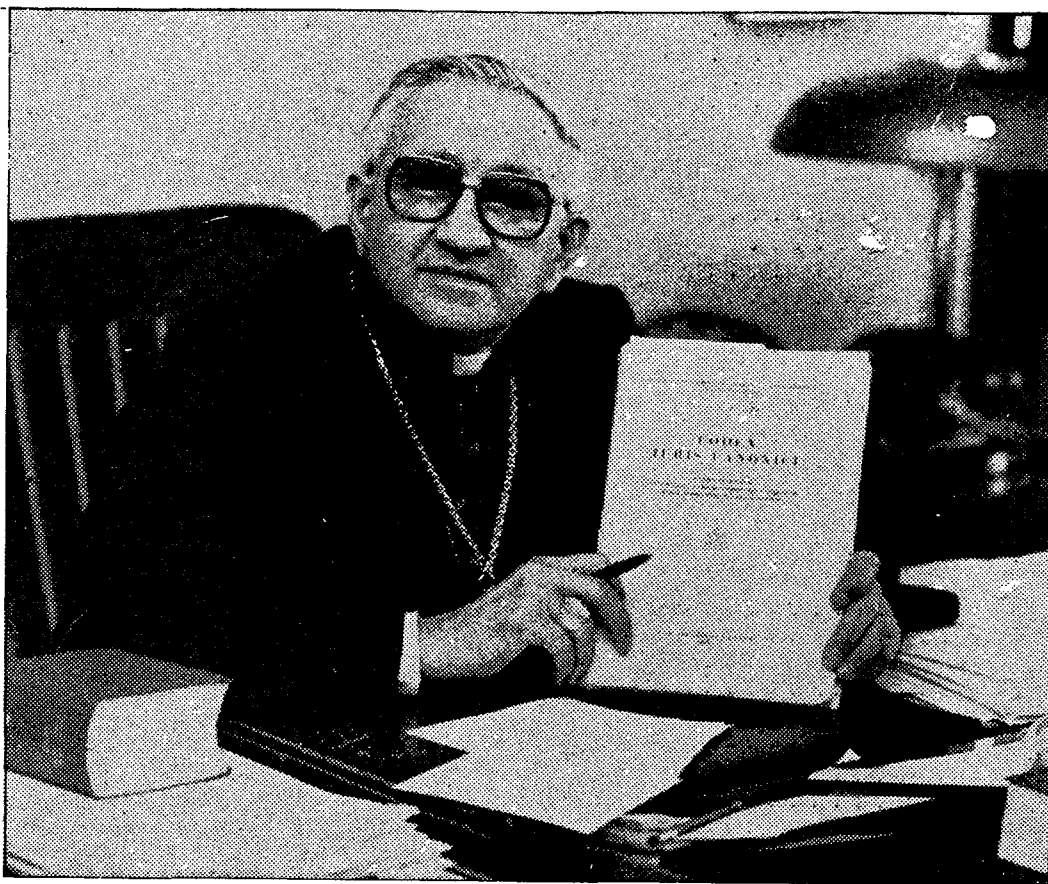
DESAPAREIX L'"ADVOCAT DEL DIMONI"

Per la constitució apostòlica "Divinus perfectionis magister" el papa Joan Pau II estableix norma per als procediments de beatificació i canonització.

Entre aquestes novetats, aquestes normes insisteixen en el "rigor científic i històric" que ha de caracteritzar la preparació de les "causes" de beatificació i canonització.

El famós "advocat del dimoni" nom amb el qual s'acostumava a anomenar al "promotor de la fe de la Congregació per a les causes dels Sants", es converteixen en "prelat teòleg" de la mateixa.

Una altra novetat, que és conseqüència, com la resta d'aquestes normes del Codi de Dret Canònic, és que podrà ser "postulador" d'una causa d'elevació dels homes als altars no solament un prelat, sacerdot o religiós, com fins ara, sinó que també un laic i fins i tot una dona.

La Pontificia Comissió per a la revisió del Codi de Dret Canònic que ha preparat les noves lleis de l'Església fou creada pel papa Joan XXIII el 28 de març de l'any 1963 i després ampliada per Pau VI i Joan Pau II. El seu primer president fou el cardenal Pietro Ciriaci, al qual succeí el cardenal Pericle Felici. Després de la mort d'aquest insigne purpurat, el 22 de març de l'any passat, el Papa va nomenar Pro-President d'aquesta Comissió al que ja n'era Secretari, l'arquebisbe veneçolà monsenyor Rosalío José Castillo Lara, s.d.b., que es veu a la fotografia presentant l'últim esquema del nou Codi de dret canònic.

Documents

La moralitat o immoralitat pública

Mai en la nostra vida havíem sentit tantes lamentacions i queixes, ni vist la gent tan preocupada com ara per la caiguda de la moralitat pública. L'audàcia, la invencúndia, l'agressivitat, en un mot el desvergonyiment descarat, ben amparat, potser, per molt honorables complaences i comptant amb ajuts críptics substancials, han pujat tant de nivell que hi ha por de morir ofegats sota el llot de tantes imundícies.

El novembre passat, a Roma, organitzat pel Moviment "Reagire" va tenir lloc un Congrés sobre la Moralitat pública, fill, naturalment, d'aquesta espessa preocupació a què m'estic referint. En l'audiència concedida als participants, el Sant Pare referint-se al vidriós tema va dir coses ben serioses i dignes de ser considerades, per l'enorme actualitat que tenen. Transcripció literalment un fragment del text papal: "No tinc cap necessitat de deturar-me a considerar, amb vosaltres, els aspectes preocupants de la situació de la moralitat pública en la majoria dels països.

La situació pot sintetitzar-se en dues direccions de fons: d'una banda l'agressió contínua i sistemàtica als principis morals; d'altra banda la tàctica —sovint amb rerafons especulatiu— consistent a multiplicar ginyos i models de corrupció.

¿Què ho ha fet que s'hagi arribat a aquesta situació de permissivisme organitzat i acceptat? Cal individualitzar-ne les causes en una crisi de pensament, en una crisi d'ordre metafísic. Efectivament, descartada la idea de Déu, sigui per refús o per obnubilació, la realitat íntegra, tota ella,

queda deteriorada i falsejada, però l'home de manera especial. La cultura moderna aleshores, perquè l'irriguen corrents de pensament agnòstic o ateu, cau en el "pluralisme ideològic"; d'aquí va a parar a un "pluralisme ètic", en la pràctica és "relativisme" descarnat, que amb facilitat arriba a convertir-se en anarquia moral.

Quan s'altera la mateixa concepció de l'home, tot canvia i s'altera: la seva vida, el seu fer, la seva moralitat."

(V: L'Osservatore Romano 29-30 de Nov. del 1982, p. n.º 2.)

Del text papal, parc en paraules, ric en idees, a més d'allò de la crisi de pensament, crec útil i convenient destacar allò altre de l'"agressivitat contínua i sistemàtica als principis morals" —amb preferència pels cristians—. L'adversari compta, certament, amb la cooperació de molta gent nostra que no se n'adona, no en té consciència, ni s'ho creu. Com tampoc no arriben a creure's que al darrere de moltes innovacions, modes... etc. en conflicte amb la moral hi ha negocis astronòmics a escala mundial, com insinua el Papa quan parla del "rerafons especulatiu" en els quals resulta explotada la gent senzilla i de bona fe.

Potser molts quedaran sorpresos per allò del permissivisme organitzat. Tanmateix ben pensat més de sorprendre i de plànyer és allò del permissivisme acceptat. Perquè allò són els altres qui ho fan. Això en canvi els de casa.

Vicenç Nolla

MÚSICA PER A TOTHOM CURS MUSICAL

organitzat per la
UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

l'ORQUESTRA JOVENTUT PERCUSSIONISTA
DE CATALUNYA
de l'Orfeó Laudate

Vetllades d'orientació i estudi, per als
diversos nivells de cultura musical
10 sessions

Dates: Tots els dilluns, de les 20 a les 21 h.
fins el 16 de maig del 1983,
llevat del dia 4 d'abril (Pasqua).

Informació-inscripció:
a l'ORQUESTRA JOVENTUT PERCUSSIONISTA
DE CATALUNYA (Orfeó Laudate),
C/. Enric Granados, 135, 2.º 2.º
Tel. 218 25 85.

AMICS DE LA UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU.
Ptge. de la Mercè, e, 1.º 2.º B.
Tel. 254 56 98

Barcelona

Desarmament i desenrotllament per a la pau

II Premis Periodístics "Justícia i Pau"

BARCELONA.— La Comissió Justícia i Pau, en el quadre de la seva campanya "Desarmament i desenrotllament per a la Pau", i amb la finalitat que Espanya comenci la iniciació en els capítols de desarmament, desenrotllament, drets humans i pau, una política progressiva que, a més a més, afavoreixi la distensió internacional i les negociacions cap a la construcció d'una pau vertadera, convoca uns II Premis Periodístics per a premsa ràdio que hauran d'ajustar-se a les següents:

BASES

1.- Tots els articles, reportatges, entrevistes o informes que optin al premi, hauran d'haver estat publicats o emesos entre l'1 de març i el 30 de setembre de 1983.

2.- El tema serà: **Pros i contres del desarmament a Espanya**, i els treballs es podran referir a aquest enunciat general o a algun dels aspectes que es creguin importants del tema.

3.- Podran participar-hi treballs en qualsevulla de les llengües de l'Estat espanyol.

4.- El premi de premsa serà dotat amb cent mil (100.000) pessetes. El premi de ràdio

estarà dotat, igualment, amb cent mil (100.000) pessetes.

5.- Els treballs s'adreçaran a la Comissió General Justícia i Pau. Rivadeneyra, n.º 6, 106 pis. Barcelona-2.

— En el cas de premsa, per quintuplicat —podent ser fotocòpies quatre dels exemplars. Suposant que s'hagi publicat amb pseudònim, la identitat de l'autor caldrà que la certifiqui el director de la publicació.

— Per programes de ràdio, serà suficient enviar una còpia de l'espai o sèrie d'espais emesos, certificant dia i hora d'emissió.

6.- El terme de recepció de treballs acabarà el 5 d'octubre del 1983.

7.- La composició del jurat es donarà a conèixer, juntament amb el veredict dels premis, abans del 15 de novembre de l'any actual.

8.- Hom no tindrà correspondència amb els concursants ni es retornaran els treballs rebuts.

Una resposta decidida i ferma

Els joves de Gràcia cerquen nous camins per a viure la fe

BARCELONA.— Fa poc, uns grups de joves de les comunitats dels Josepets, La Salle de Gràcia, Corpus Christi, i Sant Joan, vàrem celebrar una trobada de germanor al Col·legi de les Germanes Carmelites de la Caritat de Caldes de Montbui.

La jornada va tenir, diferents aspectes: treball per grups sobre un esquema concret referent al moment actual de l'església, Eucaristia, dinar de germanor, gresca, música i cants diversos. A la tarda, posada en comú sobre el tema treballat al matí i pregària de comiat.

Pràcticament, tots vàrem coincidir en la necessitat d'a-

profundir el coneixement de l'Església, i renovar-ne l'estimació si volem que de veritat els joves i adolescents, se sentin cridats a participar-hi de ple.

Cal ara però, que els grups de cada comunitat, prenguin bona nota de tot allò esmentat, i comencin a treballar de debò, en tots els mitjans: esplai, catequesi, revisió de vida, acció social, etc., per a transformar de veritat, la nostra societat, començant per la nostra renovació i conversió personal.

Nova trobada el 20 de març

Tenim previst, celebrar de

nou una trobada, durant aquesta Quaresma, més concretament, el diumenge 20 de març, a la casa de convivència de Sant Josep (Ctra. de Sant Cugat del Vallès). El lema escollit per aquesta jornada es: **DESCOBRIM EL CRIST I LA VOCACIÓ CRISTIANA.**

Actualment, es parla molt de la pastoral de conjunt, i els joves del nostre Arxiprestat de Gràcia, ens ho prenem molt seriosament, perquè creïem que val la pena aquesta tasca.

Crist ens ho demana, i el món espera la nostra resposta decidida i ferma. Això és suficient. Endavant!

Carles Cosculluela i Lloret

Mare Consejo, setanta cinc anys de vida religiosa

Rosa Padrós i Raich va néixer el 8 d'octubre del 1887 a Sendomir, prop de Sant Guim de Freixenet. (De tant petit que és, no és al mapa...). Pertany a la comarca de La Segarra.

Aquella nena, d'ulls lluminosos, semblava un bri, era com un alè, com una gota de rosada... En ella va néixer, ben aviat, la vocació religiosa.

El 2 de febrer del 1908, va professar a Barcelona. Havia passat el noviciat a Sant Martí de Provençals. Aleshores tenia 21 anys. Rebé en religió el nom de Mare Consejo de Sant Magí. I sempre més se l'ha coneguda per Mare Consejo.

Aleshores, davant seu s'estenia un llarg camí religiós, que ha recorregut sembrant bonhomia i exemplaritat a doll.

El mateix any, fou destinada a Sabadell, al col·legi de les Escolàpies del carrer de Sant Josep. (Cal recordar que l'any 1847 es fundà la branca femenina de l'Institut Calassanci en el carrer de Sant Antoni de la ciutat vallesana).

De quan arribà a Sabadell en té alguns records. Té grabades a la memòria, que conserva lúcida, tantes vivències que no acabaria mai d'explicar ni tampoc nosaltres de reproduir.

La jove religiosa tingué cura del parvulari en el qual treballava a plaer, a tot cor. Tenia un estil de docència ben propi: les lliçons li eren apressades molt de pressa per les nenes. Elles i els seus pares estaven molt contents de la jove professora.

S'abocà plenament al seu treball i a les seves oracions. (Mai no ha deixat ambdues coses...)

Quan explica de les seves classes, encara sembla que ho revisqui. Els seus ulls són plens d'il·lusions... Els records la fan reviu...

Quantes anècdotes podria explicar la Mare Consejo!

Enmig de la mainada ella se sentia com si en formés part, perquè, en el fons, la Mare Consejo

segueix essent un infant... La seva breu i subtil figura ho fa més palès encara. (Té l'ànima d'infant!...)

Ha conegut i ha educat moltes generacions de sabadellenques. En seixanta-set anys al mateix lloc, ha vist formar un gran nombre de famílies. Trenta anys els dedicà a preparar les nenes per a la primera comunió. La Mare Consejo ha esdevingut una institució en el si de les Escolàpies de Sabadell. (Qui no coneix la Mare Consejo?) Tot-hom l'estima —grans i petits— perquè ella estimà a cor ple, amb una tendresa i amor que donava a mans besades... I així, any darrera any, un damunt l'altre, fent una pila, una gran pila...

Durant una colla d'anys no va sortir al carrer per res, dedicant-se plenament a la seva tasca docent. I la feia amb gust, amb ganes, amb profit.

Del carrer, però, cada matí entrava a la seva classe tota aquella mainada que li ha transmès la seva il·lusió, la seva alba innocència, la seva frescor rialla...

Algunes d'aquelles alumnes avui són besàvies o àvies i encara la recorden. Entre elles formen un grup que denominaren "la cuella", com així segueixen dient-ho, que, malgrat els anys, segueix fidel a la Mare Consejo, perquè recorden aquells felços dies d'infantesa al seu costat. En retrobar-se amb ella es retroben a si mateixes i els plau reviu aquells llunyans dies a la classe de Mare Consejo, aprenent les beceroles...

L'any 1974 la Mare Consejo deixà Sabadell. Aquella ciutat que l'acollí a la seva primavera. Aquella ciutat que sabé distingir-la i honorar-la atorgant-li la Medalla d'Or de la Ciutat. El guardó més alt de la industriosa i inquieta ciutat. Aquell dia fou una gran festa per a ella i per a tots els que han rebut el seu afecte i el seu amor, àdhuc les seves lliçons.

Aquells ulls petits, vius com una mostela, tenien aquella lluminositat de cel clar. Aquells ulls que van humitejar-se quan deixà Sabadell per anar-se'n de repòs, a Olesa, a la qual somrigué amb la seva dolcesa...

D'ençà d'aleshores, la Mare Consejo, segueix treballant i fa labors i fa companyia a d'altri. (Mai no ha fet nosa...) I els dies s'escolen sense melangia per a la Mare Consejo: ella no ha deixat les il·lusions, mai no ha deixat tampoc d'estimar ni tampoc ha deixat de preocupar-se pels altres.

La seva "quarta o cinquena edat" segueix essent primaveral. Ara té noranta cinc anys i està plena de bonhomia com sempre. Ha complert els 75 anys de vida religiosa. Ha celebrat, doncs, les Noces de Platí. (Ha estat el primer cas en tota la història de les Escolàpies). Ha estat, evidentment, un dia de gran festa, com bé digué el Pare Balsells, provincial escolapi, en la seva exhaustiva homilia amb ocasió de la Missa concelebrada que es féu el passat dia 30 de gener a l'església parroquial d'Olesa.

Entorn de la Mare Consejo —talment una eterna i delicada figura— s'hi han aplegat una bona part d'aquelles persones que constitueixen la seva gran família. Va ésser acompanyada per la Mare General, per la Mare Provincial, familiars, per un gran nombre de religioses i també per una nombrosa participació sabadellenca, que es desplaçà a la casa-col·legi d'Olesa.

L'homenatjada tingué afectuoses paraules per a tothom i mai no desaparegué el clar somriure dels seus llavis.

Fent-ho així al llarg de la seva fructífera vida, ha alligonat, perdurablement, petits i grans.

Joan Cuscó i Aymamí

Tarragona

El doctor Pont i Gol parla de la llum del Baptisme i de la Pasqua

"La nostra vida sense Déu és un enigma absurd"

"L'arrencada és el baptisme, l'arribada és la Pasqua", assenyala l'arquebisbe de Tarragona i Primat de les Espanyes.

TARRAGONA. (Del nostre corresponsal, Josep Sabaté.)— Aquest és el text íntegre de la conversa radiofònica de l'arquebisbe, doctor Josep Pont i Gol, corresponent al dissabte 26 de febrer del 1983.

—Sr. arquebisbe: Anem fent camí quaresma enllà. És camí penitent que, com ens deia vostè dissabte passat, té un punt d'arrencada que és el baptisme i un punt d'arribada que és la Pasqua. A primer cop d'ull semblen uns límits, tots dos joiosament lluminosos i que no semblen els més aptes per encaixar el to penitent i d'austeritat del caminar quaresmal.

—Precisament són lluminosos per donar el sentit que cal al to que té el caminar quaresmal de la vida de l'home.

La nostra vida, esguardada des de l'òptica de curts de vista com som nosaltres, és un enigma fosc que necessita claror. És l'enigma dels grans interrogants. D'on venim? On anem? Per què hi hem vingut a la vida? On és la felicitat? La nostra capacitat i el nostre afany de ser, de viure, de saber, d'estimar, no els podem amidar. Són molt grans. Els veiem il·limitats en front de totes les possibilitats, fins i tot les més amples, que se'ns ofereixen per a omplir-lo. Totes són massa esquifides en comparació de la nostra superior capacitat.

Podríem dir doncs, que som uns éssers enigmàtics que sempre demanem i mai no tenim prou i que l'ombra d'aquest enigma és la que enfosqueix el camí de les grans bel·leses de la nostra realitat vital humana?

Sí. Som un enigma. Més ben dit, ho seríem si "Algú" que és més que nosaltres no hagués tancat positivament l'interrogant. L'home, ho veiem clar, tot sol i amb l'ajut de totes les criatures i malgrat la gran altura i bel·lesa de la seva realitat és realment com un absurd i un enigma. Ha de menester de quelcom que el transcendeixi. I el trans-

cendent damunt d'ell només és Déu.

Ens ho explicava fa pocs mesos el Sant Pare en aquella esplèndida celebració eucarística del Nou Camp. Permeteu-me que ho recordi.

"La vostra vida com a sers humans —deia dirigint-se a tots els qui l'escoltàvem—, té ja en si una grandesa i dignitat úniques. Elles imposen una recta valoració per a viure-la en coherent respecte de les exigències de veritat, honestat, d'ús correcte del magnífic do diví de la llibertat en totes les seves dimensions.

Però aquesta realitat esplèndida no es pot incloure només en aquests sols horitzons per més que no pugui prescindir d'ells. S'ha d'obrir a la novetat que Crist dugué al món, ensenyant a cada un dels homes que és fill de Déu, redimit amb la sang de Jesucrist, cohereu amb Ell i destinat a una meta transcendent.

Seria la més gran mutilació privar l'home d'aquesta perspectiva, que l'enlaira a la dimensió més alta que pugui tenir. I que, per tant, li obre el camí més ample per a desplegar les seves millors energies i entusiasme". Fins aquí el Sant Pare. Total, la nostra vida sense Déu és com deia el Papa una vida mutilada, és a dir, un enigma absurd.

—I, per tant, és Ell el punt d'arrencada i el d'arribada de la nostra vida?

—Exactament. L'arrencada és el Baptisme, pel qual, com dèiem dissabte passat, naixem com a fills de Déu i germanes de Jesucrist i de tots els homes. L'arribada és la Pasqua, per la qual, igual com Ell, ressuscitem començant a viure en total plenitud. Déu ens omplirà fins a sobreixir de la seva vida Divina. Certament, no calia tant. Déu, però, és Pare i, com a tal, se'ns ha mani-

festat en Crist. La nostra redempció ha estat generosa.

I és a la claror del Baptisme i de la Pasqua com podem fer el camí de la nostra llibertat, superant amb atenció diària les falses, per migrades, il·lusions que les coses, sense Déu, ens poden oferir. I aquest caminar parant compte de no deixar-nos enlluernar, és el camí més penitent, de constant conversió cap a la Llum, que fem a la quaresma, resum anual del que fem, ara, durant la vida.

Girona

El Dr. Camprodon obrirà l'Any Sant al Mercadal

Les parròquies gironines fan un programa comú de Quaresma

GIRONA.— Les parròquies de la ciutat de Girona han elaborat i publicat un programa comú d'actes per aquesta Quaresma. Així, el senyor bisbe, monsenyor Jaume Camprodon, va cada setmana a celebrar la missa i a predicar la Paraula de Déu a una església diferent i comença per la de Sant Pau i Sant Salvador els dies 19 i 20 de febrer, respectivament.

Les últimes en visitar seran les de Palau Sacosta i el Mercadal, els dies 16 i 25 de març. A la parròquia del Mercadal el senyor bisbe obrirà oficialment l'Any Sant de la Redempció a la Diòcesi de Girona.

A més s'han programat una sèrie de conferències sobre el tema "La Llei de l'Evangeli" que es donaran cada dimarts a les 10 del vespre als locals del Cor de Maria pel doctor Emili Montal.

Revista de la Coordinadora de Joves Cristians de Girona

La Coordinadora de Joves Cristians de Girona ha publicat el primer número del que serà el seu full informatiu i que porta el nom de "Ventall Jove". El primer número

només té quatre pàgines, però ofereix un contingut molt variat.

Així, mossèn Ramon Oller escriu una carta oberta als joves, recomanant-los agafin la motxilla i es posin a caminar vers algun paratge dels voltants de la ciutat com Sant Daniel, Sarrià de Dalt o Montjuïc. Un cop allí, "que s'asseguin i obrin els Evangelis en el passatge de la Samaritana que ofereix el text de Sant Joan".

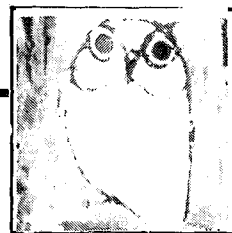
En la pàgina tercera s'informa sobre la constitució d'un grup de joves treballadors que han repartit una enquesta entre els seus companys sobre els drets dels obrers i els mitjans legals de defensar-los. De moment ja han recollit prop de vuitanta respostes i a partir d'elles pensen organitzar xerrades dirigides a tots ells. També estan en contacte amb la JOC nacional de Catalunya, a fi de conèixer bé aquest moviment i poder-s'hi integrar més endavant.

Finalment, la Coordinadora de Joves anuncia la celebració d'una Trobada Penitencial el proper dia 24 de març a la parròquia de Sant Narcís de Girona. Es farà a 2/4 de vuit del vespre i és oberta a tots els nois i noies majors de 16 anys.

M. Caballé

pensant-ho bé

"No es pot fer el cuinat amb olla foradada"

L'àvia, quan li explicaven l'atzagaiada d'algun desassenyat, sempre deia: "Que Nostre Senyor ens guardi l'enteniment". Era una pregària curta, però de llarg abast. No ens hauríem de cansar mai de demanar la gràcia del discerniment. Com e' cec, ran de camí, si Jesús ens pregunta: "¿Què vols?", dir-li: "Veure-hi, Senyor". Veure-hi clar. I que la nostra intel·ligència ("intus legeré", aquesta capacitat de llegir a dins de les realitats) il·luminada per la fe i pel seny, ens permetés distingir el gra de la palla. La palla per esventar-la El gra, per fer-ne el pa quotidià, l'aliment en el nostre camí de cada dia.

Hem de reconèixer que, sovint, impotents per discernir, febles per garbellar, se'ns entortollien els pensaments i ens fem un garbuix de ca l'ampla. Un cap clar és un do de Déu, sí senyor, i tenir el cap a tres quarts de quinze, una desgràcia. Un cap clar és com una bona olla per coure-hi tot allò que el viure ens ofereix de sa i bo com enriquiment i aliment de la nostra vida.

Hi ha persones que no necessiten olla. No guisen. Tot els rellesca. Són, espiritualment, amants de la cuina salvatge. Saltimbanquis. Tenen bona gana i bona queixalada i viuen d'entrepans de tota mena. Si algú vol parlar-los seriosament, se'l miren astorats, innocents, sense malícia, com preguntant-se: "¿De què parla aquest sant baró?". D'alguna manera són terra verge. Hom té la impressió i gairebé la certesa que si se'ls oferís una bona menja la saboregerien d'allò més i de bon gust. Però el camí és llarg abans de poder-nos seure a taula i menjar, plegats, de la mateixa olla.

El que resulta menys comprensible és el fet que els cristians, engrescats amb l'aldarull de la fira, en lloc de trencar-nos el cap per treure'n l'entrellat, i trencar-nos el cor, penedits dels nostres sofismes i marra-des, juguem, perillosament, a trencar l'olla de la fe, o ens engiponem una carn d'olla espiritual sense suc ni bruc, o ens entossudim a dormir quan és hora d'anar a comprar oli per la llàntia, o volem fer bona olla amb aigua sola, o tenim la pretensió de fer el cuinat amb olla foradada. Aquesta mena de sotrac general que hi ha en el món i en l'Església, que és de Déu i també d'aquest món, ha produït una gran trencadissa d'olles. Unes estan esquerdades, altres botarudes, altres foradades. Fer-hi un bon guisat és d'allò més difícil. Quantes vegades m'ha vingut al cor i als llavis la dita de l'àvia: Que Nostre Senyor ens guardi l'enteniment.

Vull dir que és en la realitat d'una fe evangèlica i eclesial, íntegra i fidel, on es couen la nostra esperança i el nostre amor al Senyor i al proïsme. On es cou, en últim terme, la veritat o la mentida, l'esperança o l'absurd de la nostra existència. I, davant d'aquesta alternativa, no s'hi val a fer el desmenjat.

Vull dir, també, que una fe purament tècnica, simplement situada en el camp antropològic, arrencada del tronc secular de la Santa Mare Església, mirada exclusivament des de la problemàtica humana, una fe sense la unció de la pregària i sense el lliurament humil i generós de la caritat, no és, certament, aquella fe "en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant" que és la força del creient i el pànic dels enemics de l'home.

Xesc Soliu

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA "BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions soles, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Únicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

Lleida

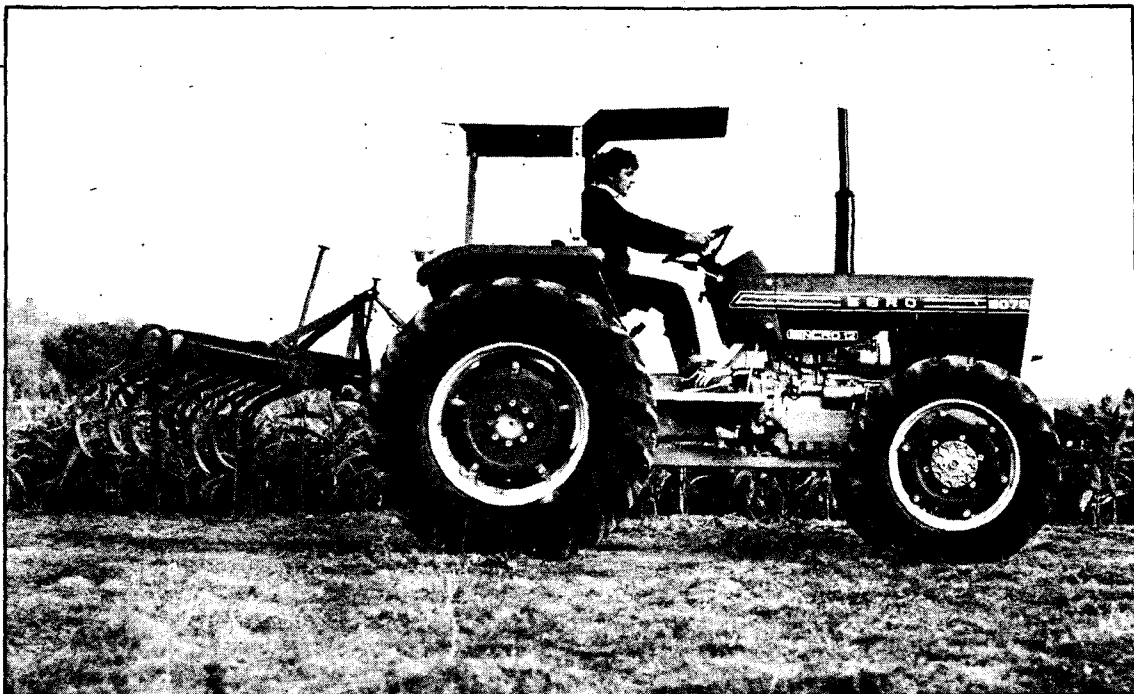
Un tema cabdal debatut a l'Assemblea

El futur del
jove al poble

LLEIDA.— Els dies 12 i 13 de febrer al Col·legi Claver de Raïmat tingué lloc l'Assemblea General de Joves Cristians de Comarques. Es presentaren dues ponències, una sobre "Anàlisi humana i sociològica del futur del jove al poble", a càrrec de Santi Planas i una altra que ajudarà a la reflexió des d'una "Lectura cristiana de la realitat del futur del jove al poble" que va exposar mossèn

Ramon Prat.

Promogué l'Assemblea la Coordinadora dels Grups a Les Garrigues volent ésser una radiant i esperançadora resposta de la joventut cristiana dels pobles, al repte i pressions d'una societat altament materialitzada i secularitzada que pensa quasi en exclusiva en els joves de la ciutat, marginant els dels pobles.

Esser jove i viure a un poble petit no hauria de ser necessàriament una dicotomia irresoluble. Els joves cristians de comarques de la Terra Ferma així ho creuen.

Assemblea parroquial
a Montsó

Per tercer any consecutiu s'ha celebrat l'Assemblea Parroquial. Aquesta Assemblea té la particularitat que no resta circumscripita a la sola parròquia de Montsó, sinó que aplega totes les comunitats de les parròquies i centres de culte a cura de l'Equip Pastoral Sacerdotal de Montsó. Així el diumenge 6 de febrer van congregar-se en Assemblea Parroquial a Montsó, a més dels grups i moviments locals, gent de San Esteban de Litera, Binaçed, Pomar, Selgua, Ilche, Conchel i Estiche.

Un total de 400 assembleís-

tes que en grups de gent gran i de joves dedicaren al matí a la reflexió i estudi de la Diada amb el lema: "L'Església comunitat viva". Com orientador del treball del grup dels joves hi havia el P. Xavier Saigi i per el d'Adultes el Rvd; José Llanas, Vicari General de Pastoral.

A la reunió de grups seguí una Plenària on es va donar compte de treball fet, i es passà a donar informació sobre activitats parroquials, de grups i moviments. Després la Sta. Missa concelebrada; seguidament el dinar i a la tarda vetllada.

Primera trobada de grups juvenils
parroquials de Lleida (ciutat)

El diumenge, 6 de març tingué lloc a l'ermita de Butsenit la 1.ª Trobada de grups juvenils parroquials de Lleida (ciutat), assolint-se així una antiga aspiració dels joves que militen en els grups parroquials i fruit també de la sensibilitat entre els consiliaris pertocant a una major coordinació pastoral. La trobada fou preparada per una Comissió interparroquial de joves que en funcions d'executiu i comptant amb la col·laboració de la Delegació Diocesana de Pastoral Juvenil tingué cura de la convocatòria.

La Trobada es féu en dues fases. Primera a nivell parro-

quial amb reunions de sensibilització i estil sobre la identitat dels grups i, després en segona fase, el dia 6 de març, la Troba-

da a Butsenit, Jornada de celebració, reflexió i compromís com a Moviment Juvenil de Grups Parroquials.

El Seminari de Lleida
assisteix al curset
"Església i cultura a Catalunya"

Els dies del 7 al 12 de febrer els seminaristes del Seminari de Lleida han assistit al curset sobre "Església i cultura a Catalunya" que es va celebrar a Barcelona organitzat per la Fa-

cultat de Teologia de Sant Pacià de la ciutat comtal; juntament amb les sessions del curset va celebrar-se una taula rodona amb directors de revistes d'Església.

Avisos

CONFERÈNCIES QUARESMALES. Parròquia de Corpus Christi.- Dia 22 de març, a les 20'30, CREURE EN JESUCRIST, per mossèn Josep M.ª Rovira Belloso. Dia 23 de març, a les 20'30, SETMANA SANTA, LLINDAR DE PASQUA, per mossèn Josep urdeix. Dia 24 de març, a les 20'30, L'ANY SANT QUE INICIEM, per mossèn Pere Tena.

CONFERÈNCIES QUARESMALES. Parròquia de St. Ramon de Penyafort.- Se celebraran a partir del dia 14, dilluns, fins el dia 18, a les 8 del vespre. Les donarà mossèn Jaume Armengol sobre el tema: CAP A LA PASQUA PEL CAMÍ DE LA RECONCILIACIÓ.

CONFERÈNCIES QUARESMALES. Parròquia de Santa Agnès.- c/. St. Elies, 23. Per a senyores. Se celebraran des del dilluns, dia 14, fins al divendres, dia 18. A les 5 de la tarda. Hi haurà celebració de l'Eucaristia. Les donarà mossèn Jaume Armengol sobre el tema: VISQUEM L'ANY SANT.

FESTIVITAT DE ST. JOSEP

ORIOL. Parròquia de Sta. Maria del Pi.- Dia 21, dilluns, mossèn Tomàs Vergés i Forns, donarà una conferència sobre el tema: "Itinerari oriolà per l'església del Pi", a 3/4 de 9 del vespre. Dia 22, dimarts, a les 9 del vespre, Concert per la "Coral Verge Bruna", dirigida per Josep Llobet. Dia 23, dimecres, Festivitat de St. Josep Oriol, a les 8, 11, 12'30 i 18'30 celebració de l'Eucaristia. A les 8 del vespre, Solemne Concelebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe Dr. Narcís Jubany. Cantarà l'escolania de la Catedral junt amb el poble fidel.

CONFERÈNCIES QUARESMALES. Església del Sagrat Cor.- (PP. Jesuïtes, Casp, 25). Se celebraran des del dia 21, dilluns, fins el dia 25, divendres, a les 7'15 del vespre, a càrrec del P. Josep Vives que parlarà sobre el tema: "Convertiu-vos i deixeu els vostres ídols". A continuació hi haurà celebració de l'Eucaristia.

Exercicis Oberts - Conferències Quaresmals. Organitzats per L'Obra d'Exercicis se celebraran als PP. Jesuïtes del c/. Llúria, 13, del 14 al 18 d'aquest mes, i de 8 a 9 del vespre, dirigits pel P. Solé-Assens S.J.

Exercicis en complet recés. Se celebraran durant la SETMANA SANTA, des de les 9 del matí del Dimecres Sant fins dissabte a la tarda. Per a dones, dirigits pel P. Falcó, S.J.; per a homes, pel P. Suñer, i per a joves, pel P. Solé-Assens S.J. Les tres tandes a la

Casa d'Exercicis de Sarrià. Per informació i inscripcions: O.E.P., c/. Duran i Bas, 9. Tel. 301 16 26.

Invitació a celebrar la Pasqua amb Sant Francesc d'Assís. La invitació va dirigida als nois i joves que alguna vegada s'hauran plantejat de seguir la vocació religiosa. La FRATERNITAT CAPUTXINA D'ARENYS DE MAR us ofereix la Setmana Santa per reflexionar sobre la possible decisió de consagrar-vos a Déu, rera l'exemple de St. Francesc d'Assís. I estarà contenta que vulgueu participar en la Litúrgia de la Setmana Santa i en unes converses sobre el sentit de la vocació —o crida— que Déu fa als homes. Us esperem el matí del Dijous Sant i us podreu quedar fins el matí del dilluns de Pasqua. Anuncie la vostra vinguda a fr. Enric Cortès, o fr. Josep M.ª Segarra, c/. Santa Maria, 7, Arenys de Mar, tel. 792 06 41.

Recés per a Religioses. Casa d'Espiritualitat de Maria Reparadora, c/. Emancipació, 33, tel. 212 69 00. Dirigeix mossèn Francesc Muñoz. Diumenge, dia 20 de març. Començarà a les 10'30 del matí. Les que desitgin quedar-se cal avisin amb dos dies d'anticipació.

Celebració Eucarístico-Mariana. Organitzada per les Antiques Alumnes del Col·legi de les Esclaves del Sagrat Cor de Jesús, se celebrarà el dia 22 de març, dimarts, a les 7 de la tarda, a la Capella del Col·legi, Rambla de

Catalunya, 83. Se celebrarà l'Eucaristia i la consagració a la Mare de Déu d'un grup de noies antigues alumnes i d'un grup de dones casades. S'invita a totes les AA.AA. congregants que podran renovar la seva consagració a Maria.

Quaresma a l'església del Sm. Sagrament. Es recorda a totes les persones que estiguin interessades a participar-hi que es continuen celebrant en aquesta església les CONFERÈNCIES QUARESMALES a càrrec de mossèn Eduard Bosch, cada dimecres, a les 8 de la tarda, i RES DE VESPRES, cada dissabte, també a les 8 de la tarda. A continuació se celebra l'Eucaristia.

ESTROC: (Espai de Trobada amb Crist). Invita a tots els joves (nois i noies), dins el temps de la Quaresma i en preparació a l'any Sant de la Redempció, a reflexionar i pregar sobre el tema: LA CONVERSIÓ DE COR. Lloc: Església del Sm. Sagrament, c/. Aragó, 268, bxs. Dia: 20 de març, de 2/4 de 10 a 2/4 de 2 del matí. Serà dirigit per mossèn Mas de Xaxars i s'acabarà amb la celebració de l'Eucaristia. Informació: CEDAIR, c/. Aragó, 268, bxs. Tel. 216 02 13.

Associació de Viudes de Barcelona. Organitzada pel dia 13 de març, diumenge, a les 6 de la tarda, al local del c/. València, 244, 1.ª, una Conversa-Col·loqui sobre el tema: HISTÒRIA I LLEENDA

DE ST. JORDI, a càrrec del Sr. Miquel Coll i Alentorn.

Unió Espiritual de Mares. Dia 16 de març: RECÉS AL MONESTIR DE MONGES DE SANT BENET DE MONTSERRAT. Jornada de espiritualitat i reflexió profunda. Lloc de sortida: Carrer Casp-Passeig de Sant Joan, a les 9 del matí. Per informació: Maria Antònia: 252 88 25 i Magda: 226 74 83.

Trobada Vocacional. El proper dia 20 de març, diumenge, hi haurà una Trobada Vocacional per a nois i noies. Vol ser uns resposta a la inquietud de molts joves en la seva recerca de clarificació vocacional. Ens trobarem a les 10 del matí a la Comunitat de Carmelites Missioneres, c/. Banys Vells, 9, 4art. 1.ª (prop de Santa Maria del Mar). Els qui penseu venir truqueu als Tels. 310 44 78 o 379 50 89.

A partir d'aquesta trobada, i al mateix lloc, restarà obert el CENTRE D'ACOLLIDA VOCACIONAL, que els Carmelites ofereixen com a espai de pregària, reflexió i convivència, a tots els joves que es plantegen la seva vocació. Horari: Dimarts, dijous i divendres, de 6 a 8 de la tarda.

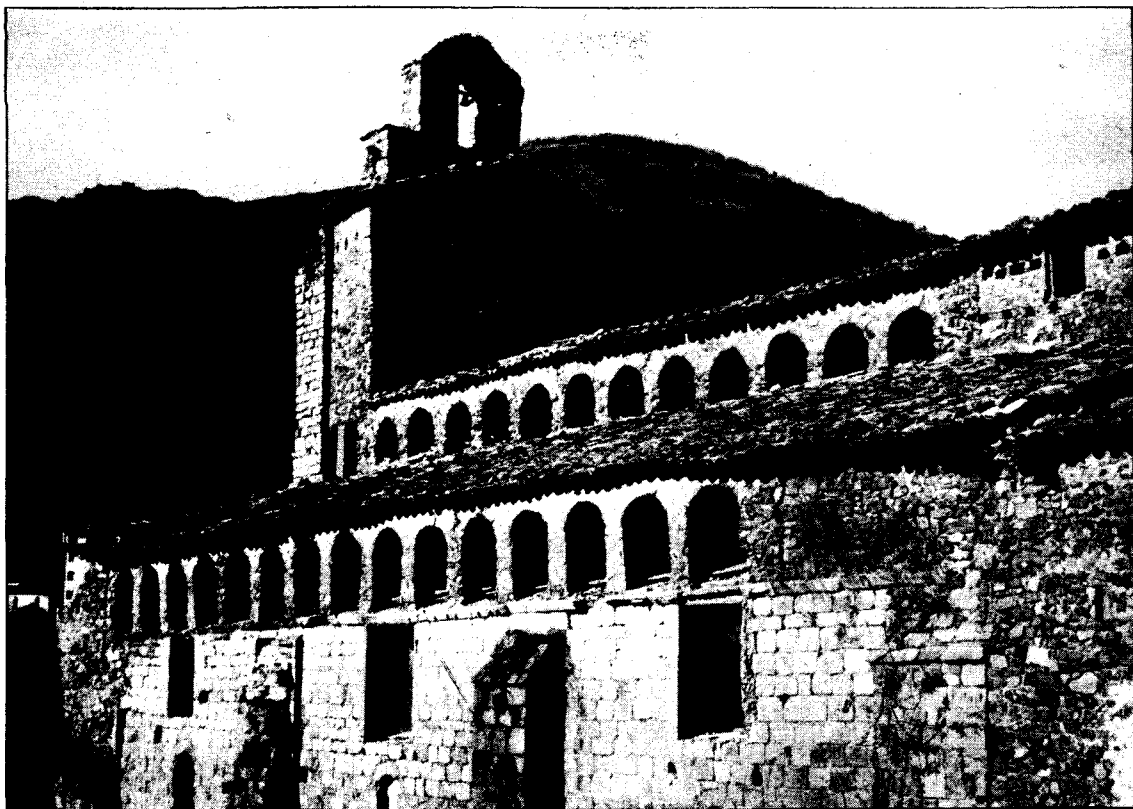
Celebració Penitencial i Eucaristia. organitzada pel l'Adoració Nocturna Femenina, se celebrarà el dimecres, dia 23 de març a les 8 de la tarda, a l'Església del Sm. Sagrament, c/. Aragó, 268.

La dirigià Mn. Eduard Bosch, pvre. Poden assistir-hi totes les persones que ho desitgin. Març 1983.

Equip Dr. Viscarri
i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tratament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Urgell

Aquestes velles pedres tornaran a conèixer temps millors.

Serà restaurat íntegrament

El monestir de Gerri de la Sal, o la voluntat de recuperació

GERRI DE LA SAL.— La notícia s'ha escampat: el Monestir de Gerri de la Sal serà restaurat. I tots els que estimem el Pallars i l'art romànic ens n'hem alegrat moltíssim. Efectivament, el Monestir de Gerri és un símbol entranyable de l'antic Comtat del Pallars i un dels monuments més grans i originals del romànic pirinenc.

A principis de l'any 1982 un grup d'arquitectes de la Generalitat de Catalunya realitzà una visita llarga al Monestir i, després d'estudiar detingudament l'obra, van dibuixar els plànols de l'antiga abadia. Aviat va iniciar-se l'obra de restauració. Primerament calia descobrir la totalitat de la façana, ja que la meitat era amagada per la runa acumulada en el curs del temps, i una altra bona part havia estat desfigurada per una construcció sobreposada a l'atri. Aquesta primera fase té un pressupost de tres milions de pessetes. Per als propers anys sembla que la Generalitat hi destinarà anualment un pressupost, per això hom pensa que podran ser excavades la totalitat de les runes del Monestir i així descobrir alguns vestigis del claustre visigòtic.

Des del llunyà 776...

El Monestir de Santa Maria de Gerri de la Sal està situat al marge esquerra del Noguera Pallaresa, enfront de la vila. Ningú no pot assegurar la data de fundació del Monestir, però sí que està provat documental-

ment que el llunyà 776 el cenobi era governat per l'abat Gaudemir. I possiblement no era el primer abat, car les comunitats de benedictins no acostumaven a tenir abat propi fins que eren autònoms per les vocacions pròpies i pels mitjans de subsistència. L'any 711 els àrabs ja van assolir el Monestir. Fins i tot hi ha autors que afirmen que fou fundat abans de la mort de sant Benet.

La riquesa de la font salada de Gerri i la fertilitat de les terres regades pel torrent d'Enseu atraïren els monjos a Gerri. Els comtes del Pallars protegiren sempre el Monestir, car per a ells era una font de força espiritual i de cultura. Els Comtes, els nobles i llurs familiars no disposaven de cap altra escola que el Monestir. Així s'explica la seva influència i el suport que rebia de l'autoritat. No tenien, però, plena autonomia, car depenien del Bisbat d'Urgell. Maldaven per disposar de bisbe propi i aquesta fou la causa de la construcció de l'actual església; la seva grandiositat facilitaria la residència i l'exercici del culte al futur prelat. No aconseguiren l'autonomia jurisdiccional, però deixaren una admirable obra d'art al Pallars: 31,5 mts. de llarg per 17 mts. d'ample, amb uns murs de 1,65 mts. Tres naus, la central més ampla, amb volta de mig arc. L'absi és dels més rics del romànic, adornat amb sis columnes i els seus arcs, capitells i cornises.

La consagració de l'actual església tingué lloc l'any 1149 i fou presidida per l'arquebisbe

de Tarragona i el Bisbe d'Urgell, acompanyats dels de Barcelona, Solsona, Lleida, Girona i de l'arquebisbe de Saragossa. Hi assistia també el comte Artal, nebot de sant Ot. El Monestir arribà al seu màxim esplendor: ampliació del cenobi, construcció del claustre nou i solemnes celebracions litúrgiques amb assistència de nombrosos fidels. El seu abat tenia fins i tot jurisdicció episcopal sobre diverses parròquies pallareses; solament li mancava la consagració per ser un autèntic bisbe.

Les causes de la decadència

A mitjans del segle XV el Monestir inicia la seva decadència. Les causes són diverses: els monjos han complert ja la seva missió evangelitzadora al Pallars, s'han erigit parròquies, s'ha difós la cultura, s'han creat universitats, i el Comtat del Pallars ha desaparegut. Solament la fam podé vèncer els pallaresos en la seva lluita contra la invasió de Ferran el Catòlic durant nou anys. Al Monestir escassejaven les vocacions. Durant la primera guerra carlista el govern lliberal s'apoderà dels béns eclesiàstics i posà en venda el Monestir. L'abat i els quatre monjos de la comunitat hagueren també d'abandonar el Monestir. L'abandó facilità els robatoris de llibres i obres d'art. Finalment l'any 1936 el foc consumí l'obra devastadora. Avui, però, hi ha un afany de recuperació.

Antoni Mirabet

Amb aportacions del bisbat d'Urgell

Museu comarcal a la Vall d'Aran

VIELLA.— Hom ha de reconèixer que si bé els aranesos tenen més consciència d'ésser un poble diferent —ni francès, ni espanyol, tampoc català—, aquest fet no ha estat provocat solament per la seva pròpia identitat sinó també per l'oblit en què molts cops han caigut. I hem d'esmenar aquesta mena de marginació almenys en el camp de la informació.

Un esdeveniment ben significatiu suscita avui la informació sobre la Vall d'Aran. Gairebé ja estan enllestits els tràmits necessaris per a constituir un Museu Comarcal. El dia 24 de gener, a Barcelona, es reuniren el Conseller de Cultura de la Generalitat i representants dels Ajuntaments de la Vall d'Aran, del "Museu Etnològic de la Vall d'Aran" i del Bisbat d'Urgell. Van ser signats els acords per a la constitució d'un Museu comarcal que seria instal·lat a Viella i recolliria totes les peces

d'art de la Vall. La iniciativa no és nova, perquè ja fa anys que fou constituïda, a la Vall, una Fundació amb el nom de "Museu etnològic", i amb la seva seu a Viella. La nova institució seria dirigida per un Patronat, presidit pel Director General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i per representacions del Bisbat d'Urgell, dels Ajuntaments de la Vall i de la Fundació "Museu etnològic". No cal dir que la finalitat del Museu seria la conservació, documentació i difusió del patrimoni cultural mòble de la Vall d'Aran.

Entre les peces de més valor cal comptar la Majestat de Viella i el Sant Crist de Salardú. Un nombre extraordinari d'obres disperses en la trentena d'esglésies parroquials i en la trentena de capelles i d'altres esglésies, autèntics monuments del característic romànic aranes.

Tradicionals festes d'hivern a Isona

El motiu és la festa de Sant Sebastià que la població d'Isona, capital de la Conca d'Allà, celebra amb gran esplendor. El dia del Sant tots els devots d'Isona i rodalies pelegrinen a l'ermita de la Mare de Déu de la Posa, situada a 3 o 4 kms. del centre de la població. Celebren l'Eucaristia i després s'apleguen a l'esplanada de l'ermita en un dinar de germanor.

Aquesta comarca també ha estat molt afectada per l'emigració, i això fa que molts dels seus habitants i devots de Sant Sebastià avui són a Barcelona i en el seu cinturó. Aquests també recorden

les seves arrels i enyoren les festes tradicionals del seu poble. Per això el diumenge següent a la festa de Sant Sebastià també es reuneixen a l'ermita de Valldoreix, per a celebrar l'aplec. Ordinàriament el rector d'Isona, mossèn Antoni Tor, acompanyat d'altres devots de la comarca d'Isona, es trasllada a Barcelona per a presidir la celebració eucarística i beneir el pa enmig d'una festa de germanor. Enguany l'assistència als actes ha estat molt nombrosa i tothom s'alegra que les tradicions no desapareguin sinó que més aviat hom constata, amb goig, la seva considerable millora.

animades sempre per la pregària, el cant i la gresca.

A. Mirabet

Servei de colònies de vacances: Nou director

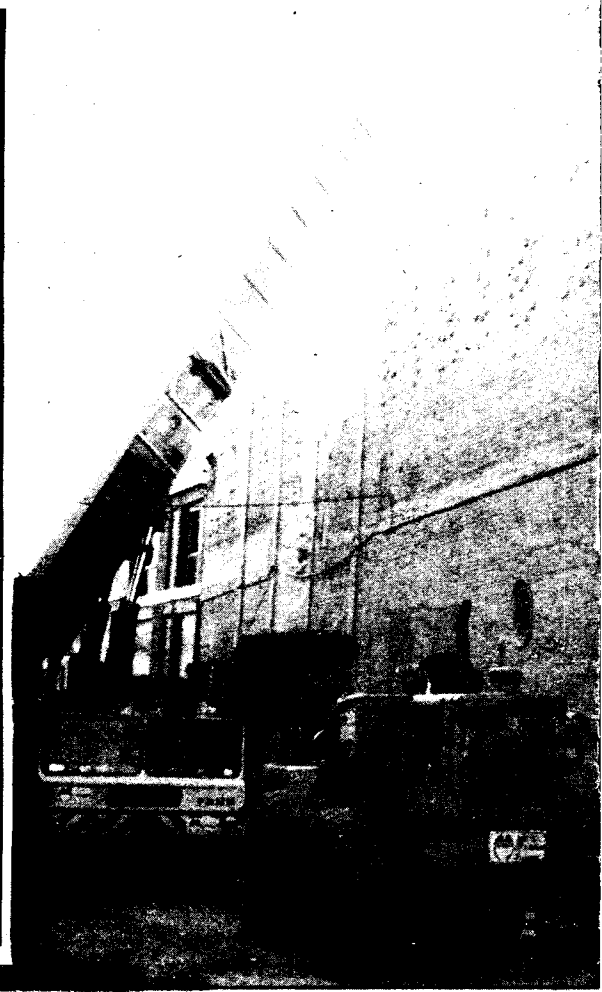
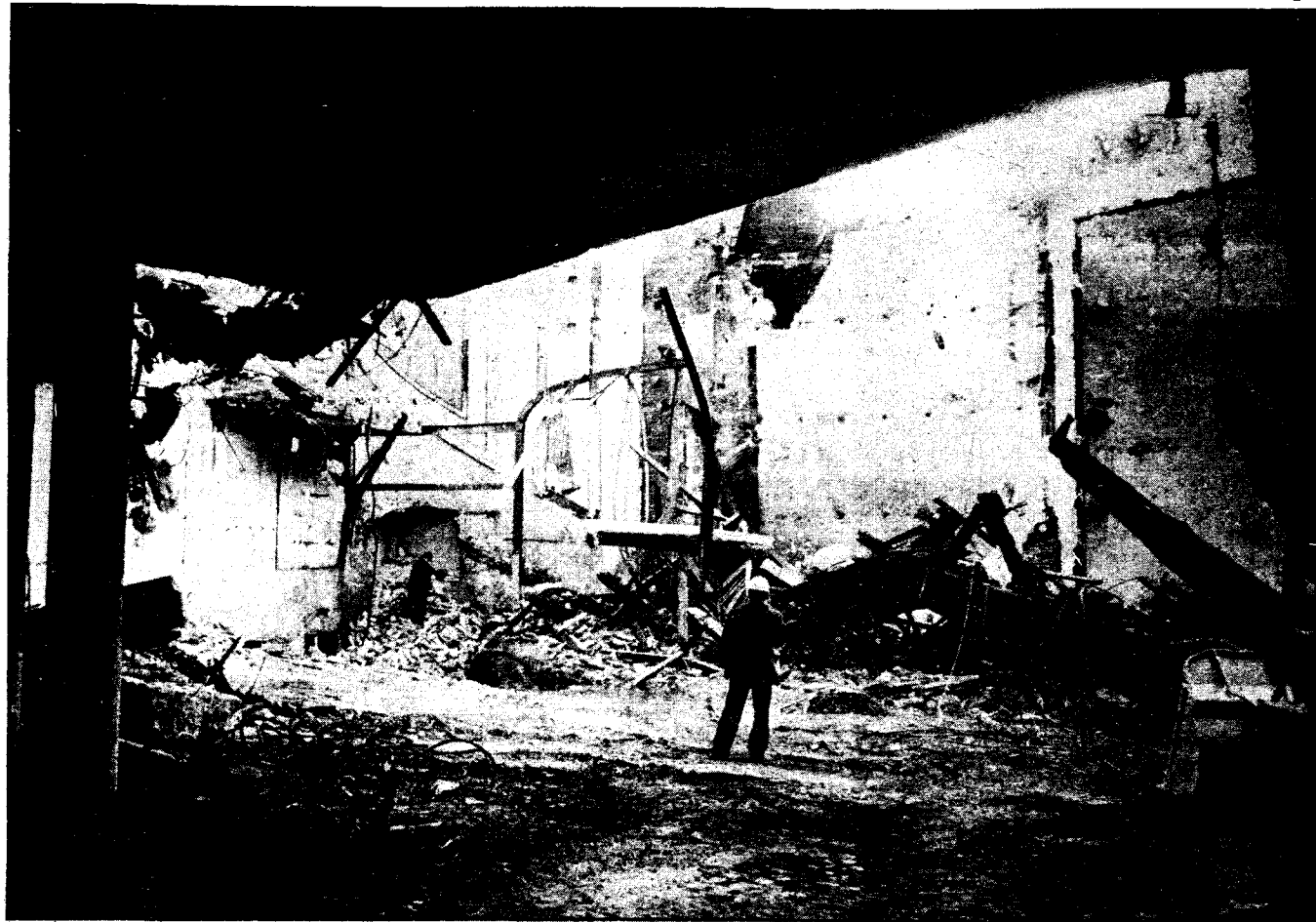
En la seva darrera reunió, celebrada a Ponts, el Servei de Colònies de Vacances del bisbat ha elegit nou director en la persona de mossèn Roc Salvia, el qual ha iniciat la seva tasca enviant un escrit de salutació a tots els centres adherits. Després d'explicar el procés de les colònies al bisbat, diu:

"M'agradaria veure la nostra obra com un moviment que il·lumina, guia, orienta i comprèn, que sap respectar la manera de ser de cada membre i de cada centre, procurant sobretot una entesa i fidelitat comunes, buscant una unitat en la veritat. Aquesta unitat entre els responsables desitja que sigui fruit d'unes trobades llargues i

Aina: Convivència en la neu

A AINA, la casa de colònies de Canillo, s'ha dut a terme amb gran èxit —82 participants— un cursat d'iniciació a l'esquí de fons durant els dos caps de setmana 15-16 i 22-23 de gener. El més important del cursat és haver sabut compartir i harmonitzar l'esport amb la convivència (sessió de cants, danses, diapositives d'esquí) i la pregària (catequesi i l'Eucaristia del diumenge), aprofitant la llarga vesprada d'hivern. El Cap de Govern d'Andorra ha lliurat als joves fondistes el diploma d'aptitud després de passar amb èxit la prova dels cinc primers quilòmetres de pista d'esquí de fons.

Divendres Sant es representarà la Passió a Olesa

"La Passió és el cor d'Olesa. La portem clavada a l'ànima. És quelcom més que un espectacle teatral ben aconseguit i comercialitzat. Si no fos així, no hauria aixecat l'ona de sensibilització de propis i forasters", ens comenta mossèn Lluís Farret, rector d'Olesa de Montserrat des de fa vuit anys.

El dia 23 de febrer d'enguany serà recordat amb tristesa pels habitants d'aquesta localitat del Baix Llobregat, que té un dels índexs d'atur més alts d'Europa. El Gran Teatre de la Passió va quedar totalment destruït a causa d'un incendi fortuït. El local era com una gran xemeneia. Només quedaren les parets que posteriorment han estat enderrocades en considerar els tècnics que oferien un cert perill.

La notícia va commoure tot Catalunya. El president de la Generalitat, Jordi Pujol, es desplaçà el passat dissabte 26 de febrer a Olesa i afirmà que l'any vinent anirà a la representació.

Els membres del Patronat de la Passió i, en general, tot el poble, després dels primers moments de sorpresa i desencís, treballaran de valent perquè això sigui possible.

Les pèrdues materials són difícils de calcular. S'ha parlat de 400 o 500 milions, però la veritat és que el Patronat no ha fet comptes. Allò que es tracta de veure ara és el que pot costar

fer el teatre nou. La Generalitat i la Diputació han ofert el sanejament. Ara s'estan fent els projectes tècnics. És possible que el nou edifici s'instal·li al mateix lloc. El Patronat té un altre teatre al costat del desaparegut. Si s'ajuntessin els dos solars, es disposaria d'un terreny de 3.000 metres quadrats. D'aquesta manera, el nou teatre comptaria amb una major capacitat escènica i d'interiors.

Tot això són projectes que poden ser realitzats en un termini no massa llarg. El camí no serà planer, però la il·lusió i la fe del poble d'Olesa pot superar tots els obstacles. **"Persones de moltes famílies —ens diu mossèn Farret— col·laboraven en aquest espectacle, prop de 600. La gent d'Olesa sent la Passió com una cosa molt seva."** El mateix sentit tenen les paraules que el president del Patronat, Jaume Parent, va adreçar als veïns a través del Full Parroquial. **"És l'hora de reflexionar. D'adonar-nos —afegia— que encara que el foc ens ho hagi pres tot, encara que hàgim perdut els elements materials que ens permetien esce-**

nificar la vida de Jesucrist en un gran espectacle teatral, ens queda allò més important: el text de la Passió, l'Evangeli que tots recordem de memòria, pas a pas, i la voluntat decidida de superar aquest cop tan dur i seguir proclamant als quatre vents un missatge d'esperança."

La representació d'enguany

Malgrat la gravetat dels fets, els veïns d'Olesa han reaccionat ràpidament. Una de les primeres coses que han decidit és que enguany també es farà una representació de la Passió. La posta en escena es farà a dife-

rents llocs de la localitat. D'aquesta manera no es trencarà amb una tradició de més de 300 anys. En parlar d'aquest tema, mossèn Farret ens explica que els varen oferir una "carpa" de 70 metres de llargada i 40 d'amplada per fer d'una manera provisional la representació d'enguany. **"No varem poder acceptar aquesta possibilitat perquè ens manquen vestits, el lloc per equipar-se, però agraïm el suggeriment."**

Les mostres de solidaritat que han rebut els membres del Patronat d'Olesa han estat abundants, d'una manera especial d'aquells llocs on es representa també la Passió. **"Hem tingut contactes —explica Jaume Parent— amb membres dels patronats d'Esparreguera, Cervera i de moltes entitats de Catalunya que es dediquen als espectacles religiosos."**

A més d'aquests oferiments, hi ha el de l'Abat de Montserrat, Cassià Just, que adreça una carta al Patronat en la qual ofereix l'Escolania per a donar un concert a benefici de les obres de construcció del nou teatre.

També s'han rebut donatius d'alguns partits polítics i de particulars. Tot i que les quantitats no són importants, simbolitzen perfectament la solidaritat de moltes persones i entitats de Catalunya envers una mani-

Un dels millors escenaris d'Europa

El meravellós escenari del teatre sinistrat d'Olesa comptava amb nou ascensors hidràulics. Un equip de 120 projectors de gran precisió per a tota mena de tons lluminosos de color. La boca de l'escenari tenia 36 metres d'amplada i 20 de fons. Aquesta complexitat exigí la col·laboració de tramoies, tècnics de so, electricistes, fusters i altres auxiliars, fins a formar un equip de 150 persones.

La representació era matinal, única en lloc de les sessions de matí i tarda, com es feia en anys anteriors. Això comportava una rapidesa extraordinària en la successió de quadres i canvis de decoració. Per a això fou necessari transformar totalment l'escenari, fins a convertir-lo en un dels més ben dotats d'Europa.

La Passió d'Olesa és la col·laboració de moltes persones. Cal recordar que ha comptat amb la participació real d'uns 700 col·laboradors, dels quals 500 trepitjaren l'escenari com a actors (117 amb paper) i la resta encarregats de tramoia, maquinària, electricitat, vestuari, maquillatge, acomodadors, efectes escènics, etc. Realment, com s'ha dit, La Passió és l'obra de tot un poble, el d'Olesa de Montserrat.

**Dia 13 de març
del 1983**
**Diumenge IV
de Quaresma**
Cicle litúrgic
C / Color morat
A cura d'Alexandre
Olivar O.S.B.

diumenge

LA CONVERSIÓ COM A RECONCILIACIÓ I RETORN

Com hem pogut anar veient en els diumenges passats, la conversió és un tema quaresmal: la conversió contínua de la nostra vida. Hi ha en la vida de moltes persones moments que podem qualificar com a moments forts de conversió, que suposen conversions radicals, amb canvis essencials en el pensament i en l'obrar; per exemple, la conversió de la incredulitat a la fe, d'una confessió dissident a la fe catòlica, d'una manera de pensar o d'una actitud a una altra manera de veure les coses, d'una vida habitualment immoral a un comportament ètic cristià ordinari, d'una manera de viure indiferent o tèbia (com seria, posem per cas, no practicar com a catòlic) a una forma de vida responsable i fervorosa, d'una manera de fer lleugera o inconscient a un obrar responsable, etc. Algú potser no haurà experimentat cap d'aquestes

conversions en la seva història personal, almenys en un grau que pugui dir-se decisiu o molt important. De tota manera, per a aquest i per a tothom, fins i tot per als qui hagin tingut un moment o moments en la vida de conversió forta, existeix la necessitat de la conversió quotidiana, el treball constant d'anar-se separant del mal, girant-se (convertir-se, que convertir-se vol dir girar-se) cap al bé, o passant del bé actual a allò que és millor, ja que per a aquell qui estima Déu amb tot el cor i totes les forces (deure de tothom) no pot haver-hi estancament en un bé relatiu. I com que, per altra banda, l'home sempre és feble i pecador, cal una conversió contínua. Això és matèria de reflexió quaresmal; però la litúrgia d'avui ens parla de dues maneres especials de considerar la conversió: com a reconciliació (1.ª lectura) i com a retorn (Evangeli).

1 D'IMATGE EN IMATGE FINS A LA POSSESSIÓ ETERNA

Avui, en relació als diumenges passats, donem un pas més en la història del poble d'Israel. En el guiatge del poble, Moisès ha estat substituït per Josuè, el nom del qual, en hebreu, recorda el de Jesús. El poble ha terminat el seu llarg error pel desert i es troba als límits de la terra promesa. Els israelites continuen celebrant la Pasqua, memorial de l'alliberament, de l'èxode d'Egipte. D'ara endavant cessarà el manà. A la terra promesa les prefiguracions i provisionalitats són substituïdes per realitats que, per la seva part, són prefiguracions de realitats cada cop més definitives. La terra promesa és imatge de l'Església, en la qual el manà és substituït per l'eucaristia. Però celebrem l'eucaristia "fins que el Senyor vingui" (1 Cor 11,26) i la Pasqua temporal és imatge de la gran festa eterna, les noces de l'Anyell (Apoc. 19, 7 i 9), i el convit de la resurrecció, del qual ens referim quan cantem: "Quan em desvetlli, us contemplaré, Déu meu, fins a saciar-me'n" (salm 16, 15).

Lectura del llibre de Josuè

Js 5:9a,10-12

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: "Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte". Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia, que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

SALM RESPONSORIAL

Humil i pobre, el poble d'Israel errà pel desert guiat pel Senyor, fins a arribar a la contemplació i a la possessió de la terra promesa. Durant el pelegrinatge pel desert el poble tastà el manà i veié com n'era de bo, el Senyor que l'enviava.

33:2-3,4-5,6-7 (R.: 9a)

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

R. Tàstau i veureu que n'és de bó el Senyor.

Tots amb mi glorifiquem el Senyor,
exaltem plegats els seu nom.
He demanat al Senyor que em guiés:
ell m'ha escoltat, res no m'espanta. **R.**

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum,
i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill. **R.**

2 LA NOVETAT CRISTIANA ÉS EFECTE D'UNA RECONCILIACIÓ

La conversió, segons el seu mateix nom, és un moviment: és girar-se cap a Déu. Aquest moviment nostre correspon i segueix a una iniciativa de Déu: la de voler ell reconciliar totes les coses. Déu s'ha "convertit", girat, vers els homes i els ha trobat en Crist, reconciliar-nos amb ell per Crist. Ara ens demana per l'apòstol que siguem nosaltres mateixos ambaixadors d'aquesta reconciliació. Així la reconciliació dels pecadors convertits és obra del mateix Crist, tractat a causa nostra per Déu com a pecador, ell que no ho era. Això ens fa veure que el doble moviment de conversió: girar-se cap a Déu per part dels homes, amor reconciliador per part del Pare, convergeix en Jesucrist.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

2C 5:17-21

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. El fill gran de la paràbola és aquell que no ha sentit mai la necessitat de convertir-se. I com que no té necessitat de fer-se retrets a si mateix, els fa als altres. Ressentit contra el germà petit, li sap greu que aquest s'hagi convertit. És l'extrem oposat tant del pare com del germà menor penedit.
2. Només un que hagi estat perdonat, que hagi sentit la necessitat de ser-ho, sabrà perdonar els altres.
3. El fill pròdig ens ensenya que tota conversió és possible, és a dir, que ens podem convertir sempre i de tot. Mentre Déu sigui un Pare com és, res no hi haurà que ens impedeixi retornar a ell. Sempre espera el retorn del fill allunyat i vol ignorar d'on retorna.
4. "Us asseguro que hi haurà més joia al cel per un sol pecador que es converteixi, que no pas per noranta-nou justos que no tenen necessitat de conversió." (Lluc 15, 7).
5. Quan retornem sincerament al Pare, ell ens veu venir en el seu Fill.

3 EL RETORN AL PARE

Aquest és el diumenge del fill pròdig, d'un fill que va saber retornar a casa seva. Li fou possible retornar per dues raons: primerament perquè "reflexionà dintre seu". "Tornant en si" diu literalment l'original de Lluc. L'expressió és bellíssima. Això vol dir que el noi es trobava fora de si, lluny de si mateix. La solució la tingué tornant en si, reconeixent-se, acceptant la seva condició pecadora: confessant-se. Segonament hi havia la manera de ser del pare: un pare que, quan veu retornar el noi, es commou, no espera que arribi, corre cap a ell, se li tira al coll i el besa. Així s'ha transformat en l'Evangeli el Jahvè de l'Antic Testament. Aquest és el Déu de l'Evangeli.

Evangeli segons sant Lluc

Lc 15:1-3,11-32

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: "Aquest home acull els pecadors i menja amb ells". Jesús els proposà aquesta paràbola: "Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué al pare: "Pare, dona'm la part de l'herència que em toca". Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arreglè tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors". I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, correu a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: "Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu". Però el Pare digué als criats: "Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat".

Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: "Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras". El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: "He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics; ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras?" El pare li contestà: "Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat".

homes i institucions

En el seu primer centenari (1883-1983)

Els claretians a la Guinea

Enguany es compleix el primer centenari de la presència missionera dels claretians a la Guinea Equatorial. Amb motiu d'aquesta efemèride serà bo recordar en síntesi l'obra evangelitzadora a la Guinea dels fills del pare Claret com també d'altres missioners que els precediren i ara els acompanyen.

L'any 1470 els navegants portuguesos descobreixen l'illa de Corisco, anomenada així pels llamps que cauen sobre l'illa durant les tempestes tropicals. L'any 1600 els holandesos ocuparen Corisco i ben aviat totes les illes de la Guinea. Les abandonaren el 1648. Dos anys abans els caputxins, d'origen espanyol i italià, arribaren a Annobón.

Després de moltes vicissituds durant els segles posteriors, l'any 1857, essent Guinea ja en poder dels espanyols, un decret autoritza la instal·lació de "missions religioses" al país. L'any vinent arriben a l'illa alguns missioners jesuïtes. Posteriorment, l'any 1866, s'autoritza també les missions a l'illa de Annobón.

Fou en els anys 1881-1882 que es feren gestions entre el govern espanyol i el general dels Claretians, pare Xifré, per enviar missioners d'aquesta congregació a tot el territori de la Guinea, colònia espanyola.

Any de la fundació a Guinea (1883)

El P. Xifré va nomenar primer Prefecte Apostòlic: P. Ciríaco Ramírez. També va seleccionar el primer equip missioner: PP. Frigóla, Coma, Pujol, Pagès i Brugués i els germans coadjutors Miquel, Tonijuan, Puy, Prats, Cuadra i Turonell.

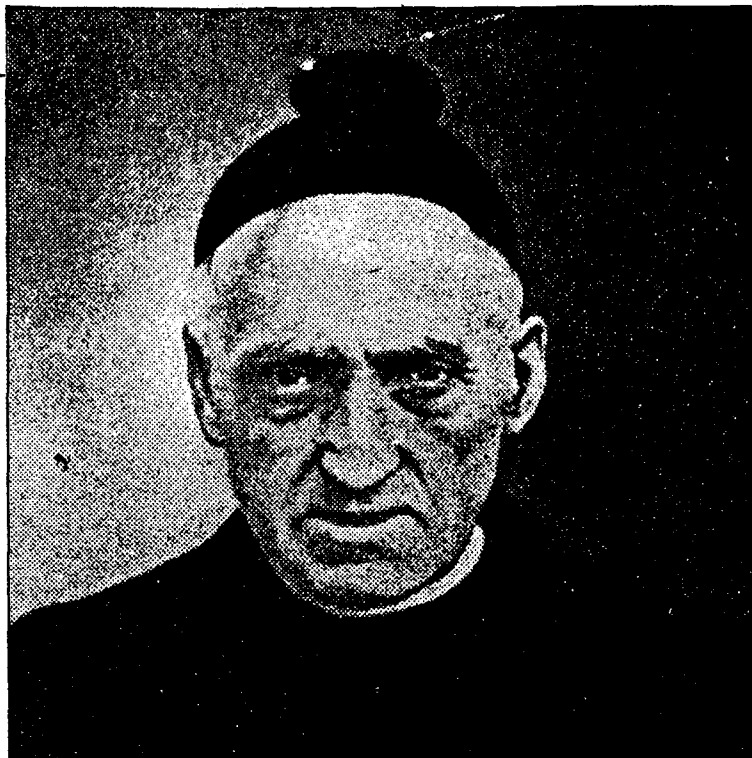
Durant el mes de setembre feren exercicis a la comunitat de Gràcia (ara Avgda. P. Claret), de Barcelona. I allí feren el

comiat fratern dels missioners, que van embarcar al port de Barcelona i van salpar cap a Guinea a exercir una tasca heroica, per a propagar l'Evangelí.

Diu el periodista Ramon Garcia Domínguez: "Els Claretians, o cormarians, han d'ésser considerats, de ple dret com els missioners, per antonomàsia, de la Guinea Equatorial."

L'acció missionera dels Claretians a la Guinea no es va limitar als aspectes doctrinals, sinó que molts dels seus membres foren autèntics exploradors, botànics, etnòlegs i estudiosos en general de tot el referent a la Guinea.

D'entre la llarga llista de noms que mereixen ser esmentats per la seva aportació científica hi ha el P. Joaquim Juanola, fundador de les missions de Annobón i Concepció, i que fou el descobridor del llac Loreto i de les fonts d'aigües minerals de Balachà i Mioco. Fou també l'autor de la primera gramàtica bubi. El P. Albanell,

El pare Josep Xifré (1817-1899), que gestionà com a general de la seva Congregació, l'anada dels primers claretians a Guinea.

descobridor del llac Claret; el P. Manuel Puente, descobridor del llac Moca; el P. Aymemí, gran-explorador de tota l'illa de Fernando Poo; el P. Aureli Basilio, gran coneixedor de la flora i fauna autòctona i autor de diferents llibres; el P. Amador Martín autor d'un important estudi sobre l'etnologia "bubi"... i tants d'altres que foren els fundadors de la majoria de les poblacions de Fernando Poo".

També missioneres

L'any 1885 arriben les grans cooperadores dels missioners claretians, les religioses de la Immaculada Concepció, fundades per la mare Alfonsa Gavin, sota la protecció del bisbe Costa i Borràs. L'any 1909 la religiosa Imelda Macole, juntament amb el Vicari Apostòlic, pare Armengol Coll i la concepcionista mare Neus Soler, fan la fundació de l'institut de les Missioneres Oblates de Maria Immaculada. Per altra banda el gener de 1916 fou inaugurada l'església-catedral de Santa Isabel, neogòtica, obra del claretia Lluís Segarra Llauredó i de l'esforç d'altres claretians i treballadors guineans.

Les últimes dècades

La guerra espanyola del 36 té poca incidència a la Guinea.

L'any 1940 s'inicia el moviment cooperativista a Fernando Poo. Més endavant es crea la Cooperativa Agrícola de Claret de Batete.

El 1959 es nomena Vicari Apostòlic de Fernando Poo el pare Francisco Gómez. Posteriorment, l'any 1965, aquest Vicariat es desglossa de Riu Muni. La nova seu episcopal -Bata- és assignada al claretia negre, pare Rafael Maria Nze Abuy. Aquests dos Vicariats Apostòlics són constituïts diòcesis el 1966.

L'any 1968 és el de la independència de la Guinea. És elegit primer President Francisco Macías, que es declara "president vitaliciu", i cada cop té un sistema de govern més repressiu. Persegueix i foragita tothom que no li és plaent. Fins el 1979 hi ha una autèntica persecució i domini despòtic i d'una total desorganització. Però l'any 1979 un cop militar enderroca Macías, que és jutjat i condemnat. El succeeix Teodoro Obiang.

Des del 1980 es va organitzant el país. Retornen els missioners no sols claretians, sinó de molts altres instituts: al servei de la paraula, tasca parroquial, catequètica, evangelitzadora, docent, estudis professionals, obra sanitària i assistencial, etc.

Jordi Pijoan

fent camí

Apunts de quaresma

El dejuni és buidar-se d'un mateix, al meu jo, per tal que penetri en el paisatge interior la presència invisible i sensible de l'Esperit.

Quaresma: renovació espiritual, sobrenatural, retorn a Déu, Església que camina, el moment avinent de la salvació personal.

Penitència interior, conversió.

El desert, intimitat amb Déu, camp de combat.

Seguir el rastre de Crist, la seva vida, és viure el baptisme.

Dejuni corporal per tal de nodrir-me de la Paraula de vida, de la substància de l'Esperit.

Visc de la Paraula que il·lumina la ruta de la meua salvació.

El dejuni és, en el fons, l'espera i l'enyo-

rament de la resurrecció del Crist a través de la fe.

El pecat i la mort han estat vençuts per la mort i la resurrecció del Crist.

Déu no té els ulls secs, estèrils, car li en priven l'alegria i la misericòrdia.

El pecat és un deïdici.

La passió i la mort de Crist proclamen la malícia i la força aterrades del pecat.

La plenitud de la vida de l'home ha de ser empeltada, com una branca a l'arbre, en la plenitud de Déu.

La nostra esperança va més enllà del terme de la vida terrenal. Es fa realitat, car, resuscitat el Crist, és penyora de la nostra resurrecció, l'acompliment i la plenitud de la fe.

Pere Ribot

calendari

Diumenge, 13 de març. IV setmana de Quaresma. Sant Roderic i sant Salomó, màrtirs i santa Patrícia, màrtir.

El sol surt a les 6'7 i es pon a les 5'55 (Hora solar).

Dilluns, 14 de març. Santa Matilde, reina i santa Florentina, verge; sant Afrodisi, màrtir.

Dimarts, 15 de març. Santa Madrona, verge i màrtir; santa Lluïsa de Marillach, fundadora i sant Ramon de Fitero, abat.

Festa major a Corbera de Llobregat i Puigpelat.

Fira a Corbera i Ribarroja.

Dimecres, 16 de març. Sant Agapit i sant Heribert, bisbes; sant Hilari, bisbe i màrtir.

Dijous, 17 de març. Sant Patrici, bisbe; sant Josep d'Arimatea i santa Gertrudis de Brabant, verge.

Divendres, 18 de març. Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i doctor; sant Salvador d'Horta, confessor i sant Anselm, bisbe.

Dissabte, 19 de març. Sant Josep, espòs de la Mare de Déu. Santa Quintil·la, màrtir.

Festa major a Picamòixons.

Fira a Castellterçol, Mollerusa, Santa Coloma de Farners, Solsona i Torres de Segre.

l'Església celebra

13 de març. IV Diumenge de Quaresma. Lectures: Primera, Js, 5,9a. S 33, segona, 2 C 5,17-21, tercera, Lc 15.1-3.11-32.

14 de març. Dilluns de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Is 65,17-21, S 29, segona, Jo 4,43-54.

15 de març. Dimarts de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Ez 47,1-9.12, S 45, segona, Jo 5,13a5-16.

16 de març. Dimecres de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Is 49, 8-15, S 144, segona Jo 5,17-30.

17 de març. Dijous de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Ex 32,7-14, S 105, segona, Jo 5,31-47.

18 de març. Divendres de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Sa 2,1a.12-22, S 33, segona, Jo 7,1-2.10.25-30.

19 de març. Dissabte de la IV setmana de Quaresma. Sant Josep, Espòs de la Verge Maria. Lectures: Primera, 2 S 7,4-5a.12-14a16, S 88, segona, Rm 4,13.16-18.22, tercera, Mt 1,16.18-21.24a, o bé: Lc 2,41-51a.

LLEGENDES

Els remences fa anys i panys que han passat avall. Són història. Sí! Ben mirat al capdavant tot esdevé història, conte, llegenda o romanço... Segons el toc de fidelitat, deformació, invenció, simplificació que hom vulgui o pugui donar als fets.

Hi ha gent amb tarannà seriós, responsable. Hi ha gent amb un tarannà imaginatiu que als fets hi posen mes pa que formatge. Què s'hi pot fer? No res. Tothom és com és.

Hi ha home que investiga. Cerca. Es documenta. I que quan diu: dic. DIU!! i sobre allò que diu hom pot pujar-hi de peus.

Hi ha home que inventa i pot convertir un personatge baixet i geperut en un ser alt, fort i esquenadret... i si a la gent li cau bé ja els podeu anar al darrera amb un flabiol sonant... de personatge alt, fort i esquenadret rhinaurà per segles i segles. Ah! I no goseu pas portar-los la contrària... puig que hi haurà revolucions, manifestacions, reivindicacions i... res no els farà baixar del burro.

Hi ha coses de les quals hom en sap la història. Hom sap qui va inventar el telèfon, qui oficialment va descobrir l'Amèrica... però sabem, per exemple, qui llamp va inventar l'escudella i la carn d'olla? Va ser un esperimentat i sacrificat cuiner ple de zel professional que dedicà tota la seva vida a la investigació culinària? O bé va ser una mestressa de casa criticaire com cap altra que per no perdre's el goig de retallar mig barri junt amb una veïna, buidà el cabaç a l'olla plena d'aigua i, deixant-la al foc, s'embranchà novament en la noble tasca de deixar el veïnat com uns espolsadors.

Jo només de tancar els ulls, les veig totes dues al portal, trencant nous, amb un coratge i un entusiasme dignes d'un polític en plena campanya electoral. Les veig, i també veig l'olla bullint amb la tapadora ballant al cim al ritme del vapor.

Veig com un filet de fum perfumat s'escampa per la casa i arribat a les portes del carrer s'entafora per les narius de la veïna.

Veig la veïna ensumant. La veig posant-se-li els ulls en blanc. I la sento cridar... Tu, quina olor mes bona! Què fas per dinar?

—Ai filla!! Calla! Calla! Ara que hi penso pobre de mi... vaig a veure...

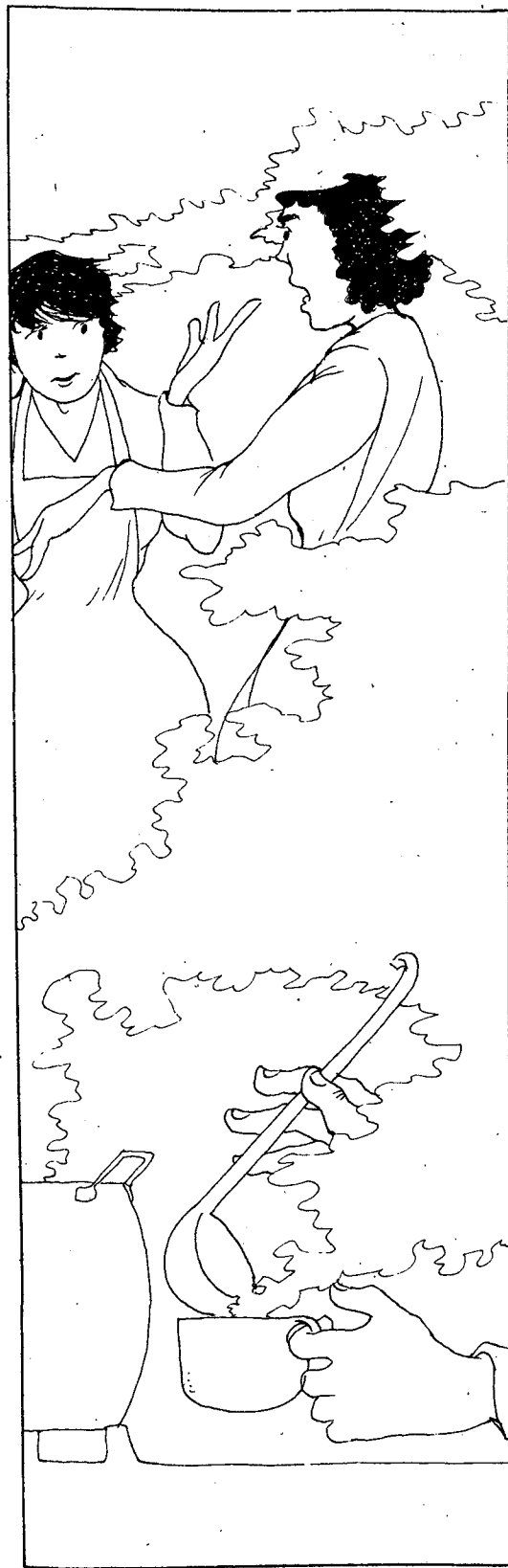
—Ho vull tastar-diu la veïna seguint-la casa endins.

Destapar l'olla. Ficar-hi el cullerot. Treure'l ple de suc i fum. Abocar-lo a una xicra. Bufar. Xarrupar amb precaució. Paladar. Fer petar la llengua al paladar. I dir: Noia això és molt bo... M'has d'ensenyar la recepta... Succeï en un dir amén.

L'astorament de la mestressa de la casa durant la primera part dels fets, només es pot comparar a la satisfacció joiosa de la segona part. N'haguéssiu sentit d'explicacions... Que si el bon gust de l'api, que si la consistència dels cigrons, que si un pensament de col, que si la gràcia de la carn de porc i de gallina ben dosificades, que si el punt just del bull... que si... que si...

La mestressa havia donat hàbilment un cop de volant i tota l'energia xafardera esdevingué energia culinària. I jo... només d'obrir els ulls em trobo a mercè d'aquesta fantasia i em quedo com abans... entre el cuiner i la mestressa preguntant-me si fou aquell o fou aquesta o algú que no es ni l'un ni l'altra, qui inventà l'escudella i la carn d'olla...

Per sortir de dubtes vaig fer una visita a un vell conegut de molts anys, home estudiós, a qui gairebé mai no he vist la cara perquè sempre està voltat de volums i documents. D'aquesta visita i d'altres en parlarem —si Déu vol—, els propers dies.

la fotografia

per a
Cami Mero 88

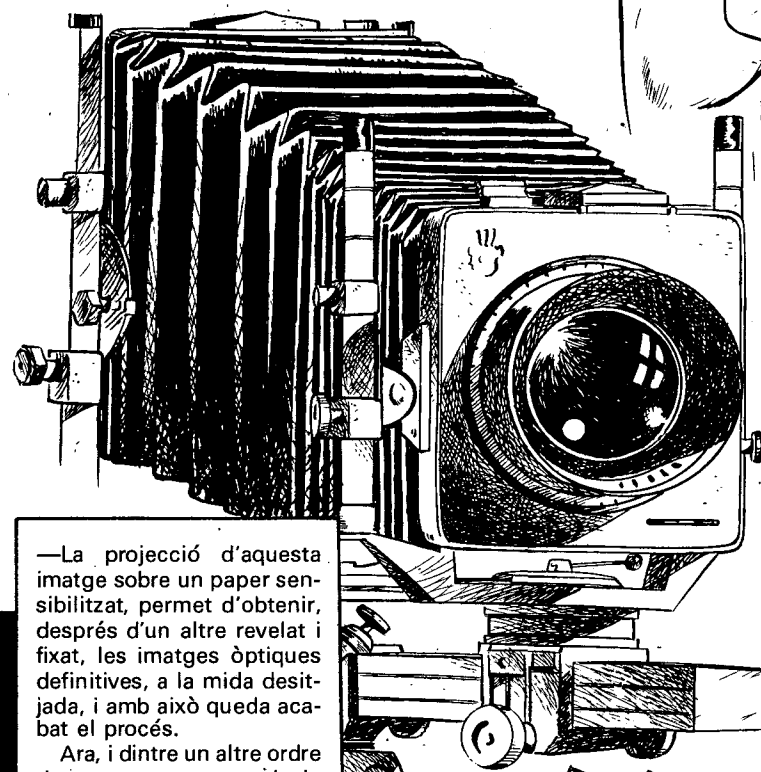
La fotografia és un procediment que permet d'obtenir imatges visibles d'un objecte, per mitjà de la llum i de determinades substàncies químiques.

Aquest procediment comprèn diverses fases:

—La formació de la imatge en la cambra o màquina fotogràfica. Aquí s'impressiona, per mitjà de la llum, una superfície sensibilitzada químicament, anomenada clíxé o pel·lícula.

—El revelat o l'eliminació de les parts no impressionades.

—La fixació o fixat, amb la qual cosa s'aconsegueix una reproducció estable en negatiu on les parts clares queden fosques i viceversa.

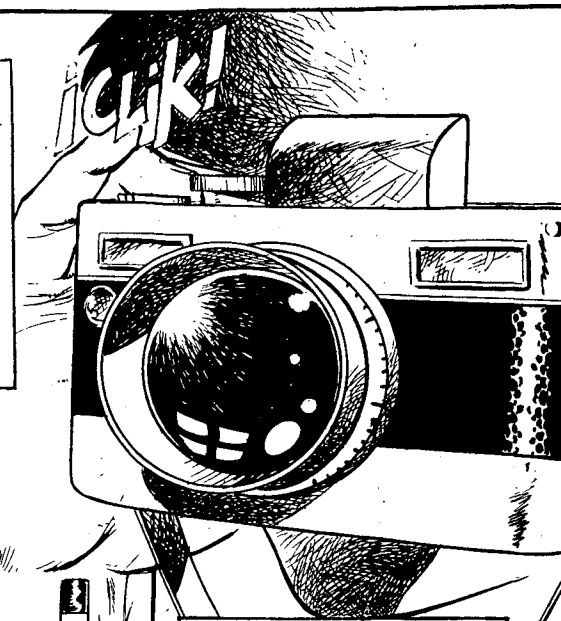

—La projecció d'aquesta imatge sobre un paper sensibilitzat, permet d'obtenir, després d'un altre revelat i fixat, les imatges òptiques definitives, a la mida desitjada, i amb això queda acabat el procés.

Ara, i dintre un altre ordre de coses, tractarem de la cambra fotogràfica.

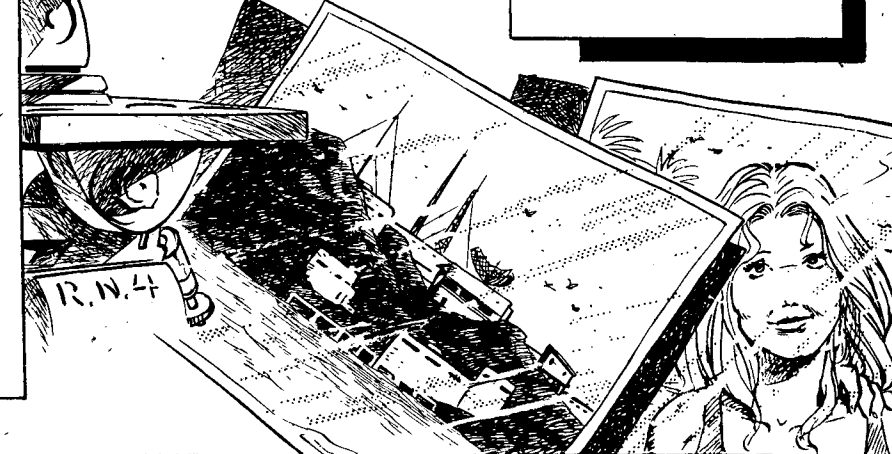
És un aparell format per una cambra fosca amb un orifici per on hi entra la llum.

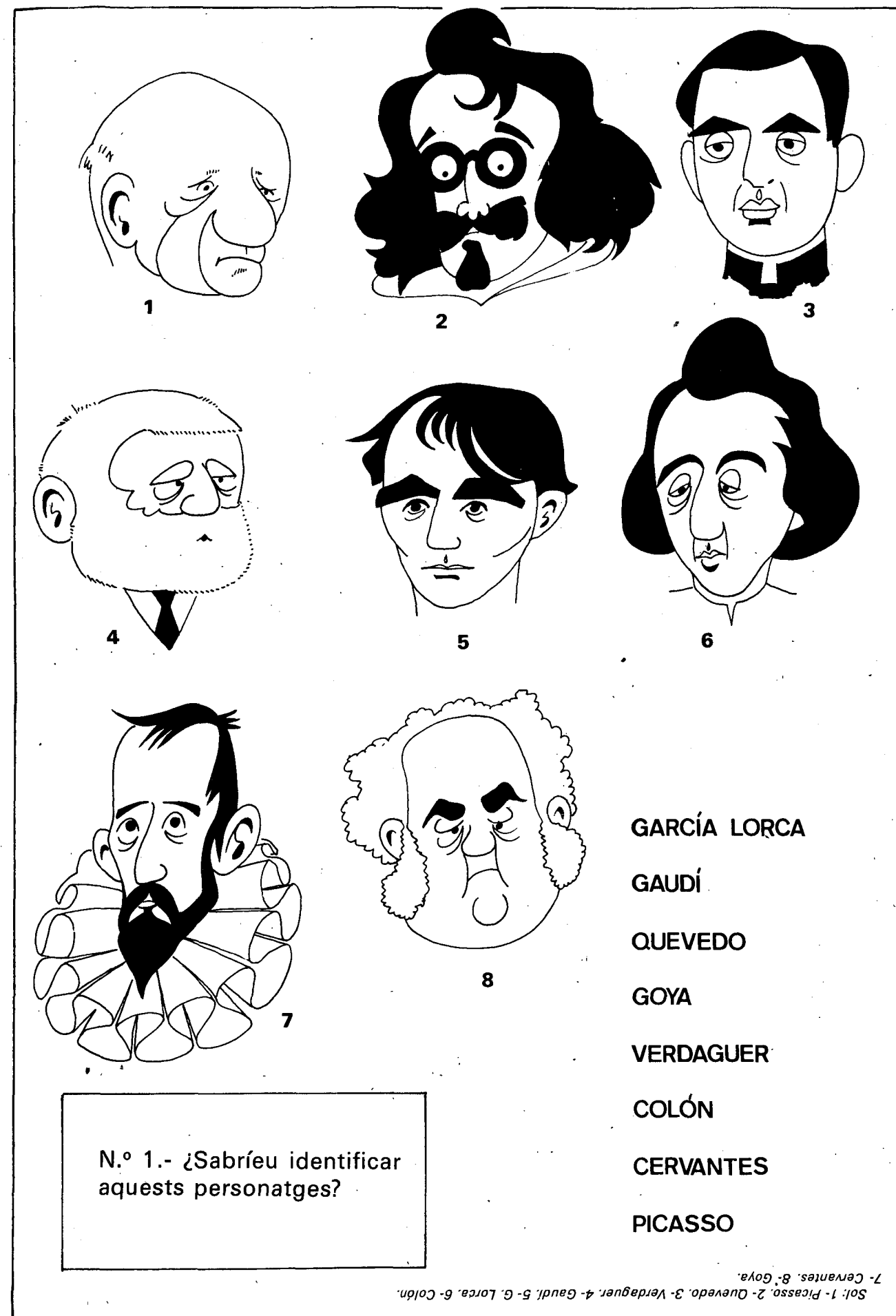
A l'orifici hi ha una lent convergent que projecta sobre el fons de la cambra la imatge real de l'objecte. En el fons hi ha la pel·lícula sensible on queda impressionada la imatge. La cambra fotogràfica porta també un diafragma que deixa passar més o menys llum.

Aquest és bàsicament el procés que segueix aquest sociu! —de prémer el botó de la teva cambra de butxaca (no dubto que en teniu) fins que tens a les teves mans aquest bonic i inoblidable record que és, sens dubte, una fotografia.

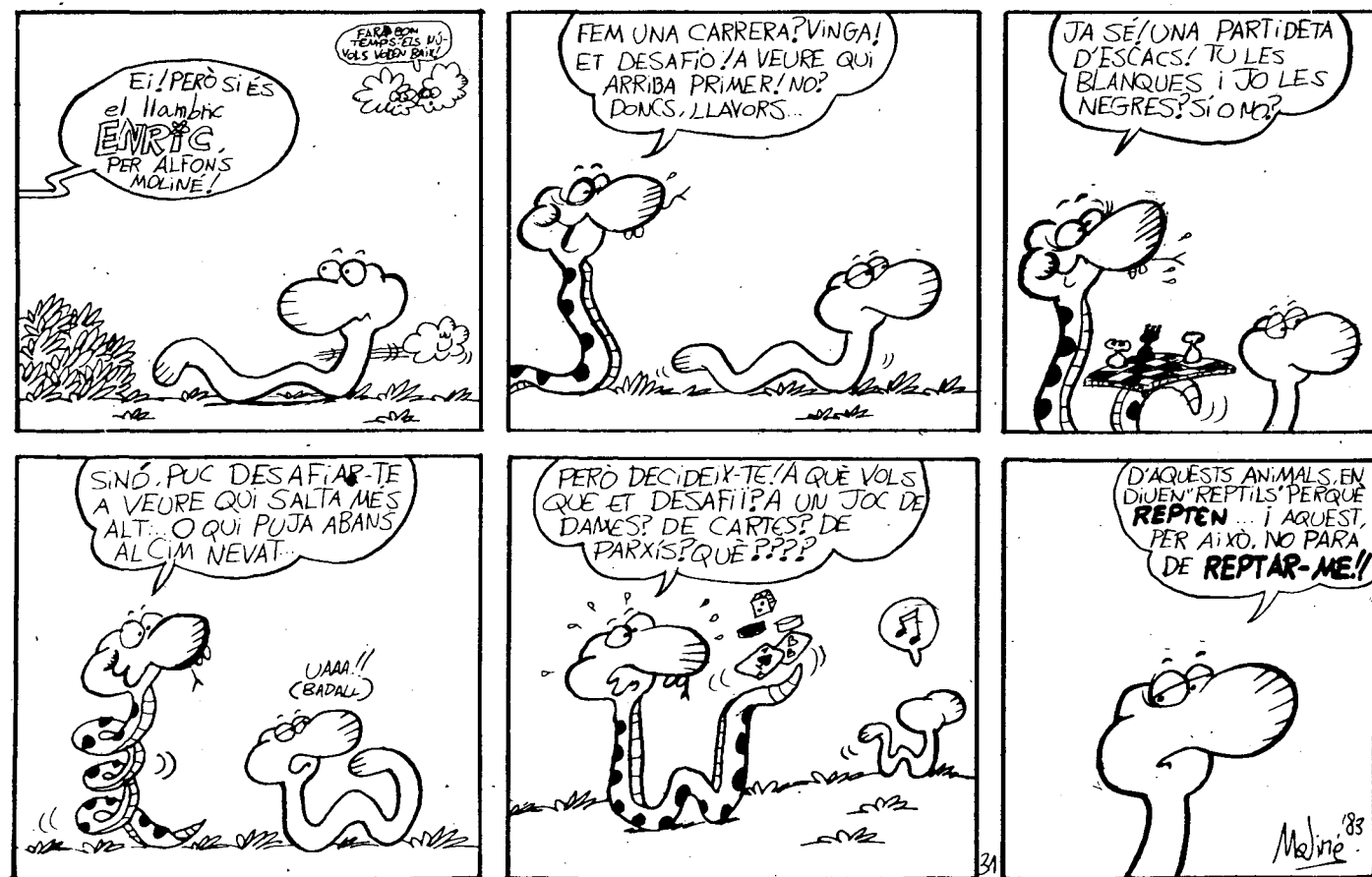
La importància de l'invent de la cambra fotogràfica és absolutament evident. D'un valor testimonial insuperable, des que va desplaçar de la premsa impresa els gravats de ploma, s'ha convertit en una cosa imprescindible que es pot comprovar ben senzillament: no cal sinó mirar al voltant vostre o en la primera o l'última pàgina de qualsevol periòdic, hi ha alguna fotografia, oi?

El llambric Enric

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

142

LA FAMÍLIA MOIXÓ

El fuster i Sant Josep

Cada estiu, tota la família anem a passar uns dies a un poblet ni gaire gran ni gaire petit, però bonic de debò.

Alguna tarda, amb l'entrepà a les mans, queixalada vé, queixalada va, vaig a badar a cal fuster.

És un taller vell, rònec, però del que en surten uns mobles nous i brillants.

El senyor Pere és simpàtic i, si ens quedem prop de les vidrieres, no li sap greu que hi anem a badar.

A mi m'agrada aquella olor de fusta de pi, de roure, d'alzina, de castanyer..., trepitjar aquell terra ple d'encenalls i serradures, escoltar el xerric-xerrac de la serra, el picar del martell a la cabota dels claus i veure com el ribot arrenca la pell als taulons.

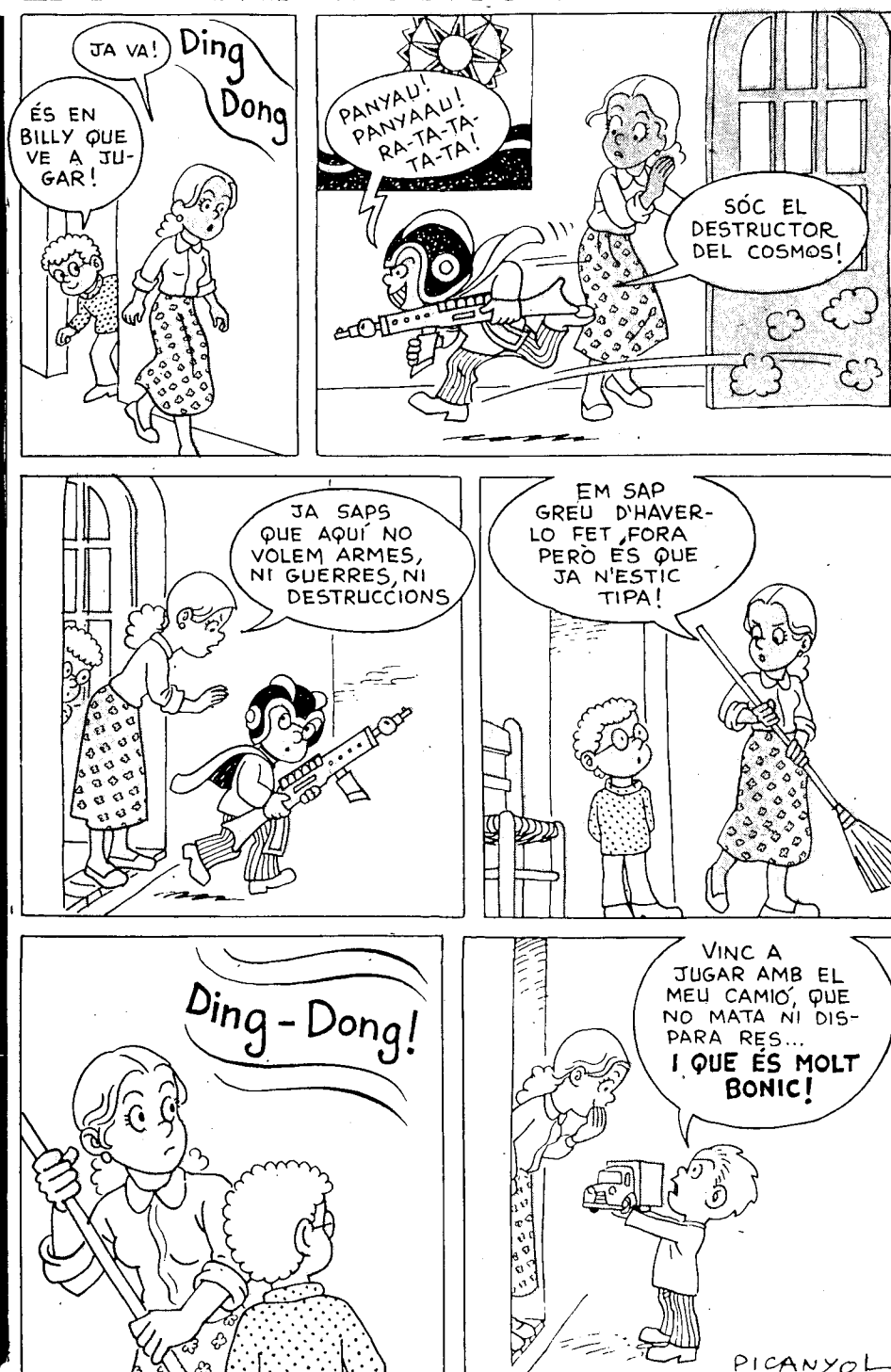
El senyor Pere, generalment, no ens diu ni una paraula. De tant en tant, amb la cara i la barba plenes de polseguera de fusta, ens mira amb aquells ulls grossos i enrogits que mai no sé si estan tristos o alegres, i somriu una mica miqueta.

Mossèn Josep de la catequesi (que, per cert, n'hi preparem una de bona pel seu sant) ens explicà, l'altre dia, que Sant Josep, que estimava molt i molt la Verge Maria i el seu fill Jesús, era fuster en un poblet ni gaire gran ni gaire petit, però bonic de debò. Que era un home bo i callat.

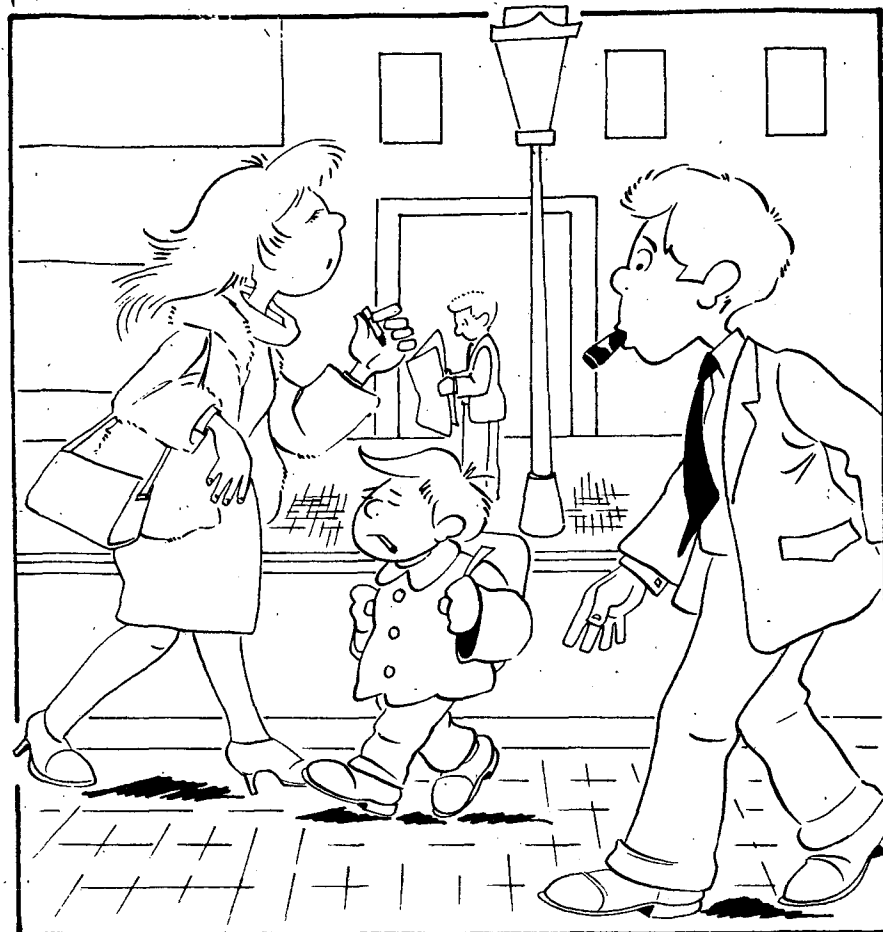
—Com el senyor Pere, mossèn Josep?

—Doncs... sí... com el senyor Pere.

L'Eixerit

EN JOAN I EN QUIM

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Una vegada, persones que es donaven molta importància, criticaven Jesús perquè es feia amb tothom. Aleshores, Jesús, els proposà aquest exemple: "Un home tenia dos fills. Un dia, el més petit digué al seu pare: "Pare, dona'm la part de l'herència que em toca". Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el petit arreplegà tot el que tenia, se n'anà a un país llunyà i s'ho gastà de qualsevol manera. Quan hagué acabat els diners començà a passar fam. Es llogà per pasturar porcs. Prou tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors

pensà dintre seu: "Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors". I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny, que el seu pare el veié i s'emocionà d'allò més; corregué a tirar-se-li el coll i l'omplia de petons. El fill li digué: "Pare, he pecat contra Déu i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu". Però el pare digué als criats: "De pressa, porteu el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, feu un bon dinar i organitzeu una gran festa, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem retrobat". I es posaren a celebrar-ho.

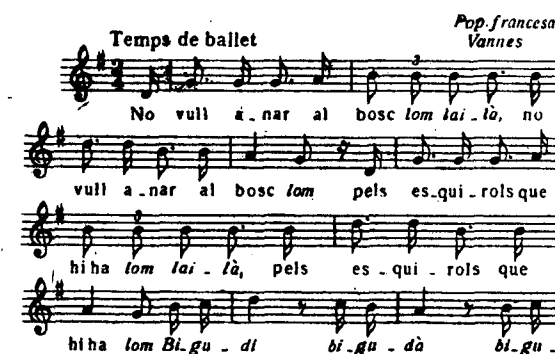
1. Amb aquest exemple tan bonic, Jesús volia fer entendre als qui l'escoltaven, que Déu ens estima sempre i sempre ens perdona.

2. Ell no vol que siguem egoistes i fem el que és dolent; però si mai hem tingut aquest mal cap, i sabent-nos greu i penedit, demanem perdó, Ell sempre ens estima i sempre ens perdona.

3. Jesucrist ens ha donat el sagrament de la Penitència o Confessió; quan el celebrem amb cor penedit, tenim la certesa que Déu ens perdona i ens convida a participar de l'Eucaristia.

Cançoner

ELS ESQUIROLS

La cua els fa bonic
i en fa llur tarannà.
Bigudi-bigudà...

Però s'n van d'un bot,
si us senten acostar.
Bigudi-bigudà...

catequesi dels signes

Funció activa i eficaç del llenguatge litúrgic (I)

Sempre que parlem de llenguatge litúrgic, cal tenir present que hem de compaginar dues grans realitats, la nostra —dels qui parlem— que és cultural i humana, i l'altre —del Qui ens escolta— que és transcendent i divina; i això sempre dintre l'àmbit d'una expressió cultural litúrgica.

El llenguatge científic, filosòfic, poètic, literari, polític, musical, etc... pot ajudar-nos a entendre i fins i tot a enriquir el llenguatge litúrgic; però sempre de manera limitada; és intel·ligible perquè ve de l'home essent fet amb tècniques expressives mes o menys clares. En canvi el llenguatge litúrgic és tot una altra cosa, ha d'expressar en paraules una realitat, un contingut —com és per exemple el Misteri Salvífic— que no pot mostrar-se externament amb fets sinó és a través de signes sensibles i eficaços però explicats amb termes i paraules del llenguatge litúrgic que expressa i explica el contingut de la veritat de la fe. Per altra part el llenguatge litúrgic sempre està fonamentat en el llenguatge bíblic de la revelació. Tot el llenguatge baptismal o eucarístic etc... està fonamentat en la mateixa narració del llenguatge bíblic. En aquest sentit cal recordar l'obligatorietat de proclamar la Paraula de Déu que en tota celebració es fa per la litúrgica de la Paraula.

Amb tot cal tenir sempre present la influència de les ciències humanes també en el llenguatge litúrgic, tant en l'aspecte litúrgic religiós com des del punt de vista antropològic i cultural, sempre unit a la transcendència ontològica de Déu que li dona un sentit de llenguatge sagrat. Des del punt de vista sociològic i psicològic existeix el conseqüent perill de reduir el llenguatge litúrgic a una tendència social concreta o a una sublimació personal.

F. Xavier Parés

la bíblia a l'abast

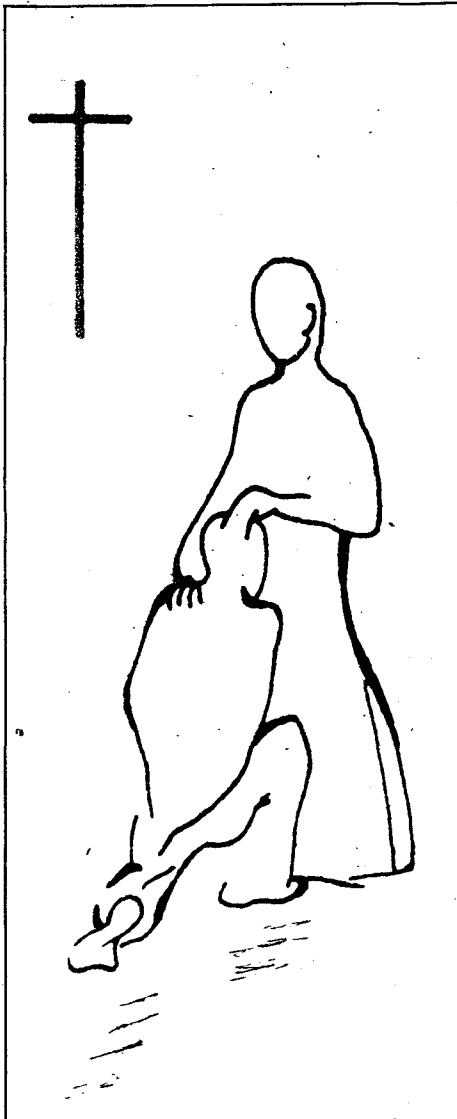
Una creació nova

(2C 5: 17-21)

Ni Crist ni el cristià són uns restauradors. La seva obra no pretén retornar a posicions passades ni fer que allò que havia estat avariament, torni al seu esplendor d'abans. L'obra de Crist és creadora. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou (v. 17). Aquí s'hi troba l'arrel de la veritable tradició que és marxa cap al futur tot venint del passat i superant-lo. El cristià, com tots els homes, ve del passat. I el passat és el pecat. És el que es troba també a l'arrel de la seva història. El cristià, però, tot i venir del passat pecador de la humanitat, no en ve carregat amb la feixugor de la desesperació. El pecat ha estat destruït per Crist. El cristià és, doncs, una creació nova, ciutadà d'un món nou. És l'obra de Déu, que en Crist ha "re-creat" la humanitat. **Tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist (v. 18a).**

L'obra de la reconciliació

La reconciliació és el nervi vital de la nova creació de Déu. Ell ha reconciliat la humanitat amb ell mateix. De nou tornem a trobar-nos al cor mateix de la comunió. Si el pecat separa, la reconciliació uneix. I uneix dos extrems aparentment irreconciliables: creador i criatura, Déu i l'home. La fossa que el pecat havia obert al terror de la història humana, ha quedat plena per la mort de l'home. La força de Déu, però, n'ha fet sortir l'home, tot deixant-hi la mort i el pecat. La resurrecció de Crist és la reconciliació de l'home mort —l'home vell— amb l'Autor de la vida, i és d'aquí precisament que en surt l'home nou: **aquells qui viuen en Crist (v. 17a).** És el veritable progrés humà. La línia de vida i de conducta que ha de pregonar el cristià enmig del món. Fins a Jesús, tot els sepulcres eren omplerts de morts: l'home pecador baixava a la fossa i no hi havia força que l'en tragués. Va ser necessari canviar la naturalesa humana amb

la gràcia sobrenatural per tal de fer que l'imperi de la mort fos vençut. És el que va fer Jesús. **Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat (v. 21a).** Així Jesús va arribar fins al fons de l'experiència humana i la mort va apoderar-se de la seva humanitat. Home entre els homes, ara esdevenia mort entre els morts. La seva mort, però, feta sem-

blant a la dels pecadors, no portava el verí del pecat. Era una mort fecunda, no estèril. Gràvida de la vida nova de Déu. La resurrecció és l'infantament de la **creació nova. Perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu (v. 21b).** L'obra de la reconciliació era acompanyada. Per gràcia —per amor— de Déu, que és l'únic capaç d'estimar del tot, sense barreja d'egoisme, sense necessitar cap retorn. **Tot això és obra de Déu (v. 18a),** que no es limita a rectificar l'obra dels homes en un intent de retornar-los a allò que va ser fet als orígens. L'obra de Déu mira endavant, fa avançar la humanitat cap a la seva perfecta transformació. Li dona una forma nova.

L'Església, lloc de la reconciliació

Aquesta forma nova és la que el cristià ha recollit en el baptisme. L'ha acompanyada per la fe i sobretot per la caritat. A l'acció amorosa de Déu, que ens reconcilia amb ell mateix i no ens retreu més les culpes —perquè ja no hi són: Crist les ha destruïdes a la creu— el cristià hi respon amb l'acceptació del perdó i amb el servei missioner d'aquesta bondat reconciliadora de Déu. Així el cristià celebra la reconciliació d'una manera significativa sobretot en el sagrament de la penitència. I al mateix temps anuncia el missatge en tota la seva vida. **A nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre (vv. 19b-20).**

L'Església és el lloc del servei de la reconciliació de Déu amb la humanitat. **Ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació (v. 18b).** El servei —el ministeri— de fer progressar el món que era vell i ja ha estat superat, cap a la transformació en el món nou de l'esperit de les benaurances. El servei de la implantació ja ara i aquí del Regne de Déu.

Josep M. Aragonès

Per una catequesi sobre la pobresa (IV)

Com a conclusió del que hem dit sobre la pobresa podem adduir aquell text de sant Pau que diu: "Tot és vostre, vosaltres sou de Crist i Crist és de Déu" (1 Cor. 3, 22-23). Cal que la nostra disposició espiritual, condicionada per la material, sigui tal que no ens sentim limitats per res i poguem dir: "Tot és nostre". Això no ho podem dir en el seu sentit espiritual autèntic mentre diguem: "aquestes coses, poques o moltes, són meves", si aquestes coses ens distreuen de la possessió universal que tenim en Crist. Totes les coses han estat fetes pel Verb de Déu (cf. Joan 1, 3; Rom. 11, 36; 1 Cor. 8, 6; Coloss. 1, 16-17; Hebr. 2, 10), el qual, essent Fill de Déu, ho té tot comú amb el Pare: "Tot allò que és meu és

vostre, i allò que és vostre és meu" (Joan 17, 10). Això Jesús ho deia referint-se no solament a la creació en general, sinó concretament als homes, a favor dels quals ell també s'havia fet home; en el context que antecedeix immediatament llegim: "Jo prego per ells, no prego pas pel món, sinó pels qui m'heu donat, perquè són vostres" (Joan 17, 9).

Si som totalment de Crist, sense reserves ni impediments, Crist serà tot nostre, i aleshores el Pare serà també nostre, com nosaltres som de Déu. Llavors ¿com podrà fer-nos infeliços no disposar d'alguna cosa que no sigui el creador i amo absolut de tot allò que existeix, quan ell mateix se'ns dona? Seria absurd que ens distraigués de Déu la

manca de no sé quina menudència, per important que aquesta pugui semblar. ¿Per ventura ha de constituir per a nosaltres un veritable problema vital la manca d'un objecte, del qual sembla alguna vegada que no podem prescindir sense que se'ns faci la vida impossible? Quan tot és nostre ¿pot ésser per a nosaltres una desgràcia que ens manqui una cosa? ¿Serem tan ridículs que ens aferrem a una possessió, sempre limitada, o que enfoquem el desig vers una ambició humana quan Déu es fa nostre?

Si jo no sóc meu perquè sóc doblement de Déu, com a criatura i com a comprat per la sang de Jesucrist, només puc dir "meves" les coses en un sentit molt relatiu, vull dir les coses de què em serveixo en

aquest món. I si, per altra banda, Déu és meu, com menys les altres coses me'n distreguin, més feliç seré, perquè d'amor veritable només en puc tenir un. Per això pobresa és alegria, com deia Francesc d'Assís, "il Poverello"; només en la pobresa rau la perfecta alegria. Mossèn Jacint Verdaguer ho ha expressat com només sabia fer-ho ell; acaba així un poemeta seu titulat "La pobresa":

"quan llençava les coses una a una,
les ales em sentia alleugerir.
Me vingué amb la pobresa la [bonança;
si de res jo sentia la recança
perdent los béns, també en [perdia el jou;
me deia Déu: De mi no en [tindràs prou?"
A. Oliver

**Dia 19 de març
del 1983**
**Solemnitat de sant
Josep, espòs de la
Verge Maria**
Color blanc
**A cura d'Alexandre
Olivar O.S.B.**

sant josep

SOLEMNITAT DE SANT JOSEP, ESPÓS DE LA VERGE MARIA

Ja estem acostumat a trobar-nos en plena Quaresma amb sant Josep. La figura de l'home bo i fidel, que desplega un paper més aviat humil i secundari en la història de Jesús, però ple de responsabilitat, d'una gran responsabilitat que li ve d'una missió importantíssima que Déu li confia: la de fer de pare del seu Fill etern, ens fa dolça companyia en aquest temps penitencial i de reflexió sobre la seriositat de la nostra vocació cristiana.

Tan popular ha esdevingut aquesta data del 19 de març que els reformadors últims del calendari, que tenien per principi traslladar fora de la Quaresma les festes dels sants, no van gosar tocar aquesta, deixant que, en tot cas si ho creien convenient, ho fessin les conferències episcopals de cada nació.

1 DE LA CASA DE DAVID

Josep no fou pare carnal de Jesús, però tingué l'honor singular de ser-ne el pare putatiu (cf. Lluc 3, 23: "segons creien"). Josep era de la descendència directa del rei profeta, segons les genealogies presentades per Mateu 1, 1-16 i per Lluc 3, 23-28. També Maria era de la casa de David (Lluc, 1, 27) i en la seva carn es compleix la profecia, diferents vegades repetida en l'Escriptura de l'Antic Testament, que el Messies naixeria de la sang de David. La segona lectura d'avui és un dels moments bíblics en què es feta aquesta promesa de descendència Davidica. Però també convenia que per la línia genealògica del seu pare putatiu Jesús fos considerat descendent de David. L'àngel, quan s'apareix a Josep, té cura d'anomenar-lo pel seu nom i cognom: "Josep fill de David" (Mateu 1, 21).

Lectura del segon llibre de Samuel
2S 7:4-5a, 12-14a, 16

En aquells dies Natan rebé aquesta paraula del Senyor: "Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Ell construirà un temple dedicat al meu nom, i faré que el seu tron reial es mantingui ferm per sempre. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre".

SALM RESPONSORIAL

El salm 88 és un altre dels llocs bíblics paleotestamentaris que contenen la promesa feta a David. Jesús parlarà del seu Pare, del Pare que l'ha enviat; serà la gran revelació que farà Jesús. Josep sentí parlar Jesús de les coses del seu Pare (Lluc 2, 49). Imaginem-nos la commoció que deuria sentir Josep quan l'infant o l'adolescent Jesús li deia, també a ell, pare.

88:2-3, 4-5, 27 i 29 (R.: 37)

Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors;
d'una generació a l'altra anunciaré
la vostra fidelitat.
Vós heu dit: "El meu favor és indestructible,
mantinc la fidelitat en el cel".

R. La dinastia de David es perpetuarà.

He fet aliança amb el meu elegit,
jurant a David, el meu servent:
T'he creat per sempre una dinastia,
mantindré per tots els segles el teu tron. R.

Ell em dirà: "Sou el meu pare,
el meu Déu i la roca que em salva".
I jo mantindré per sempre el meu amor,
la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

2 DESCENDENT DE DAVID I D'ABRAHAM PER LA SANG I PER LA FE

Les genealogies de Jesús segons Mateu i Lluc a què ens hem referit presenten David com a descendent d'Abraham en línia directa. Pertant, Jesús era també descendent d'Abraham. Com a David, fou feta igualment a Abraham una promesa relativa a la seva descendència privilegiada. Aquesta promesa fou acceptada per la fe d'Abraham, de manera que s'anà transmetent no solament d'una manera diguem-ne material, per la sang, sinó espiritual, per la fe, una fe que té en Josep l'últim testimoni en la cadena genealògica. Josep fou aquell qui no únicament amb els ulls corporals, sinó amb els de la fe va veure acomplerta la promesa feta als seus pares.

**Lectura de la carta de sant Pau
als cristians de Roma**
Rm 4:13, 16-18,22

Germans, Abraham i la seva descendència no van rebre la promesa d'obtenir el món per heretat en virtut de la Llei, sinó en virtut de la justícia que ve de la fe. Si obtenen l'heretat per la fe, aquest favor és gratuït, i la promesa queda assegurada a tota la descendència, no només als qui en són per la Llei, sinó també als qui en són per la fe d'Abraham, que és pare de tots nosaltres, tal com diu l'Escriptura: "T'he fet pare d'una multitud de pobles". Ell cregué en Déu que fa reviure els morts, i crida el no-res com si ja existís. Contra tota esperança esperà i cregué tan fermament que Déu el convertí en "pare d'una multitud de pobles", tal com li havia dit: "Així serà la teva descendència".

Per això diu l'Escriptura: "El Senyor ho tingué en compte per fer-lo just".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. La discreció de Josep, tal com apareix descrita a la pàgina de Mateu que pot ésser llegida avui com a Evangeli, és sublim. La reserva, el secret, amb què Josep porta les coses sobrenaturals, que ell no pot acabar d'entendre, suposen una gran discreció humana, una absoluta confiança en l'esposa i, sobretot, una total seguretat en Déu. Déu correspon a aquesta seguretat.

2. Si als pares de Jesús els costava de comprendre les coses del seu fill, hem d'inquietar-nos nosaltres? Baixem a la quietud del Natzaret del nostre cor i siguem-hi deixebles del Fill de Déu que volgué ser sotmès, com a fill, a uns homes.

3. La solemnitat de sant Josep, a més de ser la festa onomàstica de molts catòlics, era una ocasió tradicional, per a moltes parròquies, d'anar a confessar-se com a preparació de la Pasqua. Potser encara continua essent-ho en molts llocs.

3 EVANGELIS

Avui la litúrgia permet escollir entre una pàgina de Mateu i una altra de Lluc. La de Mateu descriu la tremenda responsabilitat posada per Déu sobre aquell home bo, l'espòs de Maria. A ell, com a responsable de Jesús, incumbeix posar el nom que li pertoca, al fill de Maria. Lluc ens descriu Jesús en dos caires distints: com a Fill del Pare del cel, a l'interès del qual han de cedir tots els altres interessos humans, cosa no sempre fàcil d'entendre; i com a fill de Maria i de Josep (Maria anomena Josep pare de Jesús), sotmès als seus pares terrenals, com escau a tot fill bo.

JOSEP HOME BO I RESPONSABLE

Evangeli segons sant Mateu
Mt 1:16,18-21,24a

Jacob va ser pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, anomenat Messies.

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep; abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: "Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teua Maria com esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble".

Josep es despertà i complí el que l'àngel del Senyor li havia manat.

LA CASA DEL PARE I LA CASA DE NATZARET

Evangeli segons sant Lluc
Lc 2:41-51a.

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre la parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: "Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia". Ell els digué: "¿Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?" Ells no compregueren aquesta resposta.

Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells.

Només varen quedar les parets que posteriorment, han estat enderrocades.

tuït. Les mesures de seguretat eren correctes. Els bombers varen tardar 20 minuts a arribar, ja que a Olesa no hi ha caserna.

L'incendi s'inicià passades les set del vespre. La primera persona que va veure el foc va ser el noi Julio Jiménez. Malauradament l'assegurança només cobreix per un valor d'onze milions de pessetes. "Precisament —afirma mossèn Farret— estàvem tramitant una nova pòlissa que ens hauria permès de percebre una quantitat molt superior."

L'arxiu de La Passió es pogué salvar. S'hi guarda documentació des de l'any 1642, pel que fa als vestits, se n'han pogut conservar la meitat. Algunes pèrdues no es poden valorar perquè formen part d'un patrimoni històrico-cultural que no té preu.

L'any passat varen presenciar la representació prop de 14.000 espectadors. Si haguessin disposat d'un teatre més ampli, aquesta xifra seria molt més alta. La Passió d'Olesa era un espectacle conegut arreu de Catalunya. Era quelcom més que un espectacle teatral. "La Passió —assenyala mossèn Farret— la van començar els nostres avantpassats fa tres segles per expressar llur fe, i ha tingut una continuïtat. Per això, la pèrdua material del teatre no pot ser la pèrdua de La Passió."

Tomàs Puntí
Francesc Gamissans
Fotos: Albert Pont

estació tan popular com la representació de la Passió d'Olesa de Montserrat.

Accident fortuït

En tot moment s'ha dit clarament que l'incendi ha estat fortuït.

Mossèn Lluís Farret, a l'esquerra, i Jaume Parent, President del Patronat, durant l'entrevista que varen mantenir amb l'equip de Catalunya Cristiana que visità Olesa.

Tres-cents anys d'història

El Gran Teatre de La Passió fou construït expressament l'any 1952, amb una capacitat de 1.700 localitats. El patronat féu un esforç extraordinari l'any 1968 per dotar La Passió d'Olesa de la categoria d'espectacle internacional.

La història de La Passió d'Olesa cal datar-la en uns tres segles. De l'any 1642 està datat el primer document escrit que evidència la presència d'aquest espectacle. Figura en el llibre de comptes de la "Confraria de la Puríssima Sang" fundada el 8 de març de 1601, on s'explica quin era el vestuari que utilitzaven els actors.

L'any 1792 fou adoptat, per primera vegada, el text de fra Antoni de Sant Jeroni (1730-1802) i durant tots aquests anys l'espectacle, fortament marcat pel fet religiós, es representava en molins d'oli o magatzems del poble. Per primera vegada l'any 1847 fou traslladat a un teatre, el Teatre Principal. D'aquesta època són també els primers intents de dotar el text d'una partitura musical.

Les noves vies de comunicació d'Olesa i el seu desenvolupament socio-econòmic a finals del segle XIX, permeten a La Passió eixamplar els seus horitzons. L'any 1901 es construí un nou local, el Círcol. S'introduïren elements nous, com el "Ball dels diables", un quadre del dramaturg més popular d'aquells temps, Àngel Guimerà. Durant els anys 30, els assessors artístics es preocuparen pels darrers avenços teatrals. La guerra civil del 36 trencà el ritme de les representacions de l'obra.

L'any 1940, després de crear-se un patronat, es reprengué la tasca: es renovà el text que quedà ultimant l'any 1949 escrit per Joan Puvill i Atzerà; el mateix ocorregué amb la música. Després vingué la compra del vell Círcol, la seva demolició i la construcció del nou teatre, ara sinistat.

TREBALL

Oferiments

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

GERENT

S'ofereix, amb gran experiència en organització d'empreses.
INEM 112.528.

PINTOR-

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

PEDENDENTA-

Administrativa.
INEM 43.463.

ADJUNT

Agrència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 24.172.

APARELLADOR

Contracte mercantil.

CAP

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material audiovisual.
Contracte mercantil.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU

Amb experiència.
INEM 20.214.872.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb públic.
INEM 20.758.352.

SECRETÀRIA

De direcció amb idiomes.
INEM 20.836.964.

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

PROFESSORA

De piano donaria classes a persones deficientes. Tel. 255 35 61. Srta. M.ª Mercè. (Di-

SACERDOT

Mitjana edat, necessita senyora fixa per atendre casa a Barcelona centre. Referències. T. 235 73 70, de 22 a 23 hores.

SANT CELONI

Centre de la vila. Casa-jardí, 6 hab. Es lloga temporada primavera. 80.000 ptes. Estiu 175.000 ptes. Tel. 322 25 47-230 10 80.

(luns, dimecres i divendres a partir de les 9 del vespre.)

LLORET DE MAR

Casa centre vila. 4 hab., 2 banys, sala llar de foc, terrat. Es ven 4.000.000 Ptes. Tel. 230 10 80.

SECRETÀRIA

Amb anglès, francès i alemany. Gran experiència. Trucar al tel. 339 08 40. Srta. Empar.

ES VEN

Terreny urbanització província Tarragona. Raó: tel. 371 45 60.

ESTABLIMENTS

Si penseu en el demà, el seu nom cal registrar. MORGASDES Agt. Oficial-Enginyer. València, 300, tocant Pau Claris. Tel. 215 58 51 - 215 67 76.

CLASSES

De tall i confecció. 1.000 ptes. per classe. Tel. 330 54 64.

INFERMERES I SRTES.

COMPANIA

SANTA MARTA

Servei a domicili.
Tel. 245 37 58

Vendes

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETs I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Segons la crítica del diari "La Vanguardia" mereix ésser llegit per tothom el llibre "SE HIZO INDIO"

És històric i impressionant. Passareu hores agradables, en un ambient desconegut, i li deixarà un enorme impacte.

Recopilació de textos i fotografies per José Ricart. Pot trobar la 2.ª edició, augmentada, a "La Hormiga de Oro", a "El Corte Inglés", Plaça de Catalunya; a "Balmesiana", C/. Durán i Bas, 11, a "Llibreria Francesa", Passeig de Gràcia, 91; "Drugstore David", C/. Tuset, 19-21, etc.

Distribuidora "La Hormiga de Oro", Avda. Porta de l'Angel, 5.

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA, C/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM
ADREÇA
POBLACIO Tel.

PREU LINIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

MES SETMANES

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Madrid

Festivitat de Sant Josep, Dia del Seminari

Augment sostingut de les vocacions

MADRID.—Gairebé totes les diòcesi espanyoles en la festa de Sant Josep (19 de març) celebraran el seu anual "Dia del Seminari". És una jornada vocacional en què es presentarà als catòlics el balanç numèric dels seus pastors i la situació dels seus seminaris.

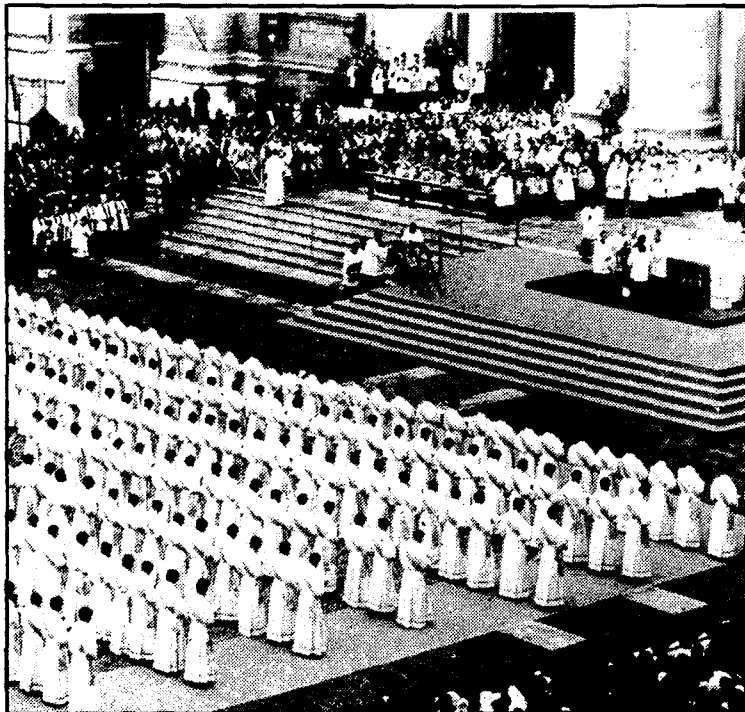
El quadre total no és simple, perquè per una aproximació més exacta hauran de tenir-se en compte diferents factors: total de població de cada diòcesi, distribució de nuclis urbans i la seva densitat, distribució del clergat dins de cada diòcesi, edat dels sacerdots, etc.

La situació dels seminaris ve reflectida en les estadístiques que presenta el Secretariat de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats. Aquestes estadístiques donen un total de 1.081 seminaristes majors per les 65 diòcesi espanyoles. Juntament amb aquest total de seminaristes es donen les dades de les ordenacions sacerdotals de l'any 1982: 212 nous sacerdots.

L'augment registrat en els tres últims anys fa pensar en la recuperació fiançada i progressiva. Les dades de seminaristes majors i sacerdots ordenats són les següents:

1977 Seminaristes	1.721	Nous sacerdots	198
1978	1.649		224
1979	1.505		177
1980	1.583		182
1981	1.684		177
1982	1.801		212

Les diòcesi que segons les estadístiques, compten amb el major nombre de seminaristes majors són Toledo (164); Ma-

Les últimes estadístiques que es tenen sobre el tema permeten observar amb major optimisme el futur: es dona un progressiu augment de les vocacions sacerdotals.

drid (144); València (75); Alacant (67); Badajoz (66); Sigüenza (62) i Burgos (59).

Les diòcesi que més sacerdots van ordenar foren: València (20); Oviedo (12); Granada (11); Toledo (10); Alacant (10); Badajoz (8) i Sigüenza (8).

Les diòcesi que comptaven amb més seminaristes menors eren Orense (289); Osca (265); Burgos (220); Oviedo (220); Badajoz (216) i Tarazona (209).

Monsenyó Buxarrais:
"Per a sacerdot és necessari ésser generós i valent"

"Els sacerdots, malgrat les seves limitacions, i mercès a la seva generosa resposta a la crida de Déu, han estat escollits per significar i realitzar la presència de Jesucrist en la comunitat cristiana a través de la celebració dels sagraments", escriu monsenyor Buxarrais

amb motiu del Dia del Seminari.

El Prelat comença mostrant la seva admiració per les persones altruistes i generoses, P. Kolbe, Ghandi, López Esquivel, Teresa de Calcuta i sobretot, Jesucrist, per a dir que els sacerdots tenen també una presència eficaç: "Els, els preveres, quan viuen amb profunda convicció i coherència la seva vocació, estan disposats a servir, sense cercar més recompensa, deixant-ho tot, recolzats solament en la força de la pobresa evangèlica i la disponibilitat que els dona el celibat, segueixen i ens ajuden a seguir les petjades de Crist; ells, com el Senyor, arriben tot allò que són i tenen a favor dels altres, animats per l'exemple de Jesús i encoratjats pel seu mateix esperit.

Continua dient que el món és un immens camp d'urgents necessitats i: "Gràcies a Déu -afegeix- a l'oració de molts malaguenyos i encara a la seva col·laboració econòmica, la nostra diòcesi compta ja amb un grup de joves que un dia, a través de persones i maneres molt diferents, van creure escoltar la invitació de Jesús de Natxaret. Actualment, en el Seminari, passen un temps perllongat entre l'oració, l'apostolat i l'estudi per seguir discernint en la seva vocació. Ells són l'esperança de Màlaga.

Però, encara són pocs. Han d'ésser molts més. Estic convençut que n'hi haurà. Perquè entre els joves de la nostra diòcesi hi ha generositat i valentia. Que per seguir Jesús en la vocació sacerdotal es necessita ésser generós fins a l'extrem i valent fins a la mort".

Pamplona

Viatge papal: la religió no ha passat

PAMPLONA.— En el seminari "La Verdad" de la diòcesi de Navarra, ha aparegut un estudi sobre "les multituds davant el Papa" en el seu recent viatge a Espanya.

"Però, com es va formar aquest moviment? Com va arribar a ésser tan fort? Per què va batre tots els records? —es pregunta Francisco Azcona—. La base de tot allò i com a explicació fonamental del fet —continua dient— hi ha la religió. La religió no ha passat.

Orense

Temiño estimula a la confessió individual

ORENSE.— Amb motiu de la Quaresma, el bisbe d'Orense ha destacat la importància de la confessió individual i íntegra. Després d'esmentar textualment diverses vegades a Joan Pau II sobre la confessió personal i íntegra, monsenyor Temiño afegeix: "No s'han d'escoltar les veus desorientadores sobre la no necessitat o obligació de fer la confessió íntegra i individual per aconseguir el perdó dels pecats greus. Fora de casos excepcionals, no poden rebre la comunió els que es consideren reus de pecats mortals. Fer-ho es cometre un greu sacrilegi".

Holanda

Prohibit un llibre litúrgic

UTRECH.— Els bisbes holandesos en la seva recent reunió han prohibit la utilització litúrgica del "Klein Dienstboek" (petit llibre de serveis). El cardenal Willebrands, President de la Conferència Episcopal Holandesa, va informar de la seva decisió en una carta a tots els sacerdots, diaques i treballadors pastorals.

El "Klein Dienstboek", posat en pràctica fa solament quinze dies està fet per dos rectors. I conté oracions litúrgiques i cançons en llengua holandesa. Segons el cardenal Willebrands, el "Klein Dienstboek" presenta unes pregàries eucarístiques que, amb una sola excepció, no es poden usar. Tampoc el "prefaci". La traducció dels salms no estan autoritzats.

Els moviments cristians responen a les recerques d'un nou ordre internacional

La SCED vers unes noves relacions amb el Tercer Món

FRIBURG.— En el marc de l'ample debat sobre la recerca d'un nou ordre econòmic internacional, els moviments cristians també treballen per un món més just i solidari, una societat en la qual l'individualisme agressiu serà substituït per l'esperit comunitari. La Societat Cooperativa Ecumènica de Desenvolupament treballa en aquest sentit. Respon a la motivació que cal fer un esforç per a comprendre les formes de lluita dels països del Tercer Món.

Combatre les "fatalitats"

La SCED té el seu origen en una comissió del Consell Ecumènic de les Esglésies que, del 1971 al 1974, va fer un profund estudi sobre la resposta a donar a les disparitats econòmiques.

Va ser creada oficialment el 1975 i té la seva seu a Amersfoort, (Països Baixos). La SCED està inserida en la xarxa de relacions de la comunitat eclesial ecumènica; existeix d'altra banda a Suïssa una Associació de sosteniment de la SCED. A més, l'organització es completa amb un representant a cada continent. El motiu fonamental de la SCED pot resumir-se com una qüestió d'ètica plantejada als cristians de països industrialitzats: "volem o no volem ésser solidaris amb actes dels desheredats que treballen per a la seva alliberació? L'objectiu de la SCED és trencar la idea segons la qual la dependència de les poblacions del Tercer Món és una fatalitat. A això s'uneix la idea, sortida de l'experiència de diversos organismes de l'Església que han treballat en camps veïns, i és que els donatius no poden

resoldre suficientment els problemes de les desigualtats.

Ajudes dirigides al bé comú

L'especificitat de la SCED està en el procés de reglamentació de les atribucions dels préstecs. Segons un principi de base, els préstecs no han de contribuir en un creixement cec i desordenat, sinó que contràriament, han d'ésser administrats de cara al bé comú. La SCED, destina els seus préstecs a les comunitats engatjades en projectes de producció essencialment agrícola, a fi de permetre un rendiment ràpid i visible, sobretot de profit pels més pobres. Els projectes han de respondre a certs precisos criteris de salubritat, de promoció d'una infraestructura local, on l'ús i el benefici dels quals, resti en les mans dels iniciadors i dels participants.

Canada

301 Esglésies en el Consell Ecumènic

VANCOUVER.— Actualment, són 301 les esglésies membres del Consell Ecumènic de les Esglésies, segons els documents preparatoris de la VI Assemblea de l'esmentat Consell, que se celebrarà a Vancouver (Canadà) del 24 de juliol al 10 d'agost del 1983. De les 301 esglésies membres, 61 pertanyen a Àfrica, 58 a Àsia, 19 a Australàsia, 10 al Carib, 30 a l'Europa de l'Est, 56 a l'Europa Occidental, 19 a Amèrica Llatina, 13 a l'Orient Mitjà i 35 a Amèrica del Nord.

A més, existeixen unes altres 30 esglésies que no es consideren membres de ple dret, per no tenir el nombre de membres requerits.

Activitats estiuenques per a 3.000 joves

Uns cent monitors i animadors juvenils s'han trobat a Cardedeu per programar les activitats que, patrocinades per la Generalitat durant a terme aquest estiu uns 3.000 joves, de 15/25 anys.

Tal com es féu altres anys, l'Institut Català a Serveis a la Joventut de la Generalitat oferirà als joves la possibilitat de realitzar diverses activitats durant l'estiu, a uns preus per totes les butxaques.

Enguany s'han programat més de 70 activitats, entre les quals sobresurten camps de treball —de recuperació del patrimoni arquitectònic, arqueologia; naturalesa y agricultura, així com d'altres que es faran en 7 o 8 pobles afectats per les riudes—, muntanyisme, rutes en bicicleta per diferents comarques catalanes, activitats nàutiques en 6 poblacions de la costa i cursos culturals. El cost que això suposa és d'uns quaranta milions de pessetes.

Les estades seran de 15 dies, formant grups de 15 a 25 persones, segons la mena d'activitat. Els joves es distribuïran en dos grups per edats (18-25 i 15-17 anys).

Els monitors han estat seleccionats entre diverses entitats juvenils i esplais de tot Catalunya. La seva edat està compresa entre els 20 i els 30 anys i a tots els mou una gran inquietud i interès per aquesta mena d'activitat.

L'estiu pot ser un bon moment per a la formació dels joves. Poden realitzar activitats a les quals no tenen accés durant el curs escolar. Ha de ser una època de descans i d'enriquiment.

Xarxa d'albergs juvenils

La Direcció General de la Joventut de la Generalitat vol oferir als nois i noies de Catalunya una xarxa d'albergs on els grups juvenils

trobin estatges en unes condicions d'ambient i de serveis que satisfacin les seves aspiracions de lleure i de convivència.

Aquest conjunt d'instal·lacions s'ha planificat tenint en compte la gran varietat de la realitat paisat-

gística.

La Molina, per la seva situació a la muntanya, per la seva llarga tradició com estació d'esquí i per les seves comunicacions s'ha considerat un lloc adient per a convertir-se en el primer Alberg de la Joventut que s'ha posat en marxa.

La Generalitat és conscient que les escoles disposen de molt poques instal·lacions confortables, en indrets que puguin acollir els nois i noies amb les condicions que exigeix una estada escolar educativa que permeti realitzar un programa d'activitats i de treball.

Considera la Direcció General de la Joventut que l'Alberg, amb el seu conjunt de dependències, sales d'estar amb jocs per a estones de lleure, aules, sales per a tallers d'activitats, està equipat per a resoldre les necessitats d'organització, d'ordre i de serveis que requereix una estada escolar.

L'Institut Català de Serveis a la Joventut posa la instal·lació de La Molina a disposició de les escoles per a estatge d'estudi de la natura, convivència, colònies escolars, vacances d'estiu i durant la temporada de neu per la pràctica de l'esquí.

L'objectiu de la Generalitat és assolir que l'esport de la neu estigui a l'abast de les nostres escoles de tal manera que, com en altres països d'Europa, ben propers a nosaltres, la pràctica de l'esquí esdevingui un esport popular, emmarcat dins de l'àmbit escolar com una activitat esportiva normal.

L'Alberg té una capacitat per a 120 places i disposa de tota mena de serveis per tal de garantir una bona estada. De les gestions fetes per la Generalitat, s'han concertat amb "Nova Molina, S.A.", entitat que fa els cursets d'esquí, uns preus amb els màxims descomptes per a les escoles.

Un català, President del Moviment Scout Catòlic d'Espanya

En la darrera Assemblea del Moviment Scout Catòlic, celebrada a Salamanca, fou reelegit com a president del MSC, Rafael Méndez Hellín, que exerceix aquest càrrec des de fa tres anys i que formà part del Comitè Europeu de la Confe-

rència Catòlica d'Escoltisme. El president electe presentà el seu programa en funció de les directrius de Reforma que es vol donar a aquest Moviment, i que es creuen imprescindibles perquè l'escoltisme mantingui el seu important

paper educatiu en els temps actuals i que per tradició i història li pertoca.

En l'Assemblea s'aprovà el programa i les accions a dur a terme en un futur. Fem notar seguidament els seus punts més importants:

L'escoltisme encara és una proposta educativa vàlida en el món d'avui.

—Com objectiu primordial del mètode scout ressaltar la Formació del caràcter.

—La revalorització del compromís individual, remarcant els valors ètics, és a dir la Promesa i la Llei Scout.

—La re-ordenació de les delegacions diocesanes pe que fa als seus aspectes jurídics i administratius.

—La coeducació opc ó educativa exigent i potenciadora.

—L'opció catòlica de l'escoltisme explícitament citada, aprofundida i viscuda.

El Moviment Scout Catòlic aplega les delegacions diocesanes que a Espanya fan escoltisme catòlic. Actualment els seus membres són 33.039 enquadrats en 25 delegacions diocesanes. A Catalunya: Minyons Escoltes i Guies St. Jordi; Astúries; Galícia; Cantàbria; Burgos; Salamanca; Valladolid; León; Madrid; Mallorca; Menorca; València; Castelló; a Andalusia; Sevilla, Jerez, Cádiz i Granada. A Euskadi: Alaba, Biscaia i Guipúscoa. A Navarra, Pamplona. I finalment Tenerife que va incorporar-se al MSC en la darrera Assemblea.

La JCC demana més diners per a la joventut

La Joventut Comunista de Catalunya (JCC) proposarà que els futurs governs municipals abordin un pla global i conjunt per la joventut i dediquin a aquest fi, almenys l'11% dels seus pressupostos segons es convingué en un encontre organitzat per la JCC al que assistiren unes cinquanta persones expertes en aquesta matèria, havent-hi entre aquests un representant de la joventut comunista de Torí (Itàlia), on l'ajuntament esmerça el 8% del seu pressupost pels joves.

En l'esmentat encontre, va valorar-se positivament l'experiència

de les àrees de joventut municipal, que comprenen el 56% de la població de Catalunya, si bé es criticà el seu excessiu aïllament pertocant a la resta de la política municipal, explicà en una conferència de premsa Eduard Jiménez, coordinador general de la JCC. La proposta d'aquesta organització política és que els ajuntaments facin un pla conjunt, que coordini el regidor de Joventut, el qual englobaria no solament les actuacions específiques de la seva àrea, ans aquelles altres provinents d'altres, com són cultura, esport, ensenyament o serveis socials.

**CONVERTIU-VOS I CREIEU EN
L'EVANGELI!!**

**PARRÒQUIA
DE CORPUS CHRISTI**

QUARESMA 1983

22 de març, a les 20'30

CREURE EN JESUCRIST

per Mn. JOSEP M.ª ROVIRA BELLOSO

23 de març, a les 20'30

SETMANA SANTA,

LLINDAR DE PASCUA

per Mn. JOSEP URDEIX

24 de març, a les 20'30

L'ANY SANT QUE INICIEM

per Mn. PERE TENA

PER A PREPARAR LA PRIMERA COMUNIÓ NOVETAT

● L'EUCARISTIA DELS INFANTS

Un llibret, adaptat als infants, amb il·lustracions. Aquest nou fulletó de la col·lecció "Celebrar" ofereix una breu presentació del sentit de l'Eucaristia, i dels seus diversos moments. Ofereix, també, un recull de cinquanta frases evangèliques, com una primera aproximació de l'infant a la paraula de Jesús. I després, un breu recull de les pregàries més conegudes.

Tot aquest material pot esdevenir un important instrument de catequesi, especialment en els temps en què l'infant es prepara per participar per primer cop a l'Eucaristia: un instrument útil tant per als infants mateixos com per a pares i catequistes que els han d'ajudar a créixer en la fe. Podria ser, per exemple, un bon regal a fer als pares o als infants. Preparat per Josep Lligadas, amb dibuixos de Josep M. Codina. N'hi ha també edició castellana.

Preu: 100 ptes.

Editat pel CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA. C/. Rivadeneyra, 6, 7è. Barcelona-2. Revenda a les llibreries religioses.

Un batec de vida

És alt, ample d'espatlles, ben plantat. Té vint-i-cinc anys. És mecànic. No amaga el seu allunyament de la fe com a inspiradora de la vida. ¿Com és que s'ha format una opinió sobre la declaració dels bisbes condemnant l'avortament? És indubtable que ha llegit el text episcopal, i que hi ha reflexionat:

"Quan els vostres bisbes escriuen que "una societat que posa al mateix nivell la mort i la vida dels infants, s'engatja en un procés suïcida", tenen raó; i són justos quan afirmen que avortar "és una obra de mort", encara que sigui presentada com un "acte de salut". Però on els bisbes són ingenus, és quan compten amb la reacció de l'opinió pública. L'avortament "sense problemes" entrarà en els costums: es "prescindirà de la criatura" gràcies al metge especialitzat, com qui va a cal dentista o l'oto-rino per extreure un queixal o curar-se una sinusitis. Fins ara el contracciptiu era un posar traves. Des d'ara serà una festa. La generació dels drets i de les llibertats vol abolir tots els obstacles. És la mortaldat legitimada, l'infant iniciat que es mata gratuïtament ja que la "Seguretat" el pren al seu càrrec: com un càncer... al 100 per cent, potser... ¿Per què no?"

Ha dit tot això d'una tirada, mirant a l'horitzó l'estela blanca d'un avió llunyà, però no hi havia cap poesia en la seva expressió. Continua:

"Quinze anys... anys d'esperança. Acoblaments després d'una folia carrega amb motocicleta. Gestos de desig, brutalitat del mascle, però es parlarà d'embriaguesa a una companya que no demana tant. Paradís de seients inclinables al fons d'un parking soterrani, perfumat per fuites de gasos refredats. És l'amor en llibertat. Una mica més tard, heus ací una festa en la vella casa de camp, on els pares aparenten no haver vist res, on es riu, es balla, es menja, es juga i com que hi ha tres noies i tres

xicots, es fan canvis per a comparar el plaer rebut i el plaer donat".

"Heu viscut aquestes experiències?"

"Sí, als disset anys. Però la saturació vingué ràpidament. I he cercat per altres camins; un suport, l'entusiasme, l'alegria..."

"L'amor?"

"Sí, l'amor. El veritable. No l'amor "fet". No l'amor a corre-cuita damunt el sofà de la casa. Estimar, és un impuls que dura. Assajar una parella com si es passés pel provador d'un "prêt-à-porter" no ho crec apte. Referent a l'infant, és una vida que ens desvetllarà a tots dos. Ni ella ni ja no acceptarem que ningú mati aquesta vida".

"Heu trobat aquest impuls compartit?"

"Sí, i és bella, cosa que no fa cap mal..."

"Dormiu junts?"

"No; aquesta és l'obsessió dels viatjants quinquagenaris i dels xavals de quinze anys. ¿Té dret, o no, a ésser donzella als vint anys? Són dones com ella les que demà desfilaran darrera una pancarta: "Federació lliure de verges sense complexos". Quan més tard sentiran en el seu ventre el primer batec de vida, reclamaran —i se les escoltarà— que engarjolin els que diuen que estan malaltes, i després que sellis pengi a la plaça pública per crims contra la humanitat, els hipòcrites de l'avortament glorificat i llurs occidors de fetus".

Escoltant aquest xicot es respira a ple pulmó. ¿Com és que són així? ¿Potser n'hi ha molts? Però que no diguin, ho cantin, ho cridin, perquè se'ls senti fins el fons dels carretons, fins als extrems del món.

M.P. (La Croix)

Gualba de Dalt

Encontre salesià de joves

Uns 340 joves de 14 a 19 anys, pertanyents a grups de fe i de formació cristiana d'ambients salesians, ens reunirem a Gualba els dies 5 i 6 de febrer.

Hi acudirem des de diferents localitats de Catalunya: Sabadell, Terrassa, Badalona, Mataró, Sant Boi de Llobregat, Sant Vicens dels Horts i de diversos barris de Barcelona (Horta, Sarrià, Montbau, Meridiana-Naves i Rocafort-Sepúlveda).

Després d'una breu però acollida ens organitzarem en grups de treball i reflexió. El

nostre lema i signe fou "totxo", símbol de construcció comú, que ha d'ésser difós a tots els ambients començant pel nostre propi: família, grups, amics, centres juvenils, esplais, etc.

L'ambient que es va crear fou acollidor i festiu, intercalant-se a aquestes estones, altres d'oració. Així, durant la nit del dissabte, va haver-hi tres opcions d'oració: expressió corporal, audiovisuals i oració tipus Taizé.

A tots els joves ens unia un ideal comú: San Juan Bosco, Don Bosco l'himne del qual varem escoltar-lo durant els dos dies.

Després d'una celebració a l'aire lliure, en la que varem participar-hi tots, manifestarem el nostre propòsit d'integrar-nos en els nostres diversos ambients per a **construir un sòlid edifici** sota un prisma salesià.

L'Eucaristia, se celebrà per grups, mitjançant diàleg, cants i reflexió.

Tots hi vam aportar bona voluntat, alegria i afany de començar a "construir".

M.ª Victoria Pérez
Patricia Martínez
Rosa Toledo

Cinema

Missing

Desaparegut

La trama de la pel·lícula consisteix en un cop d'Estat que es realitza en un país sud-americà. Les forces militars agafen el poder implantant el toc de silenci. Tot brot de llibertat que sorgeix és eliminat. Un jove nord-americà resident en aquest país fa massa preguntes; la seva curiositat el porta a saber massa, i desapareix. El seu pare es trasllada des d'Estats Units per a trobar-lo, s'introdueix completament en l'ambient que allí es respira i coneix a fons el greu problema del país.

Jack Lemmon, que fa el paper de pare, al llarg de la pel·lícula, sofreix una transformació. Quan arriba al país diposita tota la seva confiança en l'Ambaixada, ja que creu que aquesta farà tot allò possible per trobar el seu fill. En canvi, la dona del fill, considera que l'esmentada ajuda és inútil. A través, de les diverses entrevistes que manté amb l'Ambaixada i dels "ajornaments" que aquesta li dona, cada ve-

gada es convenç més d'allò que en un principi li va dir la seva nora.

Finalment, i per mitjans extraoficials, coneix el vertader final del seu fill. Desenganyat i convençut que el govern nord-americà ha col·laborat en el cop d'Estat i en la desaparició del seu fill, torna al seu país, presentant una denúncia a l'Ambaixada.

Aquesta pel·lícula és basada en fets reals, i se'ns posa de manifest que EE.UU. ha participat en diverses situacions bèl·liques a Sud-amèrica, i que no els interessa que la gent com el fill de Jack Lemmon ho sàpiga.

Aquesta pel·lícula planteja, pel qui l'ha vist, moltes qüestions. Una d'elles seria preguntar-se per què continuament sentim parlar de guerres i cops d'Estat. ¿Què és allò que mou els homes a lluitar entre ells, l'ambició, el poder? Sí és cert, com s'insinua en la pel·lícula, que EE.UU. participa en molts d'aquests actes, per què ho fan, per desestabilització? No-

saltes que som a tants quilòmetres d'aquestes situacions ens preguntem: per què? A vegades, em sembla que aquests actes són com a baralles de nens realitzades per adults, en es juga amb una cosa molt important com és la vida. N'hi ha prou amb recordar la recent Guerra de les Malvinas on molts joves varen morir sense saber per "quina" causa lluitaven. Potser, i com deia John Lennon, hauríem de donar-li una oportunitat a la vida.

J. Gafarot Arán
BUP - Escola Pia
Sant Antoni Abat

RIGOROSA NOVETAT LECCIONARI DE LA MISSA COMENTAT-ANY C

Textos oficials, amb comentaris exagètics realitzats pels membres del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. Amb aquesta obra es completa la col·lecció dels tres volums del cicle A, B i C.

Edició realitzada sota la direcció del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, per a la col·lecció "Lletres i Esperit".
Preu de venda al públic: 500.- Ptes.

Preu de la col·lecció completa (volums A, B i C): 1.500 ptes.
Comandes a:

EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Dr. J.L. Viscari i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses
i mentals. Alcohòlicisme.
Visita: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

Model de la firma Lovely,
presentat per MODES.

Model creat per Mana, per a
"Moda del Mediterrani".

Model creat per Andreu, per
al grup MODISENY.

Gran setmana de la moda a Barcelona

Sota els auspicis de la Fira de Barcelona es van celebrar els Salons Coordinats de la Moda, que sota el genèric nom de Barnamoda foren presentats a Barcelona del 13 al 20 del febrer passat, dins el recinte firal de Montjuïc.

La idea inicial d'aplegar i oferir de manera conjunta i coordinada tots els salons de moda que es fan a Barcelona, ha donat com a resultat una posada en marxa, el nou enfocament de la qual pot ser en l'esdevenir gratament afavoridor als interessos del fabricant, com també als del detallista ja que la unificació de tots els salons barcelonins dins d'unes dates pensades prèviament, han convertit en un gran certamen de moda el que fins ara era conegut per diverses manifestacions a celebrar en dates distintes, cosa amb la qual es creava un cert confusionisme entre compradors i expositors.

Els Salons Coordinats que Barnamoda presentà sota un únic paraigua com és la Fira de Mostres de Barcelona, responen a: "Saló de la Moda en el Vestir", "Modapunt", "Mostra de Maquinària per a la Confecció" i "Saló del Prêt-à-Porter Femení".

Saló de la Moda en el Vestir: Un saló cada vegada més reduït per la manca de firmes expositores, que com a resultat oferí una feble concentració de moda ja que es palesava en la presència de marques representatives demostrant la capacitat professional d'aquest sector. I això és una llàstima. Tot amb tot, per a tots aquells compradors de darrera hora en l'apartat "Modapronta verano 83", vam poder admirar l'últim pel que fa a unitats de l'estiu que integraven un variat assortit de peces per home, dona i joves, les darreres novetats en llenceria i roba interior, diversos dels renglons, que cobreixen el món dels complements, així com una extensa varietat de fornitu-

res i equipaments comercials.

Diferents actes i conferències se sumaren a la celebració del "Saló" entre els quals va destacar el "IX Premi Novell de la Moda" la finalitat del qual es basa en fomentar les vocacions les joves generacions i que aquesta vegada fou molt discutit vista l'alta qualitat dels treballs presentats i atorgant els dos primers premis de 100.000 pessetes cada un, concedits als apartats home/dona, adjudicant-los a Sacha Walchhof, deixeble de l'Escola d'Arts i Tècniques de la Moda, que dirigeix Roser Melendres, pels seus dos models presentats.

Modapunt: una mostra que va complir discretament amb el paper d'informar els visitants i compradors, a través d'unes peces molt ben fetes ja que el punt continua essent una moda important, si bé en aquesta avinentesa es vegé molt limitada pel que fa a firmes expositores.

Peces de punt per home/dona/juvenil i infantil, així com també diversos tipus de complements a través de les línies i colors proposats, que es van veure reflectits en els stands que, ho repetim no acolliren suficients firmes i marques com venia passant en anys anteriors.

VI Mostra de la Maquinària per a la Confecció: Un vertader Saló, professional i ple de serietat abraçant tot el conjunt de seccions que componen la indústria de la confecció, que van del magatzematge fins l'organització, gestió i serveis d'empreses.

Abundant presència de firmes expositores que van presentar les noves tecnologies respecte a maquinària posada al servei de les indústries confeccionistes i les noves solucions tecnològiques de les quals en els diversos aspectes de la indústria de la confecció, cobreixen tots aquells sectors que el componen.

Aquesta "VI Mostra de Maquinària per a la Confecció" ha estat organitzada per la Fira de Barcelona sota el patronatge de CETEMAC, Centre Tècnic Espanyol de la Màquina de Cosir i hem remarcat una vegada més, que es tracta d'una fira molt important només per professionals del sector.

"Saló del Prêt-à-porter Femení": "D'autèntic Saló de la Moda pot qualificar-se aquest certamen dedicat de dalt a baix al prêt-à-porter femení corresponent a la vinent temporada de tardor-hivern 83/84, amb una extensa gamma de moda exterior de senyora i complements, que estigué a càrrec de quatre grups importants: "Moda del Mediterrani", "Modes", "Missatge Moda" i "Modiseny", aquest darrer de recent formació, com també d'algunes empreses independents.

En principi es tracta d'un certamen que respon a totes les exigències d'un mercat especialitzat, la plataforma comercial de la qual es basa en unes ofrenes de moda desenrotllades dintre de les tendències proposades corresponents a línia, textures i color.

Una "Moda del Mediterrani" fresca i de concepte molt funcional es va reflectir a la pasarella a través de la desfilada comercial "5 propostes de moda", la visió de la qual plena de suggeriments va confirmar-nos tot el referent a les noves tendències que es portaran el proper tardor-hivern 83-84. Dinàmica, bon gust i, més que res, una visió molt clara de la moda vinent, que ve marcant quatre estils molt variats en els temes "Confort", "Cocktail", "Artisanal" i "Precisió masculina".

Diverses desfilades independents integrades a "Moda del Mediterrani" se celebraren en el curs dels dies que durà el certamen, anant a càrrec de "Jordi Cuesta", "COME", Gemma Joies-

Emili Armengol" i "Philippe Laporte-Joies Víctor Caparrós", essent tots sempre molt concorreguts.

El grup "Modes" continua essent un dels més importants del sector, amb una visió de conjunt a través d'una moda de boutique molt depurada, se situa en primer lloc de l'actualitat.

Una bona promoció de la moda a través d'una autèntica creativitat és el que es reflectí en les desfilades d'orientació de tendències proposades, participant-hi totes les firmes expositores sota l'experta direcció de Paco Flaqué, incansable i coneixedor a fons de la seva professió.

El grup "Modiseny" que el formen cinc firmes de molt prestigi com són Andreu, Antonio Menezes, Josep Ferrer, Margarita Nuez i José M.ª Tresserra, presentaren llur magnífica col·lecció tardor-hivern 83/84, on l'autèntica creativitat, l'elegància, la suavitat i l'elevada qualitat dels teixits exclusius de cada firma, corroboraren una vegada l'entroncament que cada un d'aquests creadors té amb l'alta costura, mostrant-nos una gran varietat de temes que anaven d'una línia esportiva elegant a base de mesclades de teixits i colors, a la més subtil de les peces la delicadesa de teixits i brodats de la qual la convertien en la peça més desitjada. Unes núvies encisadores per part del gran creador Tresserra.

Pel que fa a "Missatge Moda", tingué la seva petita plataforma formada per diverses firmes comercials que exhibiren de manera conjunta les seves col·leccions i tots els seus stands foren molt visitats.

Gran presència de compradors procedents d'arreu del país confirmaren l'èxit d'aquesta fira de moda barcelonina, donat que, segons ens van dir les mateixes firmes expositores, es portaren a terme operacions comercials molt importants, poden traduir-se tots els contactes com de gran èxit firal, si tenim present que són els primers balbuces d'una Barnamoda plena d'il·lusions i esperances, il·lusions que venen reflectides des del seu planteig inicial i que confiem que arribin a assolir tot el coratge que calgui per aconseguir un autèntic Gran Saló de la Moda, on s'hi trobin tots, sense afany de protagonismes ni individualitats, car, al cap i a la fi, tot això només obraria en detriment de Barcelona i de la Moda.

Maria José Ejarque

Model en napa de Philippe Laporte i complements pertanyents a la col·lecció "Paladío" de Víctor Caparrós.

llibres

Tot un missatge profètic (1)

Avui es parla molt de profetisme i de profetes. Un sector de la societat desitja i busca el profeta que interpel·li, que clami amb justícia i sinceritat allò que molts creuen però no s'atreveixen a dir.

L'autor confessa que no té fusta de profeta i que el llibre que presentem no l'ha escrit per incomodar, sinó que intenta parlar de Jesucrist, o, més ben dit, que sigui el mateix Crist el qui parli. L'autor, amb aquest mètode, vol despertar de la indiferència i de la vulgaritat i suscitar inquietuds i interrogants sobretot en la gent jove.

L'autor toca una temàtica molt variada i actual com és ara, el dubte, la violència, la creu, els rics, la platja, les dones, la moral, el perdó, la perfecció cristiana, la fe en el Salvador, etc. Sempre seguint com a pauta constant el missatge evangèlic.

L'estil àgil, els símbols i comparances actualitzats i les belles il·lustracions, acaben de fer més agradable una obra que jutjem força interessant per a joves, potser angoixats, però adelerats en la recerca de la pau de l'esperit.

Francesc Gamissans

(1) JESUCRISTO ME DEJO INQUIETO. Por P. Zezinho. Ediciones Paulinas. Madrid, 1983.

Un clàssic sobre Sant Francesc d'Assís (1)

Paul Sabatier ocupa un lloc excepcional en la historiografia franciscana per l'haver-la esperonat amb tota la vitalitat apassionant d'estudis i investigador. Aquesta biografia de sant Francesc ha estat la síntesi de la llarga elaboració d'estudis franciscans que començaren a primers del segle XIX i assoliren el seu màxim esplendor durant i després del VII Centenari de la mort de sant Francesc (1126-1926).

L'obra que avui presentem és la primera versió castellana que s'ha fet a Espanya, quan de el original francès ja se n'han fet 46 edicions, havent-se traduït a la majoria de les llengües. És un llibre que va agradar als historiadors per la solidesa, de la documentació; als homes de lletres pel seu estil literari inspirat; a tothom, per l'amor amb què l'autor, com un psicòleg i poeta, analitza i descriu l'ànima de l'heroi biografiat.

El llibre comença amb una introducció del pare Francesc Gamissans, conegut pels seus escrits i versions de tema franciscà, i redactor de CATALUNYA CRISTIANA. Il·lustren les pàgines del llibre unes bellíssimes plomes que reproduïxen pintures i frescs de Giotto i fra Angèlic.

Recomanem l'obra a tots els interessats pel Pobriós d'Assís i el seu missatge.

M.R.

(1) FRANCISCO DE ASIS, de Paul Sabatier. Llibreria "San Lorenzo", C/ San Lorenzo, 2. València, 3. 1983.

XII Concurs literari de la Selva del Camp amb motiu de l'aplec a santa Maria de Paret-Delgada

Bases:

I.— Seran convocats els premis següents:

PREMI "VENTURA GASSOL", de 45.000,— ptes., a un recull superior a deu poemes, de tema lliure, donat per l'Ajuntament de la Vila.

PREMI "JOSEP M.ª RENDE I VENTOSA", de 40.000,— ptes. donat per la COOPERATIVA AGRÍCOLA I CAIXA RURAL DE LA SELVA DEL CAMP, a un assaig mínim de deu pàgines sobre un tema relacionat amb el present o bé el futur immediat de l'agricultura i/o el cooperativisme agrari i la seva gent, dins del marc dels Països Catalans; fins si es vol, pensant amb les repercussions de l'imminent entrada al Mercat Comú. El treball guardonat serà publicat a la revista "Unió" de la Unió Agrària Cooperativa.

PREMI "JOAN PUIG I FERRETER", de 30.000,— ptes., a una narració curta —mínim de vint pàgines i màxim de quaranta—

de tema lliure, donat per la CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS.

PREMI "EUFEMIA FORT I COGUL", de 30.000,— ptes., a un assaig —mínim de vint-cinc pàgines i màxim de cinquanta— sobre un tema relacionat amb les comarques tarragonines (Alt Camp, Conca de Barberà, Priorat, Tarragonès) enfocant des de qualsevol aspecte, donat per la CAIXA PROVINCIAL DE TARRAGONA.

PREMI "AURELI CAPMANY", consistent en un lot de llibres per valor de 10.000,— ptes., a un treball en prosa o vers, fet per un menor de 14 anys, dotat per XARXA CULTURAL.

II.— Les obres que aspiraran a aquests premis hauran de ser presentades per triplicat, escrites en català i a màquina, a doble espai, sense signar, amb un lema, i acompanyades d'un sobre tancat, fora del qual ha de figurar el lema i el premi a què aspiren i, dintre, el nom i

l'adreça de l'autor.

El termini d'admissió dels originals acabarà el 30 d'abril. Tots els treballs hauran de ser enviats a la SECCIÓ SARDANISTA DE LA DEFENSA AGRÀRIA, Avgda. Puig i Ferrer, 2. La Selva del Camp, amb la indicació: per al XII Concurs Literari de la Selva del Camp. Els treballs guardonats quedaran en propietat de La Defensa Agrària, no retornant-se cap dels originals. Les obres no premiades s'enviaran a aquells que ho demanin havent d'enviar el concursant l'import de les despeses de la remesa en segells.

Els premis podran ser declarats deserts a criteri del jurat.

III.— El jurat serà constituït així: Jaume Vidal i Alcover, Margarida Arizeta, Gabriel Xammar, Josep-Lluís Carod-Rovira i Pere Anguera que actuarà de secretari.

la sardana i la dansa

Els premis "Conrad Saló"

Els Premis "Conrad Saló", s'atorgaren per primera vegada el dia 11 de març. L'Ajuntament de la Bisbal d'Empordà, amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona, va convocar un concurs de composició de sardanes a la memòria del compositor i director de cobles Conrad Saló i Ramell, vinculat per espai de més de mig segle a la cobla-orquestra que porta el nom d'aquella ciutat. El divendres, en el transcurs d'un concert que comptava amb la participació de les cobles La Pral. de la Bisbal i Els Montgrins, el Jurat de l'esmentat certamen musical donà a conèixer el seu veredict. Al mateix temps fou atorgat un premi adicional pel sistema de votació popular. Es rebé un total de 27 sardanes, xifra que els organitzadors consideren més aviat baixa, sobretot si es té en compte que el primer premi estava dotat amb cent mil pessetes i que la cobla Pral. de la Bisbal es va comprometre a enregistrar en disc l'obra guardonada. El Jurat del Premi Conrad Saló per a sardanes estava integrat pels mestres Lluís Albert, Rafael Ferrer, Manuel Saderra i Puigferrer, Emili Saló i Josep Viader.

La sardana a la ràdio

El programa "Aplec", que realitza Jordi Puerta a Ràdiocadena a Barcelona, amplia el seu horari a partir d'aquest mes de març i s'emet cada diumenge, de dos quarts de nou a dos quarts de deu del matí. Una part de l'audició es difon en cadena a través de diferents emissores de la xarxa de Ràdiocadena a Catalunya, inclosa la transmissió de les eliminatòries de "La Sardana de l'Any", pels volts de tres quarts de nou del matí.

Per altra part, "La Veu de la Sardana" que s'emet per les emissores de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya ha variat l'horari d'una de les dues audicions setmanals: la de Ràdio 1, que des de fa quinze dies, surt en antena cada dissabte, a les

tres de la tarda, amb una duració de trenta minuts. L'emissió de "La Veu de la Sardana" dels dissabtes, a dos quarts de nou del matí, a través de Ràdio 5 es manté igual.

Cursets

La colla sardanista "Cel rogent", de Teià, va iniciar el dia 25 de febrer un curset d'ensenyament de la nostra dansa. Les classes se celebren cada divendres de vuit a nou del vespre, per a nois i noies de 8 a 14 anys; i a partir de les 9 de la nit per a gent gran, al Casal de Teià. Els sardanistes més menuts que participin en aquest curset culminaran el seu aprenentatge tot assistint als actes finals de la Campanya "El País a l'Escola" que promou Acció Escolar del Congrés de Cultura Catalana.

També a Ripollet ha començat darrerament un curset d'iniciació al ball de la sardana, amb classes cada dissabte, de 6 a 7 de la tarda, i cada dijous de 8 a 9 del vespre, als locals de Ripollet Sardanista, al carrer del Sol número 13.

Per altra part, el dia 5 de març s'inaugurà a Barcelona el Sisè Curset de l'Escola de Sardanes de "El Corte Inglés". Les sessions d'ensenyament, adreçades a nens i nenes de 6 a 14 anys, es fan cada dissabte, a dos quarts d'onze del matí, a la Plaça de Catalunya i estan a càrrec de monitors de la Unió de Colles Sardanistes.

Finalment, el dia 6 de març es cloueren les inscripcions al vuitè Curset de Sardanes que organitza l'Agrupació Sardanista de Sant Cugat del Vallès. Les classes s'iniciaren el 8 de març i es clouran el 23 d'abril, amb sessions per a gent gran cada dimarts i dijous, de 9 a dos quarts d'onze de la nit, i per a infants majors de 6 anys, cada dissabte, de 6 a 7 de la tarda. Les inscripcions cal formalitzar-les al Bar de la Unió Santcugatena; en els locals d'aquesta entitat es desenvoluparà aquest curset, que és gratuït.

Josep Ventura

Crònica Castellera

Adéu..., Minyones de Terrassa

Sempre s'ha comentat dintre el món casteller, que la dona hi ha tingut un paper important a jugar-hi. Així mateix ara fa tres anys, quan l'eufòria castellera va arribar a Terrassa amb la naixença de la colla dels Minyons de Terrassa, un grup de dones, les mateixes que acompanyaven els seus xicots o bé els seus esposos arreu, aixecant castells, es reuneixen i neix el primer grup de castelleres en la història del món casteller. S'anomenen Minyones de Terrassa, i actuen paral·lelament amb els seus minyons, i en tot el seu trajecte casteller aconsegueixen aixecar tota la gama de castells de sis, fins i tot la torre. Malgrat tot, sectors castellers han criticat un xic aquesta manifestació de la dona dins d'aquesta tradició. Jo, personalment, sense entrar en polèmiques, crec que és molt important, no tants sols pel que respecta a les femines sinó perquè crec que és una nota més de color positiva dintre els castells. Segui com sigui, el passat mes de febrer ens arribà la notícia que la colla de Minyones de Terrassa es dissol com a tal i torna simplement a acompanyar els minyons. Per

altra banda, el món casteller no es queda sense representació femenina. Concretament, a Torredembarra i dintre dels Nois de la Torre, s'ha format també una secció de dones que, segons sembla, té les mateixes fites que les minyones. Endavant dones.

Assemblees

Naturalment, són moltes les colles que en aquestes dates celebren assemblees per tal d'elegir nous càrrecs directius en elles. Aquests són els nous personatges que formen les juntes dels Xiquets de Reus i Castellers de Terrassa.

Xiquets de Reus: Cisco Anguera, Anton M.ª Ballester (cap de Colla), Joan Benet, Enric Cardús i Artur Martí.

Castellers de Terrassa: Emili Miró, Miquel Martínez, Rosa Busqué, Sebastià Vila (cap de Colla) i Eduard Argemí.

Actuacions

El passat dia 20 de febrer a Mas Pujol, amb motiu de la Festa de l'Arbre, actuaren els Xiquets de Reus, on aixecaren: quatre, Tres i Torre de sis, pilar de cinc i pilars de quatre.

Properes actuacions: a Castellterçol els Castellers de Terrassa.

Eloi Roca

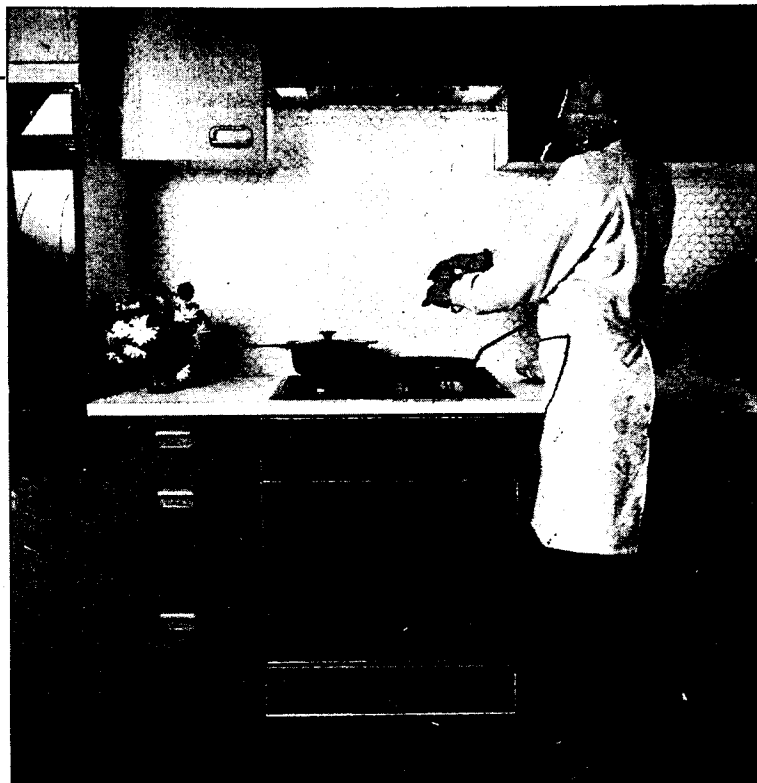
cuina

Flam de rap

3/4 kg. rap
200 gr. llagostins
1/2 kg. tomàquets madurs
200 gr. de mantega
6 ous
1/2 litre de llet
1 cullerada de farina

Renteu els tomàquets; partiu-los a trossos i poseu-los a coure amb un raig d'oli, després passeu-los per un colador fi, afegiu-hi, llavors, 100 gr. de mantega; quan sigui desfeta poseu-hi el peix tallat a trossos i els llagostins sense closca, amaniu-ho amb una mica de sal. Quan el peix sigui cuit (uns cinc minuts) traieu-lo i deixeu que el suc continuï coent-se una estona més, fins que es redueixi i s'espesseixi. Fora del foc, afegiu-hi els sis ous batuts com per a truita, bateu-los amb força perquè no es quatllin, rectifiqueu de sal i pebre.

Unteu un motlle rodó amb mantega, cobriu el fons amb paper d'alumini tallat a mida, ompliu-lo amb allò que s'ha preparat, el peix cuit i els llagostins a trossos. Coeu-lo al bany maria durant una mitja hora sobre el foc i 3/4 d' hora en el forn. Si queda massa dau-

rat cobriu-lo amb paper d'alumini. Quan sigui acabat, deixeu-lo reposar una estona, passeu-li un ganivet per la vora i tireu-lo a la plàtera. Serviu-lo cobert amb salsa blanca.

Salsa blanca: Una cullerada de mantega i una de farina, trebal·leu-ho sobre foc suau, afe-

giu-hi 1/4 de litre de llet bullent, a poc a poc i treballant-lo sempre, amaniu-lo amb sal i pebre. (Podeu afegir-hi 100 gr. de xampinyons tallats a làmines amb mantega.)

Maria Glòria Muntañola

costums i tradicions

La Passió segons el poble (i 3)

Així, tal com deia, les "Cobles a la Passió" abundaven en reculats temps. La literatura popular n'anava força plena. Un full dels més coneguts, reproduïa la que començava:

"Contempen lo gran valor / de la Sang tant soberana / que escampa lo Redemptor / per rebre natura humana."

Una edició del 1813 que tinc a la vista, diu que es cantaven a l'església de la Puríssima Sang, de Reus. Cada estrofa comença amb la mateixa exhortació a contemplar els moments de la Passió, per acabar amb aquesta:

"Contempen quan li fonc dada / sens ninguna pietat, / després de mort la llançada, / en lo seu Sagrat costat; / brollant amb molt gran vigor, / aigua i sang, tal qual la grana, / d'aquesta font de dolor / d'ahon tota virtut mana..."

La llista fóra llarga, però en citarem només una altra que començava: "Digue'm tots amb gran dolor / a Jesús en Creu clavet: / Misericòrdia Senyor; / perdoneu-nos tot pecat".

Hi havia, també, els "Lamentos", uns dels quals s'iniciaven amb aquesta invocació:

"Clamem tots al Redemptor / a mort de creu sentenciats: / Misericòrdia Senyor; / me pesa d'haver pecat".

En realitat es diferenciaven poc els "lamentos" de les "Cobles". I quedaven, encara, els "rellotges" que seguien, pas a pas, i hora per hora, els moments de la

Passió. D'un d'ells titulat "Relotge d'hores mentals, en les quals pot lo cristià meditar en cada hora un pas de la mort i Passió de Crist Senyor Nostre" donem una mostra:

"Despedint-vos de la Mare / vos contemplo gran Senyor, / i luego vas a explicar / lo que en Vós se va obrar / en la mort i Passió".

Contituïen, aquests "rellotges" una mena de Via-Crucis per a resar a casa. D'altres, pròpis d'ésser practicats pels carrers de les poblacions, en l'interior dels temples o en Calvaris erigits a fora, com encara en resta algun, donaren peu, igualment, a nombroses edicions de fulls religiosos populars, els quals no solament eren utilitzats per Setmana Santa sinó per la resta de l'any i, força especialment, en temps de Missió, en la catequesi i fins en els novenaris d'ànimes juntament amb els "dolorosos sentiments de les santes ànimes del Purgatori".

Edicions sobre els Dolors de Maria, "planys" —especialment l'"Stabat Mater", en llatí que la gent a vegades trabucava però que era cantat o resat amb la millor bona fe del món— i a l'"Ecce Homo"—una edició reusenca en castellà comença: "Dios, por vuestra Pasión, llena / de amargura, y de dolor, / en el mar de tanta pena / halla puerto el pecador"—confirmen com sentia el poble la Passió i com la vivia encara no fa pas masses anyades.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

No és igual cama que llet (2)

Ens ho explica mestre Ruyra en el seu deliciós conte "Els vint corders de Blanes". L'ofici de corder era molt estès en les poblacions marítimes importants. Principalment preveïen de cordam les embarcacions i, en alguns pobles, com Blanes, arribaven a superar en nombre el Gremi de Corders de la ciutat de Barcelona. Per això, quan el batlle de Blanes, en Pau Bagué, rebé l'ordre de general Zapatero, hostatjat amb la seva tropa a Santa Coloma de Farners, d'enviar-li "los veinte corderos más sanos y gordos que pueda encontrar en esa de Blanes", ho va trobar molt estrany, i encara més que els volgués sans i grassos. Va quedar literalment aterrit i sangglaçat quan, en sortir de comunicar al general que ja els tenia preparats, va sentir que aquest deia a un subordinat: "Hágase usted cargo de los corderos de Blanes y mande que los degüellen mañana al amanecer". El batlle, el secretari i els vint homes van passar unes hores d'agonia espantosa. Sabien que el general tenia fama de malcarat i cruel, però, ¿fins a aquest punt? Després es va desfer l'equívoc, enmig de les rialles del general, que no pretenia altra cosa que una bona costellada per als seus soldats.

Aquestes coses passaven quan érem de parla catalana quasi exclusivament, i hom s'oblidava del poc castellà que havia après a l'escola. No teníem la televisió castellana ficada a casa, xerrant sense parar i omplint-nos el cap de mots i de maneres de dir castellanes.

Abans, a cap mare de família amb un fill acabat de néixer no se li hauria acudit de dir que era una criatura de panyals, sinó de bolquers. Penyal, derivat de penya, vol dir gran massa de roca o pedra aïllada, pedra, en definitiva. Algunes cites poètiques corroboren aquest significat: "Cada penyal té un estel com a far...", de la Balada de Nadal, de Josep Carner. "Era un poble arraulit a l'ombra freda d'un penyal salvatge...", d'una de les moltes Pirinenques, de Joan Maria Guasch. "Una mica de boira que s'estripa en el penyal llunyà i esfereït...", de la quarta Cançó de Rem i de Vela, de Josep Maria de Sagarra. I encara, la cançó popular natalenca diu: "A sota d'una penya és nat el Jesuset..."

Hi ha moltes i molt variades interferències entre els significats de totes dues llengües. "Pañal" és derivat de "pañó", que en català és drap, mot de molt nobles conceptes, fins i tot el de bandera, cosa que en castellà no passa. Al revés, sembla que hi té connotacions despectives. Per dir que s'ha denigrat una persona serveix: "Lo ha dejado como un trapo". En català hi hem d'afegir un adjectiu: L'ha deixat com un drap brut". D'altra banda, pany, tan semblant a "pañó", equival a "cerradura" que, pronunciat a la catalana, i en plural, són les partícules que cauen de la fusta, en serralla. Ja m'explicareu, doncs, la cara que hi farà castellà quan senti dir que penyal és pedra, i ho relacioni amb una criatura de pedra. Igualment d'un pany, que ha de fer forta una porta, que caigui per terra fet serradures.

Albert Pera

escacs

Per Jaume Mora

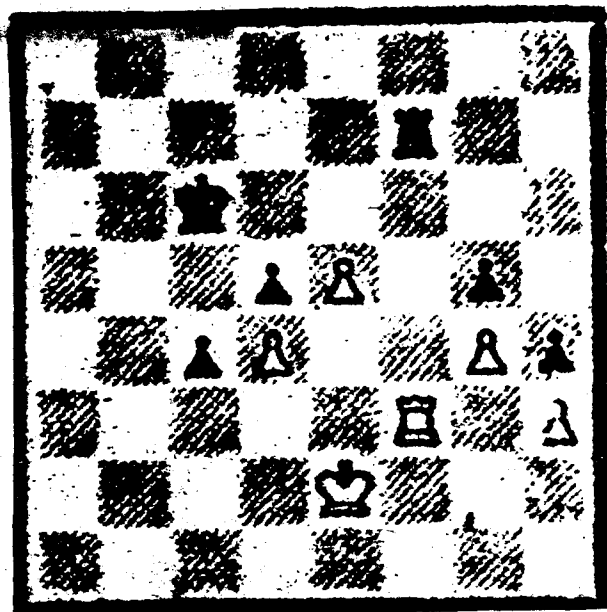

Diagrama 54
Negres juguen i guanyen

Atenció: un final de peons pot ésser guanyat o perdut, o taules. Qui ho sap...

encreuats

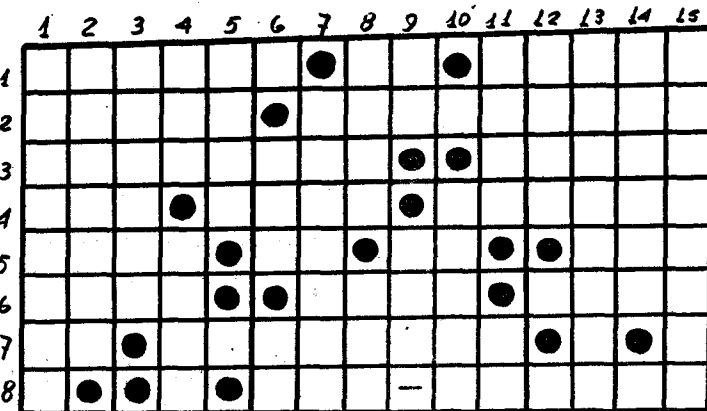
Per Rosa Collell

HORITZONTALS

- 1.- Un recent batejat. Part d'un membre del cos humà. Dó de l'Esperit Sant.
- 2.- Redimeixo una pena. Mot que denota nissaga.
- 3.- Muller amb la qual vivia Herodes i que no era la seva. Pare del Nen Jesús.
- 4.- Del mot llatí "jo". Vol·cà italià. Vocals.
- 5.- (En femení, de la meua propietat. Afirmació. Arbre. Consonants.
- 6.- Divinitat egípcia, esposa d'Osiris. Sacerdot monjo budista del Tibet. No fictici.
- 7.- Queixa. Un cas resolt. Vocal. Vocal.
- 8.- Inicial de punt cardinal. Preposició. Polític i eclesiàstic, president de la Generalitat del 1638-41.

VERTICALS

- 1.- Llibre de la Bíblia junt amb Esdras.
- 2.- Disciplina teològica que estudia especialment la Bíblia.

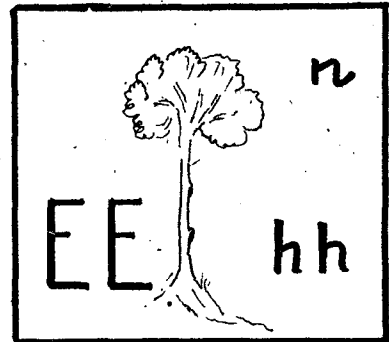

- 3.- Ignomínia.
- 4.- Venc que em paguin desseguida. Una de les cinc parts del món.
- 5.- Substància química d'un color vermellós groguenc que fan servir com a desinfectant local dissolt amb esperit de vi. Consonant.
- 6.- Forma d'embenar. Manera com es pronuncia la "x". Consonants.
- 7.- Lloc que després de la destrucció de Jerusalem es va convertir en centre de ensenyança rabínica.
- 8.- Mot que en la Bíblia té el

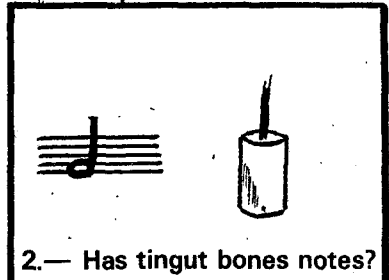
- significat d'ajuda "de Déu". (Al revés, sigla d'Estats Units d'Amèrica.
- 9.- (Al revés mot usat en català en lloc de "senyora". Forma prefixada del mot grec que significa "espatlla".
- 10.- Consonant. (Al revés, suplico, prego...
- 11.- Eix de les fulles. Consonants.
- 12.- Nom d'home. Consonant. Vocal.
- 13.- Un organisme de l'església d'ajuda als necessitats.
- 14.- Derivat d'oceà. U.
- 15.- Comarca del principat.

jeroglífics

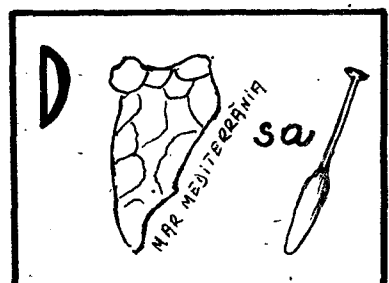
Per Rosa Collell

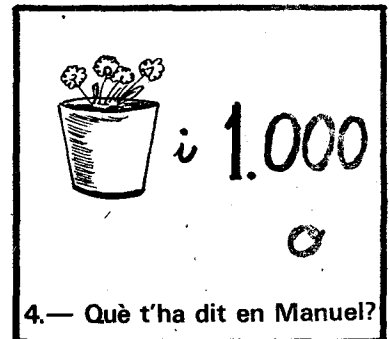
1.— Què menjarem?

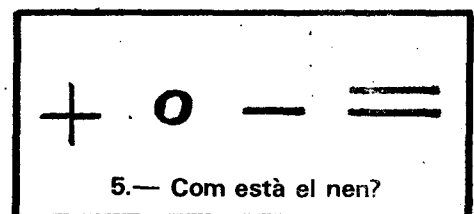
2.— Has tingut bones notes?

3.— Quan ho vindren a buscar?

4.— Què t'ha dit en Manuel?

5.— Com està el nen?

SOLUCIONS

escacs

Solució al Diagrama 53

1 Da3xa5 Ta8xa5, 2 Tc7xc8+ Re8—f7, 3 d5—d6+ Ta5—d5, 4 Ab3xd5+ Rf7—g6, 5 e4xf5+ Rg6xf5, 6 Tc8—f8+ Cg8—f6, 7 g2—g4+ Rf5—g6, 8 Ad5—f7 mat.

jeroglífics

1. Espinacs.
2. Notable.
3. Demà passarem.
4. T'estimo.
5. Més o menys igual.

encreuats

- 1.- Nèfit. Ma. Temor.
- 2.- Explo. Gentilic.
- 3.- Herodias. Josep.
- 4.- Ego. Eclia. OIAEAD.
- 5.- Meva. Si. Om. R.N.L.
- 6.- Isis. Lama. Real.
- 7.- Al. irresolt. O.E.
- 8.- S. A. Pau Claris.
- 1.- Nèfit. Ma. Temor.
- 2.- Explo. Gentilic.
- 3.- Herodias. Josep.
- 4.- Ego. Eclia. OIAEAD.
- 5.- Meva. Si. Om. R.N.L.
- 6.- Isis. Lama. Real.
- 7.- Al. irresolt. O.E.
- 8.- S. A. Pau Claris.

Verticals:

Horizontals:

filatèlia

Per Enric Graupera

L'any 1962 Espanya dedicà una sèrie de 4 segells a l'escultor Berruguete. Dentat: 12 1/2. Tiratge: 3.500.000 de sèries.

El segell de 0,25 ctms., color malva i blau-clàr, Sant Benet. El de 0'80, verd oli i salmó, Apòstol. El de 1 pta., vermell i gris, Sant Pere. El de 2 ptes., púrpura i gris, Sant Cristòfor amb Jesús. El de 3 ptes., blau i púrpura d'or, l'Ecce Homo. El de 10 ptes., castany i rosa, Sant Sebastià.

Alonso o Alfons Berruguete, escultor, pintor i arquitecte espanyol, nasqué a Paredes de Navas el 1480. El seu pare l'ensenyà a pintar, i veient les grans dots que posseïa per l'escultura l'envià a Itàlia. L'any 1503, a Florència, fou deixeble de Miquel Àngel que se l'emportà a Roma l'any 1505. Retornà a Espanya l'any 1520 amb gran domini del seu art. Després d'haver conquerit el favor de Carles V, fou nomenat escultor, pintor i arquitecte de cambra, i se li encarregà

l'acabament del palau imperial de Granada.

En el Museu Nacional d'Escultura de Valladolid hi ha el fragment del retaule de Sant Benet i aquestes sis obres d'una bellíssima

perfecció, plasmades en els segells. Continua moltes obres a Toledo, Alcalà, Salamanca, Sevilla, etc. Morí a l'Hospital toledà de Sant Joan l'any 1561, a l'edat de 81 anys.

futbol

Menotti ho té difícil

La notícia no va sorprendre ningú. Tot-hom sabia que les relacions entre Udo Lattek i la directiva no eren bones. L'enfrontament era obert, malgrat que al final es varen guardar les formes. L'entrenador no va fer, com alguns pensaven, declaracions explosives ni fora de to. Menotti ho té difícil. Ara podrà comprovar que al Nou Camp les coses són molt complicades.

Menotti arribà diumenge passat i dilluns ja entrenava. La seva situació és difícil. Manquen set jornades per al final de la lliga i el Barça encara manté aspiracions, tot i que les coses estan bastant difícils. Si l'equip funciona, tot seran lloances. En cas contrari, li plouran les crítiques i començaran a arribar les pressions.

Una de les qüestions importants és veure si l'ex-seleccionador argentí s'adaptarà al futbol espanyol. Ara, el Barça s'havia amotllat a un tipus de joc europeu. Ell ha manifestat que no tindria cap mena de problema en aquest sentit. Es tracta d'un home amb personalitat i coneixements.

Malgrat totes aquestes consideracions, no era aquest el moment més oportú per fer el canvi d'entrenador. Menotti no coneix gaire els seus jugadors ni els altres equips. Ha d'aprendre una sèrie de coses que requereixen el seu temps. Aquests canvis s'han de fer a principi de temporada, quan encara es pot planificar i decidir la línia a seguir.

Lattek abandonà el Nou Camp perquè estava tip de les pressions i el comportament dels seus directius. No el varen deixar treballar amb tranquil·litat. Cal que aprenguin la lliçó. S'ha de donar confiança al tècnic. Els directius han de fer la seva feina i no s'han de ficar amb problemes esportius. Aquesta és una de les coses que

Menotti ha deixat clares des del principi.

L'argentí vol que el Barça tingui un esquema propi de joc. Es tracta, en definitiva, d'aconseguir que l'equip practiqui un futbol associació en lloc del futbol disociació, del camp qui pugui que tantes vegades hem vist al Nou Camp. Li serà difícil si, com fins ara, es continua canviant mig equip en començar cada temporada. Ell té molt a dir en la política de fitxatges. Caldrà que recomani mesura i seny, perquè el Barça compta actualment amb jugadors de qualitat.

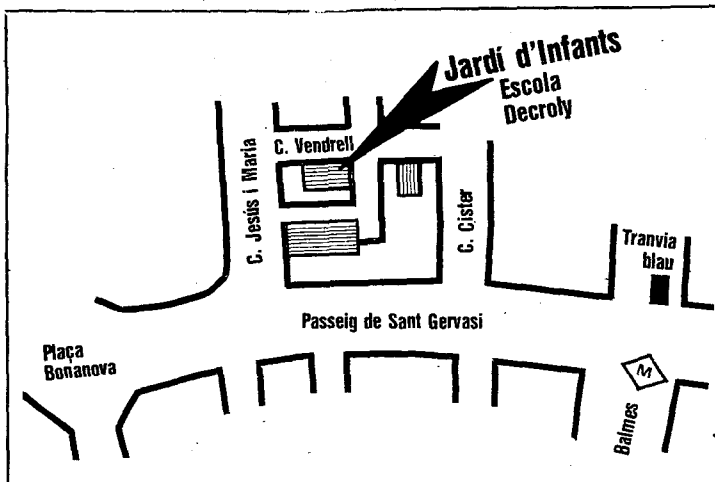
Es va perdre un punt

Per altra part, el Barça, dissabte passat, desapropià l'ocasió d'escurçar distàncies amb el Real Madrid en perdre un punt amb el Salamanca. Els homes de Romero, que debutà com a primer entrenador, varen merèixer un resultat millor, però la sort no acompanyà. El Salamanca, com sol passar en aquests casos, va jugar uns primers 45 minuts excel·lents.

Aquesta setmana, davant el Betis, el Barça no es pot permetre el luxe de fer cap concessió. Una nova badada suposaria dir adéu definitivament al títol. Atlético de Bilbao i Real Madrid juguen, respectivament, amb Salamanca i Celta. Sembla que no han de tenir problemes, encara que al futbol no hi ha mai res segur.

Finalment, cal destacar l'espectacular triomf de l'Espanyol enfront al València. La reacció espanyolista va ser fulminant. Sarrià era una festa. L'equip, després d'haver passat uns mals moments sembla que ha reaccionat. Demà diumenge juga amb el Valladolid i té possibilitats de treure quelcom de positiu.

Tomàs Puntí

ESCOLA DECROLY
DE BARCELONA

- L'escola activa catalana i cristiana
- 25 anys d'experiència en l'educació dels valors humans i cristians
- 25 anys de joia al jardí d'infants
- Gran jardí
- Zona de bons aires - Sense pol·lució
- Arbres fruiters. Terra de conreu
- Corrals d'aviram i conills.
- Treballs Artesans: Telers, fusteria, ceràmica, melmelades, panets, coques
- Continuïtat del mètode Decroly adaptat cap als graus superiors
- Respecte a l'alumne, però dins el marc d'una seriosa formació moral i religiosa
- Valoració de l'art i de l'educació musical
- Valoració de l'esport en la formació integral
- Trasllat periòdic de les activitats escolars al camp, a la masia de l'escola
- Possibilitat d'intercanvi escolar amb "L'Ecole Decroly" de Brussel·les

Informació: C/. Jesús i Maria, 4, torre - Tel. 247 52 71
C/. Vendrell, 13, torre - Tel. 212 38 47

SANT GERVASI

**"Fons de
solidaritat"**

Subscripció de missioners i missioneres a "Catalunya Cristiana"

Subscripcions per aquesta setmana:

L'alenada del Senyor ressuscitat enviant l'Esperit per renovar la faç de la terra, ha mogut centenars de cristians de les nostres esglésies a deixar-ho tot per tal d'anunciar l'Evangeli de la salvació arreu del món. Els nostres missioners i missioneres estableixen un lligam viu de comunió entre les nostres esglésies i les que ells immediatament serveixen, lluny geogràfica-

ment de nosaltres però properes per l'amor de l'Esperit que a tots ens agermana. "CATALUNYA CRISTIANA" pot ésser un lligam de comunió fraternal.

—Aquesta setmana s'han formalitzat dues subscripcions: una a Amèrica i l'altra a l'Àfrica. —Hem rebut també un donatiu pel "FONS DE SOLIDARITAT" de 3.000 ptes.

Nom i cognoms
Domicili Tel.
Població Província

Desitja subscriure un missioner/a a "CATALUNYA CRISTIANA".

- ☐ per correu ordinari (3.000 ptes.) ☐ edició catalana
☐ per avió (4.500 ptes.) ☐ edició castellana

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Podem domiciliar el pagament al Banc/Caixa
N.º compte corrent

Sucursal n.º Població
Província

Prego al Banc/Caixa, consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població Data Signatura,

Subscripcions pendents de la setmana anterior:

- ☐ M. Amparo Rodríguez de Vera ☐ Josep Nicolau i Ramis
Mission catholique Avda. Mariscal López, 2601
SAFANE ASUNCION
ALT VOLTA PARAGUAI

Proposades per aquesta setmana:

- ☐ Lourdes Sauquet i Muntal
Frat. Ptes. Soeurs de Js.
Nouvelle Cité Legembre
Bat. A-20, Fontaine Fraiche
ALGER
- ☐ Margarida Guerra de Balanzó
BRAZZAVILLE B.P. 198
CONGO
- ☐ M. Jesús Calvo i Ariño
Missao de Lunga
LUMBO
MOÇAMBIC

Una subscripció a un missioner pot ésser un gest molt escaient a l'esperit quaresmal.

DIUMENGE 13 PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.30 AQUESTA SETMANA
15.35 ULSES 31
16.00 LAS DESVENTURES DEL
SHERIFF LOBO
17.00 MÓN SUBMARÍ
17.55 BLA, BLA, BLA
18.20 ESPECIAL
19.30 PROXIMAMENT
20.00 NOTICIES
20.30 FAMA
21.30 EL SEU TORN
22.30 MASH
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.30 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
13.30 RECULL INFORMATIU
14.00 CITA AMB...

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ZARABANDA
16.30 PATINATJE ARTÍSTIC
17.15 CONEXIÓ AMB JACAREPA-
GUA PER OFERIR LA SORTI-
DA DEL GRAN PREMI DE
BRASIL DE FORMULA 1
17.30 PATINATJE ARTÍSTIC
(Continuació.)
19.30 CONEXIÓ AMB JACAREPA-
GUA PER OFERIR L'ARRIBA-
DA DEL GRAN PREMI DE
BRASIL DE FORMULA 1
19.40 REESTRENA
21.30 EL PETIT MÓN DE DON
CAMILO
22.00 LLARGMETRATGE: "Así habla
el amor". (1971)
24.00 COMIAT

DILLUNS 14 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ESPORTIU
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 AMB SOLERA

16.05 EL ÚLTIMO FORAJIDO
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 EL PARADÍS DE LAS FERAS
20.00 POBLE DE DÉU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "La familia baila",
de Felicity Browne.
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 OPINIÓ
16.00 TOT-I-MÉS
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELENVELA
19.30 EVOCACIÓ
20.00 LOS MUMINS
20.10 HEY ES EL REY
20.30 ALCORES
21.30 AMB "H" DE HUMOR: "La ca-
lle de la paz", de Charles Cha-
plin. (Curtmetratge.)
21.55 "Mamá a la fuerza." (1939)
23.25 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIMARTS 15 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: TARRAGONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 ESPANYA, SENSE ANAR MÉS
LLUNY
16.05 EL ÚLTIMO FORAJIDO
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 MICKI I DONALD
20.00 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DINASTIA
23.30 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 ELS MUSEUS

16.00 DÍALEG
17.00 ART FLASH
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELE-NOVELA
19.30 FORMULA TV
20.00 ROBINSON
20.30 HISTORIA DE LA FOTOGRAFIA
21.00 RETORNO A BRIDESHEAD
22.00 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.30 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIMECRES 16 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: GIRONA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 VEIENT-LES VENIR
16.05 EL ÚLTIMO FORAJIDO
17.00 TOROS
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 3, 2, 1... CONTACTE
19.30 NOSALTRES
20.00 ENCONTRES EN LIBERTAD
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "El desencan-
to". (1975)
23.30 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 TERCENCI A LA FRESCA
16.00 DOSSIER
17.00 CANTEN
17.30 ARA, NOTÍCIES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELE-NOVELA
19.30 MÚSICA I MÚSICS
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.45 ESTUDI OBERT
23.30 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIJOUS 17 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 ARA: LLEIDA
14.00 TROBADA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 DE PEL·LICULA
16.05 EL ÚLTIMO FORAJIDO
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 DABADABADA
20.00 ART DE VIURE
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 SEQUÈNCIES DEL MÓN
23.35 TELEDIARI
23.50 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

15.30 LA NOSTRA GENT
16.00 VOSTÈ PREGUNTA
17.00 DONES D'APROP
17.30 ARA, NOTÍCIES
19.00 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 TELE-NOVELA
19.30 EUROPA EN JOC
20.00 EL NOSTRE AMIC L'ESPANTA-
OCELLS
20.30 MUSICAL EXPRESS
21.30 CINE CLUB: Cicle Douglas
Sirk.
21.50 "Himno de batalla". (1957)
23.30 D'AVUI A DEMÀ
24.00 COMIAT

DIVENDRES 18 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 VEUS I FORMES
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 SESSIÓ DE TARDA: "Tal para
qual". (1971)
17.30 ALTRES COSES
18.30 EL PAJARO LOCO
19.00 L'ALTRA CARA DE L'ESPORT
19.30 UN MÓN FELIÇ
20.00 ESPAI XX
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES
23.00 ALCATRAZ
24.00 TELEDIARI
00.20 TESTIMONI
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ELS DIARIS DE NEPTUNO
17.00 BUSTER KEATON
17.20 DIBUIXOS ANIMATS
17.30 LA ABELLA MAYA
18.20 LA BUSQUEDA DEL NILO
19.15 INFORMATIU

19.30 RETRATS DEL PODER:
"Adenauer".
20.00 LA CLAVE
24.15 COMIAT

DISSABTE 19 PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 INFANTIL
11.30 PALLASSOS
11.30 GENT D'AQUÍ
12.30 A CAN 80
14.00 VISUAL
14.30 MIRAMAR
15.00 D'UN TEMPS D'UN PAIS

NOTA: La programació d'aquest dia
pot sofrir modificacions degut a la
festivitat de Sant Josep, les quals
anunciarem oportunament.

CIRCUIT ESTATAL

10.30 SANTA MISSA
11.30 PISTA LLIURE
12.30 CONCERT
13.30 MIRAR UN QUADRE
13.55 REVISTA DE TOROS
14.25 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.35 D'ARTACAN
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "El honor
del capitán Lex". (1952)
17.40 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 EL FOLL MÓN DELS
PALLASSOS
18.35 LA PANTERA ROSA
19.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.00 NOTÍCIES
20.30 FUTBOL:
R. Sociedad-R. Madrid.
22.30 INFORME SETMANAL
23.00 DISSABTE CINE...: "Marnie,
la ladrona". (1964)
01.10 COMIAT

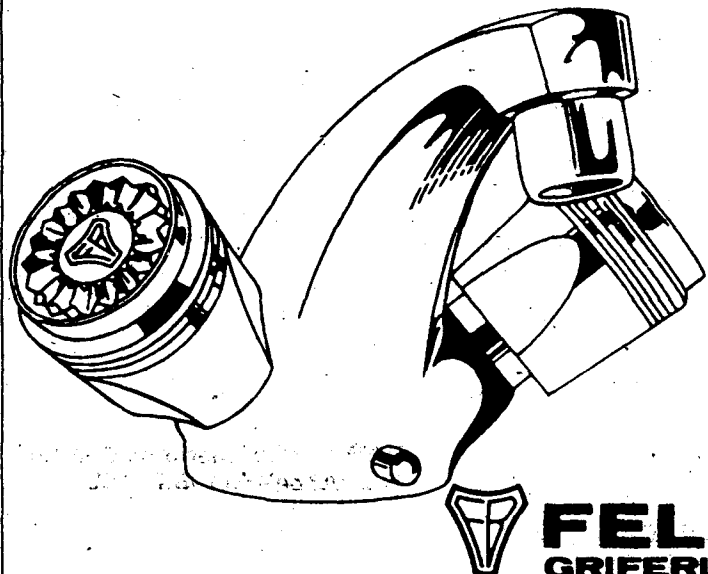
SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 L'ESPERIT D'ÀSIA
16.30 ELS OSOS MAÑOSOS
17.00 BASQUETAS DEL TIGRE
17.00 BÀSQUET:
Obradoiro-Cotonificio.
18.30 LAS BRIGADAS DEL TIGRE
19.20 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
19.50 ESTRENOS TV: "El décimo
mes". (1979)
21.55 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

Triación N

UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA
A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicitenos
cuánta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOET S.A.
GRIFERIA NOBLE

Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Tel. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP
COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MO-
DALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS

ADREÇA

POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

XII VIATGE CULTURAL IGUALADA

20 DE MARÇ DEL 1983

—SANTA MARIA DE LA TOS-
SA DE MONTBUI, església
pre-romànica de tres naus. Té
una talla gòtica de fusta poli-
cromada (s. XIV-XV)

—CASTELL DE LA TOSSA, del
qual en queda una gran torra (s.
X), amb parets de dos metres
de gruix i amb paraments d'opus
spicatum. Aquesta torre acull
un petit museu.

IGUALADA

—MUSEU DE LA PELL, creat
el 1954, un dels més importants
del món i d'un interès extra-
ordinari.

—ESGLÉSIA DE SANTA MA-
RIA, la visitarem després del
dinar —que farem a la mateixa
ciutat—; és del s. XVII i cal
destacar el monumental retau-
le i la Capella del Sant Crist.

En cada una d'aquestes visi-
tes serem acompanyats d'un
guia competent que ens per-
metrà captar plenament la im-
portància dels respectius llocs.

La sortida serà a dos quarts
de nou del matí (xamfrà Bal-
mes-València).

Preu: 1.500 ptes., que com-
pren el viatge, les visites, el
dinar, les entrades als museus i
la participació al sorteig de
llibres.

Per a informació i inscripcions.-
"CATALUNYA CRISTIANA",
C/. València, 244, 2on., Barce-
lona-7. Tels. 215 27 39/27
84/28 05. Hores d'oficina: de 9
a 1 i de 4 a 7.

NOTA IMPORTANT: A causa
de la intensa nevada, el prop-
passat dia 13 de febrer s'ha-
gué de suspendre l'XI VIAT-
GE CULTURAL a Manresa.
Ens plau anunciar-vos, tot
agrint la vostra compren-
sió, que es farà el dia 17
d'abril. Oportunament ja ho
anunciarem.